

ილორი

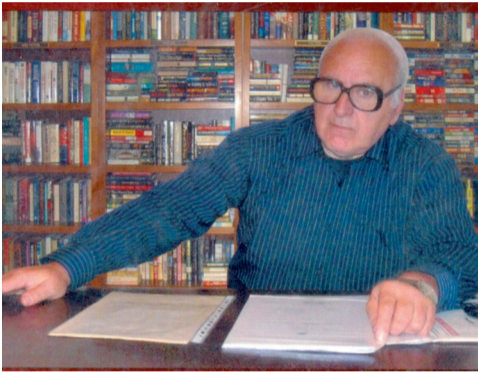
www.ilori.ge

E-mail: r.jalagania@mail.ru

№212 (271) 19-26 მარტი 2013 სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ ორბანო 30 თეთრი

რა გვინდა ჩვენ და რა სჭირდება საქართველოს!

ჩვენა საბუნდოროდ, ქართველი ხალხის სურვილი თითქმის ყოველთვის თანხვდება საქართველოს სურვილებს და სახელმწიფოებრივ ინტერესებს, რასაც ნამდვილად ვერ ვიტყვით შევარდნადისა თუ სააკაშვილის ხელისუფლებებზე, რომლებიც ყველაფერს საქართველოსა და ქართველი ხალხის სურვილების საწინააღმდეგოდ აკეთებდნენ.

სწორედ ამან მოიყვანა საქართველო დაშლამდე, ქართველი ხალხი კი გადატაცების ზღვართან დაიყენა.

ახლა კი დადგა დრო, რომ ყველამ ვაკეთოთ ის, რაც საქართველოს და მის მოსახლეობას სჭირდება, რის იმედსაც ახალი ხელისუფლების ენერჯული მოქმედებები გვინერგავს. მაგრამ ნებისმიერ ხელისუფალს ხალხის მხარდაჭერა და ბრძნული რწევები სჭირდება, რაც ყველა ჩვენთაგანს ავალდებულებს, რომ აქტიური მონაწილეობა მიიღოს ქვეყანაში მიმდინარე პოლიტიკურ პროცესებში, იქნება იგი პოლიტიკოსი თუ პოლიტიკის მიღმა მდგარი უბრალო მოქალაქე.

მე სპეციალობით დასტაქარი ვარ და მთელი ჩემი შრომითი კარიერის განმავლობაში ბევრი ადამიანი დამიხსნია სიკვდილის კლანჭებისაგან. წლების განმავლობაში ვმუშაობდი სოხუმში, ვმეგობრობდი აფხაზებთან და სწორედ აფხაზმა ვაჟკაცმა მიხსნა სიკვდილისაგან, როცა, 1993 წელს, გაღვივდა ჩემი **“ბოვებივებს”** დასახვერებელი მიგვაფი. ამჟამად კი, როგორც ასიათასობით სხვა ქართველი, მეც დევნილობაში ვიმყოფები და საკუთარ ოდაბადებულ დაბრუნების ჩაუქრობელი იმედი მასულდამულებს!

ჩემი საკმაოდ სქელწილიანი წიგნის – **“როგორ გახსნისდა აფხაზეთი”** (რომელსაც, სამწუხაროდ, გარკვეული სუბიექტური მიზეზების გამო, ამრეხით შეხვდა სწორედ ქართული საზოგადოების ზოგიერთი წევრი) – წინასიტყვაობაში აღვნიშნავ: **“ვერც ნატოში გაწევრიანება და ვერც ვაშინგტონის გაფლით, რუსეთთან პარტოვნული დიალოგი ვერ გამოიღებს სასურველ შედეგს. რუსეთისა და ამერიკის ფაქტორი უთუოდ გასათვალისწინებელია, მაგრამ, პირველყოფისა, აფხაზ ხალხთან, მის ღიდერებთანაა პირდაპირი დიალოგი საჭირო!”**

არა მგონია, ამ სტრიქონების ტექსტში მართლაცაა დღეს ვინმე შემომედავოს! ათასობით გადაიღვეს მაგანთა მიერ ეს პოსტულატი, მაგრამ მისი არის ოდნავადაც არ არის შეცვლილი.

დამეთანხმებით, ჩვენ, ახლა, იმ კონკრეტული პიროვნების მოლოდინში ვართ, რომელიც შესძლებს აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს გარშემო შეკრული ჯაღოსნური წრის გარღვევას და ღირსეულად დააბრუნებს აფხაზეთში თუ ცხინვალის რეგიონში ქართულ მოსახლეობას.

საქართველოს მოქალაქეების აბსოლუტური უმრავლესობა დამეთანხმება, რომ, ასეთ ადამიანად, დღეს, ცნობილი ქართველი პოლიტიკოსი ბატონი ალექსანდრე ჭაჭია შეიძლება იქნას დასახელებული, და თუ რატომ, ამას ახლავე მოგახსენებ!

მართალია, მე მას პირადად არ ვიცნობ, მაგრამ ამა თუ იმ პოლიტიკოსის ან საზოგადო მოღვაწის სულისკვეთების განსახილველად მისი ნაწარმოებების გაცნობა უფრო საშურო საქმეა, ვიდრე მასთან პირადი კონტაქტი. მე ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიას მიმართ ნდობის განცდა კიდევ უფრო გამძლიერდა მას შემდეგ, რაც წავიკითხე გაზეთი **“ილორი”** დაბეჭდილი მისი ამასწინანდელი ვრცელი ინტერვიუ სათაურით: **“იზანიშვილის მოღვაწეობა დადებით შთაბეჭდილებას ტოვებს, იბი ღირსეულად იმეცხა”**

ისტორიულად ცნობილია, რომ რუსი ერი იოლად არც წყენას იფიქრებს და არც სიკეთეს. საქართველო-რუსეთის ურთიერთობაში კი სიკეთე ბევრად სჭარბობს წყენას და თუ ახლა ეს ორი ქვეყანა ზურგშექცეული დგას ერთმანეთთან, ეს მხოლოდ შევარდნადისა და სააკაშვილის ხელისუფლებათა დიდი **“დამსახურებაა”**, რომელთაც ნაცარი მიყარეს ჩვენი და რუსი ხალხის ღამაზ ურთიერთობებს და ყველაფერი იღონეს ორ მეზობელ და მეგობარ სახელმწიფოთა შორის კეთილმოყვრული დამოკიდებულებების ჩასატრფლად. ამაზე შორს აღარ წავალ და აღარ დავაკონკრეტებ, თუ რომელ ქვეყანას აძლევს ხელს საქართველოსა და რუსეთს შორის ურთიერთობების გაფუჭება, მაგრამ ფაქტია, რომ ჩვენმა მტრებმა ღამის მიაღწიეს საწადელს და დიპლომატიური ურთიერთობებიც კი მოშალეს იმ ქვეყანასთან, რომელთან ერთადაც საქართველოს საუკუნეების განმავლობაში მიაღწია დიდ წარმატებებს, განავითარა საკუთარი ეკონომიკა, განათლება, ხელღვნება, კულტურა, მეცნიერება...

სავალალოა ეს ყველაფერი, მაგრამ ახლა თავში ხელის ცემის დრო არ არის! ახლა აუცილებელია აღდგეს მეგობრული კავშირები რუსეთთან, აღდგეს ყველა ის მდიდარი ტრადიცია, რაც ამ ორ ერს აკავშირებდა საუკუნეთა განმავლობაში. და, ჩემი აზრით, ამ ურთიერთობათა აღდგენას ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიაზე უკეთესად ვერავინ გააკეთებს.

ამის თქმის უფლებას მაძლევს ის, რომ ბატონი ალექსანდრე ჭაჭია ყოველთვის მოგვიწოდებდა რუსეთთან ურთიერთობების დათბობისა და კეთილი დამოკიდებულებების აღდგენის თაობაზე, მუდამ ცდილობდა დავერწმუნებინეთ, რომ აფხაზეთისა და სამაჩაბლო გასაღები სწორედ რუსეთში დევს და ამ ქვეყნის კეთილი ნების გარეშე საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენაზე ოცნებაც კი არ შეიძლება.

ამგვარი რწევების მოცემის მორალური უფლება კი სწორედ იმ ადამიანს აქვს, რომელსაც შეეძლება დიალოგის გამართვა აფხაზეთთან, ოსებთან და რუსებთან, და, რაც მთავარია, ექნება ამ დიალოგის გამართვის ლეგიტიმაცია ქვეყნის, როგორც შიდა, ასევე გარე პოლიტიკური ძალებისაგან!

მე პირადად გახლავართ იმის მოწმე, თუ როგორ ურეკავდა ცხინვალიდან, ოსი ეროვნების მეგობარი, გაზეთ **“ილორის”** მთავარ რედაქტორს თხოვნით, რომ მისთვის გაეზავნა ბატონი ალექსანდრეს

პუბლიცისტური ნაწარმოებების კრებული **“რამ დაგვეუბნა, რა გადაგვარჩენს”**.

სწორედ ბატონი ალექსანდრე ჭაჭიას აღნიშნული წიგნით, მისი შთაბეჭდავი ტელეინტერვიუებითა და საგაზეთო პუბლიკაციებით რწმუნდები, რომ იგი მეორე იდეოლოგიური შეხედულებების მქონე ადამიანი გახლავთ და დაუფიქრებლად და პიპირად არ იცვლის საკუთარ პოლიტიკურ მრწამსს. ცხოვრებამ კი დაგვარწმუნა, რომ იგი შეუმცდარი პოლიტიკოსია და მისი ყველა პოლიტიკური **“წინასწარმეტყველება”** – ავი თუ კარგი, თითქმის ყოველთვის აგვხდენია ხოლმე. სწორედ ამგვარი იდეოლოგიური პრინციპულობისა და პოლიტიკური გამჭრიახობის გამო სცემენ მას დიდ პატივს რუსეთის სახელისუფლებო წრეები თუ გამოჩენილი პოლიტიკოსები, არა საქართველოს ინტერესების დათმობის, არამედ პირადი ღირსებების წყალობით, რისი აშკარა დასტურიც გახლავთ ის, რომ ბატონი ალექსანდრე ჭაჭია, ამ რამდენიმე წლის წინ, რუსეთის ხელისუფლებამ დაჯილდოვა ხალხთა მეგობრობის ორდენით!

მხოლოდ ეს ფაქტიც იკმარებს საიმისოდ, რომ რუსებმა დიდი ნდობა გამოუცხადონ ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიას, რაც საკმაოდ ხელშეხსნები პოლიტიკური დივიდენდი გახლავთ საქართველო-რუსეთის ურთიერთობათა დარეგულირების საქმეში მონაწილეობისათვის.

ასევე დიდი ავტორიტეტით სარგებლობს ბატონი ალექსანდრე ჭაჭია აფხაზ მოსახლეობასა და აფხაზეთის სახელისუფლებო წრეებს შორის. ყველამ იცის, რომ ბაბუამისი – ესტატე ჭაჭია ონაშირის ერთერთი დამაარსებელი გახლავთ, რომლის სახსრებით აგებული სახლები დღესაც ამშვენებენ ამ დიდებულ აფხაზურ ქალაქს. სულმნათი ესტატე ჭაჭია, ამავე დროს, გახლავთ თავისი ქვეყნის უნაგარო გულშემბტყვიარი, დიდი მეცენატი და სამურზაყანოში წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების თავმჯდომარე, ილია ჭავჭავაძესა და აკაკი წერეთელთან დაახლოებული საზოგადო მოღვაწე-ფიქტორი, ამგვარი უნიკალური საუბიტო ბრათით ნებისმიერი ქართველი იამყვდება...

ჩემი აფხაზი მეგობრებისაგან გამიგია ისიც, რომ ალექსანდრეს ახლო ნათესაობა გააჩნია აფხაზეთის ყველაზე გავლენიანი გვარების წარმომადგენლებთან, რაც დიდ მნიშვნელობას იქნის აფხაზეთთან პირდაპირი დიალოგის წარმართვისას. უდავოდ, მხედველობაშია მისადები ის გარემოებაც, რომ ალექსანდრეს განუყრელი მეგობარი გახლავთ აფხაზეთის ყოფილი პრეზიდენტი, აჭანსევენებული სერგეი ბაღაფში და, ასევე, ბატონი ალექსანდრეს მეგობარია ახლანდელი პრეზიდენტი ბატონი ალექსანდრე ანჭაბი. ცალკე აღნიშვნის ღირსია ის, რომ ბატონი ალექსანდრეს რძლის მამა (მამახალი) გახლავთ არა მხოლოდ ყველაზე მდიდარი აფხაზი, არამედ რუსეთის დუმიის ერთადერთი აფხაზი დეპუტატი ოთარ არშა, რომელიც საერთაშორისო მეტალურგიული კონცერნის **“ვერზიაპოლდინგ”**-ის ერთერთი დამფუძნებელია. ფაქტია, რომ ასეთი ავტორიტეტული პიროვნების კონფლიქტის მოგვარების საქმეებში ჩარევა, უდავოდ სასიკეთოდ წაადგება აფხაზი და ქართველი ხალხის დაახლოების პროცესებს.

ახლა, გეკითხებით, განა ბატონი ალექსანდრეს ამგვარი კავშირები და შესაძლებლობები არ კმარა აფხაზეთისა და ოსების ნდობის მოსაპოვებლად?

ამას წინათ, ბატონ ალექსანდრესთან დაკავშირებული ერთ-ერთი საგაზეთო წერილიდან შევიტყვევ, რომ ბატონი ალექსანდრეს მამა-პაპანი ონაშირის სასაფლაოზე არიან დაკრძალულები და აფხაზეთში ქართველთა ღირსეული დაბრუნება მისი სასიცოცხლო ამოცანა გახლავთ.

აფხაზური მიწისა და აფხაზი ადამიანის სიყვარულს მე ვერავინ მასწავლის – სოხუმის სასაფლაოზე ჩემი შვილები არიან დაკრძალული: 5 წლის ბიჭი და 27 წლის ვაჟკაცი და მათი დანაკარგის სიმძიმეს ოდნავ მაინც მიმსუბუქებს ის, რომ ამ საფლაოებს დღეს სწორედ აფხაზები არ აკლენ მოვლა-პატრონობას. ამის მეტს, მე, ამ საკითხზე, აღარ ვილაპარაკებ – თავად განსახილველად, სულიერად როგორ მიიღტვის აფხაზეთისაკენ ყველა ის ქართველი, რომელთა ახლობლებიც აფხაზეთის მიწაში განისვენებენ, რომელთა დაცლილი, დაბრმავებულფანჯრებიანი სახლები პატრონის გამრჯე ხელს ელოდებიან!

ღიას, მე საკუთარ თავზე მეტად მიყვარს ის აფხაზური მიწა, რომელსაც ჩემი შვილები თბილად ჰყავს გულში ჩაქრული, სოხუმის ის კლინიკა, სადაც მე გადაუდებელ ოპერაციებს ვატარებდი, შავი ზღვის სოხუმის უმშვენიერესი სანაპირო, სადაც ჩემს განუყრელ აფხაზ და ქართველ მეგობრებთან ერთად ვატარებდი დაუფიქრარ საღამოებს!..

2012 წლის ოქტომბერში ახალი სიცოცხლე შევიძინა საქართველომ – ისტორიას ჩაბარდა ავადსახსენებელ მიხეილ სააკაშვილისა და მის **“ნაციონალიზტა”** დამღვეველი მმართველობის ხანა, დაიწყო ქვეყნის ეკონომიკისა და სულიერების აღორძინების შეუქცევადი პროცესები. მაგრამ, დღეს, ნებისმიერი ქართველის უპირველეს ამოცანას სწორედ ის რომ აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს დაბრუნება უნდა წარმოადგენდეს და არა სხვა, თუნდაც უმნიშვნელოვანეს სასიცოცხლო დარგებზე ზრუნვა. აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს გარეშე საქართველო მკლავ-მოჭრილი ხეობარია, მე კი, როგორც გამოცდილმა და მრავალჭირგადატანილმა დასტაქარმა, კარგად ვიცი ნებისმიერი დახეობრებული ადამიანის ნატურა – მას ჯანმრთელობის აღდგენა ურჩევნია თუნდაც ყველაზე მიმზიდველ მატერიალურ და ფინანსურ სიკეთეს!

ახლა, აუცილებელია, ფართო საზოგადოების მსჯელობის საგნად ვაქციოთ ბატონი ალექსანდრე ჭაჭიას საქართველოს პრეზიდენტად არჩევის საკითხი, რადგან ამ პიროვნების ავტორიტეტი და ინტელექტუალური შესაძლებლობები იმედს გვინერგავს, რომ საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის საკითხი არც თუ შორეულ პერსპექტივაში გადაიწვეს!

იმედია, გაზეთი **“ილორი”** უფრო ვრცლად გააშუქებს აღნიშნულ საკითხს!

ღრმა პატივისცემით,

ნაპო მისხია,
ნეიროქირურგი, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, სოხუმის ნეიროქირურგიული ცენტრის დამფუძნებელი, ზუგდიდი

მობზაურობანი

შუაბულ აზხაზეთო. – აზხაზეთო სოფელი. – სწავლა-განათლება. – აზხაზეთის ჩამორჩენილობა.

გუდაუთიდან მთავრობის დასავლეთით, თითქმის 6-7 კერსის მანძილზე, ადგილმდებარეობა დაცემულია, ვაკე, ტყით დაფარული. პირველი სოფელი აზხაზეთა – ლიხინია, მოელი ექვსი-შვიდი კილომეტრის მანძილზე გაფანტული იმ-ნაირად, როგორც ამას სხვაგან იმერეთში ვხვდებით. სახლი აზხაზეთის, უმეტეს შემთხვევაში, წელი ფაცხაა, ისლით ან გვირით დაზრდილი, გვირითვე გვირდებ-შებენიანი, სითბოსათვის, უიატაკო, უჭურვო, უსარკმლო... სინათლე ასეთ ფაცხაში ჭუჭრუტანებიდან შედის ან და იმ ორი კარიდან, რომელიც ერთი წინიდანა აქვს და მეორეც – მის პირდაპირ, – უკანინდან.

რაც უნდა ღარიბი იყოს აზხაზეთი, ასეთი ფაცხა ორი უნდა ედგას: ერთი სასტუმროდ, მეორე – საჯალბოდ, და თავის საცხოვრებლად. მოელი ყურადღება აზხაზეთის სასტუმრო ფაცხისთვის აქვს მიქცეული. მართალია, მორთული არ არის; აქეთ-იქეთ ტახტები, სითბოადაც, შიშველი; ეს ტახტები დასაჯდომიცაა და დასაწოლიც. სამაგიეროდ, რამდენიმე ხელი ლოგინი მსოლიდ სტუმრისთვის არის შეკერილი. აზხაზეთის დიდი სირცხვილია, სტუმრს ვერ დაუხვდეს, ვერ გაუმასპინდლდეს და დამე ვერ გაათვინებინოს...

მოელ აზხაზეთში ერთი კილომეტრის სიგრძე სასოფლო საურმე გზა არ არის... და, მე თქვენა გკითხავთ, შესაძლებელია უზოლო მხარეზე რამე ხეირი ნახოს ცხოვრებაში? ხოლო თითონ აზხაზეთის ამისთვის არა ზრუნავს. მართალია, აზხაზეთი ნიჭიერი, მიხვდრილია, მაგრამ ცარიელი ბუნებრივი ნიჭი რას გახდება, თუ მხარეში ცოცხალნი მანც სწავლა არ უდგას და არ ეხმარება!.. და სწორედ ეს სწავლაა აქეთკენ სანთლით საძებარი. მე არას მოგახსენებთ ხალხის საერთო განათლების შესახებ, იმ საერთო განათლების, რომელიც აქეთკენ საერთოდ არ არსებობს: საგადალო უფრო ის გახლავთ, რომ ამ ხალხს ინტელიგენციაც არ ჰქავს, ოთხი-ხუთი განათლებული კაციც კი არ მოექვევება, რომ წინამძღვრობას უწევდეს თავის მოძმეთ, მათი ჭირისა და ღირსის გამომხატველი იყოს.

1893 წელს აზხაზეთის დედაქალაქ სოხუმში პირველად დაარსდა რუსული სკოლა აზხაზეთისთვის, ორკლასიანი, ხუთი წლის კურსით. ეს სასწავლებელი “**მთიელთა სკოლა**” წოდებული, სოხუმში დღევანდლამდე არსებობს. მაგრამ აზხაზეთი ცხოვრებას ხირი არ შესცვლია, არაფერი დასტყობია. ხუთი წლის განმავლობაში შექმნილ წერა-კითხვას სკოლიდან გამოსული შეგირდი ერთი წლის განმავლობაში თითქმის სრულად ივიწყებდა. თუ ქალაქში რჩებოდა, მისი იდეალი იყო, სადმე მწერლად შეეყო თავი, ან “**სადნიის**” (ჩაფრის) ეპოლეტები დაეკერებია მხრებზე. ხოლო თუ სახლში ბრუნდებოდა, მოკლე ხნის განმავლობაში იმავე ხელობას იწყებდა, რასაც მეზობელთა შორის ხედავდა.

დღეს ბევრ სოფელშია გახსნილი სამრეწლო სკოლა, მაგრამ იმ უკუდმართი მართულების გამო, საზოგადოდ ჩვენებურ სკოლებში რომაა გამეფებული, აქაური სკოლები ყველაფერს ემსახურებიან, ყველაფერს ასრულებენ, გარდა მთავარი დანიშნულებისა – ყრმათა გონებრივი და ხეობრივი გაწვრთნისა. აქაურ მკვიდრთ არც ამ სკოლათა არსებობა ჰმატებს რასმე და აღარც უმისობითაც დააკლდებათ რამე.

უკულტურობის, გონებრივი გაუნათლებლობის შედეგია ნაწილობრივ აზხაზეთი ღარიბული ცხოვრება, ნივთიერი ნაკლებობა. აზხაზეთი, ნამდვილი შიშვილი ბუნებისა, ჯერ ისევე იმ ხანაშია, როცა ადამიანი მსოლიდ მოშვილებული კუჭის დაეუწებოსათვის ზრუნავდა. უფრო შორს გახედვა, გათვალისწინება მომავლისა – ემძიმება, ან ვერ მოუხერხებია და გაურბის კიდევ. სიმინდს თუ იწყებს, იმდენს იწყებს, რომ მის ცოლ-შვილს მორე ჭირნახულამდე გაპყვებს; აზხაზეთი ფიზიკურ დაღვალას ერიდება; სირცხვილად მიანინა ვაჭრობა, სხვისთვის მუშაობა, საზოგადოდ, ფიზიკურ მუშაობას გაურბის. ბუნებასაც თავისი შიშვილი ისე არსადა ჰყავს განევიერებული, როგორც აზხაზეთში. კიდევ ამიტომ, რომ აზხაზეთის ვერსადა მხედვეთ გარეთ გასულს, სამუშაოს საძებრად. არათუ გარეთ, აზხაზეთს მოშორებით, თავის სოფელსაც არა შორდება. თითქმის შუაგულ აზხაზეთში ერთ-

ერთი მრეწველი მაქსიმოვი აწარმოებს ხეტეის დამზადებას. ყოველწლივით მასთან 2.000-მდე კაცი მოდის, მასთან ნახავთ: სვანს, რაჭველს, ღენხუმელს, გურულს, მეგრულს და აზხაზეთის კი – არც ერთს. აზხაზეთი ყოველივე ამას შორიდან უყურებს, სტუმარივით, უბრალო ხელოსნობა რა არის, იმასაც კი ვერა ნახავთ მათ შორის. რისამე ფიცრულის დადგმა რომ დასჭირდებოთ, ხურობებს სხვაგანინდან უნდა დაუახონ.

არც საქონლის მოვლა-მოშენებას მისდევენ. აქა-იქ თითოეულმა კომლა თუ 5-10 თხა გაიზინა, დიდი საქმეა. ისიც იმიტომ, რომ თხები ზამთარ-ზაფხულ ცის ქვეშ არიან, საკვებს არა სთხოვენ.

ეკ არის, ხეხილისა და ვენახის გაშენება კი უყვარს აზხაზეთს. აზხაზეთი, განსაკუთრებით მოხუცი, ეზოდან ისე არ გამოვა, ხელში წაღლი არ ეჭიროს. თუ მუნობის დროა, დასამჩენელი ტოტიც უჭირავს რომელიმე ხეხილისა, სადაც პანტას ან მაქალოს ნახავს, უგეტყველად უნდა დაამჩნოს. ეს ჩვეულება შვილიდან შეიღებებდა, ამით აიხსნება ის გარემოება, რომ საფხაზეთში თვით უდაბურ ტყეშიაც კი ნახავთ მშენიერი ღირსების შინაურ ხილს.

მემანახეობა. – კულტი მიცვალა-ბულთა. – მენარეთა თაძგანისცემა. – “აზხა” ანუ “გეგალოზის დიერი”. ბიტი მახრობა.

ხეხილის გარდა განთქმულია აზხაზეთის ვენახები და აზხაზეთი ღვინო. თავისებური და საამო საყურებელია აქაური ვენახები: გზის ორსავე ნაპირას ჩარიტებულია უსისტემოდ ხურმისა და თხემლის ხეებზე გადახვეული ვაზები! ამ ორი ჯიშის ხეს აქეთკენ სავაზოდ ყველაგან უპირატელობა აქვს, რადგან ფოთლები წვრილი აქვთ, მზის სხივები ადვილად ატანს შიგ და ჩქარა ამწიფებს ყურძნის მტევნებს. აქ ზოგიერთი სოფელი მარტო ყურძნის მოსავლითაც ცხოვრობს. ასეთები: აჭანდარა, დურუშში, აბგარა, აცი, ლიხინი, ოთპარა, ბარმიში, კალდახვარა, ბლაბურხვა და სხვა. ეს სოფლები ღვინის ბაღდადებად ითვლება აქეთკენ. საუკეთესო ღვინო დგება ამულახუს ჯიშის ვაზისგან, რომელიც, როგორც აქ

ამბობენ, მთავარს ქართლიდან, ამილახურის მამულიდან მოუტანინებია. ღვინო ძვირფასი უდგება ამ ვაზს, მაგრამ საჩუქაროს არის, რომ ნაცარმა სრულიად გააფუჭა და ამაყად ძვირ მცირე მოსავალს იძლევა. არის კიდევ სხვა ჯიშის ყურძენი, მაგალითად ალბიში, რომლისგანაც ამულახუსზე უკეთესი ღვინო დგება, მაგრამ თითქმის მოსობილია. უფრო გაგრძელებული ჯიშის ყურძენია: კატიცი (შავი), აბაკევაჯა (შავი), აგასარხვა (ოქროსფერი), აჩიქი, აჟივატა. ეს 20-25 წელიწადია, “**ადესის**” ყურძენიც შემოვიდა, რუსული ყურძნის სახელით მონათლული. წინათ ღორებისათვის თუ ჩამობერტყავდნენ მას, მაგრამ ახლა თანდათან პატივს ჰპოვებს, რადგან ბზარი გაეხსნა და მოსავალიც კარგად იცის.

თიანობაზე აქაური ღვინო აქვე იხარჯებოდა. მაგრამ ნომევენ გაეხსნა ბაზარი, განსაკუთრებით მას შემდეგ, რაც ამ მხარეში მეგრულმა იწყეს დენა. აქაური ღვინო გაიცივს ადღურში, შეანეში (სოჭი), ნოვოროსისკში, ფოთში, ბათუმში და სხვაგან. მეგრული ვაჭრები დადიან სოფლად და მოელი ვენახის მოსავალს ყიდულობენ. ყურძენს აქვე სწურავენ, გაწურული ღვინო კასრებით მიჰქვთ გუდაუთამდე ურმებით და იქიდან გემით ან ნავებით – სხვადასხვა ადგილას.

თვითონ აზხაზეთი თავის სახარჯოდ ან გასასყიდად ცოტას იყენებს ღვინოს, მაგრამ თუ დაიყენა, მისი გამოზოგვიტ ხარჯვა ემძიმება; ეძებს ყოველ მარჯვე შემთხვევას, რამე წვეულგება გამართოს და ერთბაშად გამოლიოს წლის მოსავალი, რომ მერე მოელი წელიწადი უღვიროდ იჯდეს, წმინდა წელის ანაბარა.

რაც უფრო შორდებით გუდაუთს, ადგილმდებარეობა მალდა იწყება, მცირდება ვაკე, სამაგიეროდ მატულობს სერები, მთები, კავკასიონის ქედის თანატოლად მთავალი. მთის ფერდობზე არწივის ბუდე-სავით აქა-იქ მიკრულა აზხაზეთი ფაცხები, მოსნანს ვაზიანი ხეები, სიმინდის ყანები. მეტად ფერადი და საამო სურათია!.. თვალთ ვინათნის სანახაობით არ იღვება. ღვინობისთვის გასულს ბუნებას მწვანე სამოსელი ისევე ისე გაუხუნებელი ჰმოსია, – იმ ზომამდე თბილა.

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

ყოველკვირეული ამბები აზხაზეთიდან

სოხუმი დღეს

აზხაზეთში – ბულირფის რაიონში ხილბოსტენულის უსანახი ნაგებობა შენდება

აზხაზეთში, ბულირფის რაიონში, სოფლის მეურნეობის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის ტერიტორიაზე უკვე მერამდენე თვეა მიმდინარეობს ხილბოსტენულის შესანახი სპეციალიზირებული ნაგებობების მშენებლობა. როგორც აზხაზეთის ტელევიზია იუწყება, ობიექტის სამშენებლო მოედანი, ამ რამდენიმე დღის წინ, დაათვალიერა აზხაზეთის რესპუბლიკის სოფლის მეურნეობის მინისტრმა ბატონმა ბესლან ჯოპუამ და საცავის მშენებლობის მიმდინარე პროცესებს გაეცნო.

აღნიშნული ხილბოსტენულის შესანახი ნაგებობა დიდ პრობლემას მოუხსნის აზხაზეთის მოსახლეობას. ქვეყნის უნიკალური კლიმატური გარემო ხილისა და ბოსტნეულის უხვი მოსავლის მიღების საშუალებას იძლევა, მაგრამ, ხშირად, ვიდრე პროდუქცია გადალახავდა მყიდველამდე აღმართულ სხვადასხვა სახის ბარიერებს, იგი ხშირად ფუჭდებოდა. ეს კი დიდად აზარალებდა ხოლმე მოწინა მიჯაჭვულ მშრომელ ადამიანს, სკეპტიკურად განაწობდა მას სოფლის მეურნეობის მიმე სამუშაოებისადმი, რაც ისედაც დიდ კლიმატურ რისკებთანაა დაკავშირებული. სწორედ ამიტომ გადაწყვიტა აზხაზეთის ხელისუფლებამ ამ ანგარიშგასაწვევი პრობლემის დროულად აღმოფხვრა.

2.500 ტონის ტევადობის მქონე ხილბოსტენულის შესანახი, უახლესი ტექნიკითა და ტექნოლოგიით აღჭურვილი ნაგებობისათვის ადგილი, აზხაზეთის სოფლის მეურნეობის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის ტერიტორიაზე შემთხვევით არ იქნა შერჩეული – მხედველობაში იქნა მიღებული როგორც ამ ორი უწყების დარგობრივი მეზობლობა, ასევე ლანდშაფტის თავისებურებაც.

მართალია, ჯერ მხოლოდ ნაგებობის საძირკველია ჩაყრილი, მაგრამ სამშენებლო სამუშაოები ინტენსიურად მიმდინარეობს. როგორც სოფლის მეურნეობის მინისტრმა ბესლან ჯოპუამ განმარტა, უკვე გაფორმებულია სათანადო ხელშეკრულება მოსკოვის ერთ-ერთ სპეციალიზირებულ ტექნოლოგიურ კომპანიასთან, რომელიც აზხაზეთს მიაწო-

დებს სამაცივრო დანადგარებს და ხილბოსტენულის ბაზირებისთვის აუცილებელ სხვა ტექნოლოგიურ მოწყობილობებს. მთავარია, რომ ახლა არ დაირღვეს მშენებლობის მიმდინარეობის ვადები და ამიტომაც აქვს სოფლის მეურნეობის სამინისტროს აყვანილი მკაცრ კონტროლზე ამ მნიშვნელოვან ობიექტზე მიმდინარე სამშენებლო-სამონტაჟო პროცესები.

აღნიშნული სამაცივრო კომპლექსის მშენებლობას აწარმოებს სახელმწიფო კომპანია “**აზხაზმშენი**”, რომელსაც სამშენებლო-სამონტაჟო სამუშაოების ჩატარების დიდი გამოცდილება გააჩნია.

უფუნქციოდ არ დარჩება ხილბოსტენულის შესანახი ძველი ნაგებობაც, სადაც სათანადო სარეკონსტრუქციო სამუშაოების ჩატარების შემდეგ განთავსდება ხილისა და ბოსტნეულის გადამამუშავებელი რამდენიმე ტექნოლოგიური ხაზი. ეს მინი-ქარხანა აუცილებელია თუნდაც იმიტომ, რომ ახალი ნაგებობაც ვერ დაიტევს აზხაზეთში წლის განმავლობაში მოწეულ მოსავალს და მოხდება მისი დიდი ნაწილის სახელდახელოდ გადამამუშავება, რაც შეეხება მისცემს მშრომელ ადამიანს. კიდევ რამდენიმე ადგილას იგეგმება სპეციალიზირებული მინი-სამკერობის გახსნა, რაც დიდ მოვებას უქადის როგორც სოფლის მეურნეობის მუშაკებს, ასევე მწარმოებლებს.

ხილბოსტენულის შესანახი ნაგებობება უნიკალურია, რადგან მასში იფუნქციონირებს 12 უმძლავრესი სამაცივრო დანადგარი, რაც მალფუჭადი ხილისა და ბოსტნეულის ხანგრძლივი ვადით შესანახის უზრუნველყოფის საფუძვლის სიცხების პირობებში. ეს კი საშუალებას მისცემს აზხაზე მშრომელ ადამიანს, რომ წლის მოწეული მოსავალი უდა-ნაკარგოდ შეინახოს.

ობიექტის მშენებლობა მიმდინარეობს აზხაზეთის რესპუბლიკის სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების გეგმის ფარგლებში და მისი დასრულება დაგეგმილია მიმდინარე წლის დასასრულამდე.

გვერდში გამოყენებულია აზხაზეთის რესპუბლიკის საინფორმაციო სააგენტო “აზნირის” მასალები

გთავაზობთ მკითხველთა გამოხმაურებებს ინტერნეტსაიტზე "GEWORLD.GE" რომლებიც მოჰყვამ ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიას ინტერვიუს: "ივანიშვილის მოღვაწეობა დადებით შთაბეჭდილებას ტოვებს, იბი ღირსეულად იქცევა"

რა სიმპატიური კაციც არის, ისეთივე სიმპატიური აზრები აქვს!

რამდენიმე წელიწადში ქართველები საქართველოში, ალბათ, ეთნიკურ უმცირესობაში აღმოვინდებოდით. ამიტომ, დახანება არ შეიძლება, ყველა ერთად უნდა ამოუდგეთ გვერდში ივანიშვილს, რათა ქვეყანა ჭაობიდან ამოვიდეს. მე ვიზიარებ იმ აზრს, რომ მომავალი პრეზიდენტი პარლამენტმა უნდა აირჩიოს და მისი მოვალეობა, ძირითადად, ქვეყნის საგარეო კურსის გაძღოლა უნდა იყოს. ეს აფხაზებთან და ოსებთან, ასევე, რუსეთთან ურთიერთობების დათბობით უნდა დავიწყეთ და ეს უნდა უზრუნველყოს ახლად არჩეულმა პრეზიდენტმა. სხვათა შორის, ჭაჭიას, ამის ყველანაირი მონაცემები აქვს...

აგტორი: ნოღარი.

კარგი ინტერვიუა - ჭკუის სასწავლე ბელი, მაგრამ, არა მგონია, ქართველებმა როდისმე ჭკუა ვისწავლოთ, გინდაც საკუთარ შეცდომებზე!

აგტორი: მმ.

ხალხნო, დროა - ახალი პრეზიდენტი ისეთი მოაზროვნე იყოს, როგორც ალექსანდრე ჭაჭიაა! ძველმა ისე შეაძულა თავი ყველას, რომ სიტყვა - "პრეზიდენტი" გაგონებაც კი არ გვინდა. თუ ალექსანდრე ჭაჭიას არ აირჩევენ, მაშინ, საერთოდ გააუქმონ ვე პოსტი!

აგტორი: კოტე.

ბატონი ალექსანდრე ჭაჭია განათლებული და საქმის მცოდნე პირივნებაა, მისი ინტერვიუ ამას კიდევ ერთხელ ადასტურებს. კარგი იქნებოდა, რომ ასეთი პოლიტიკოსები აქტიურად იყვნენ ჩართულნი ქართულ პოლიტიკაში.

აგტორი: მაბა.

კაცი მარტო მაშინ არის ხერხი, როცა ცოდნა აქვს, როცა ჭკუა ცოდნით გაუღებს, ცოდნის ჩარხზე გაუჩარხავს. მაშინ, ხერხსავეთ, სხვისთვისაც გააქვს და თავისთვისაც შემოაქვს.

ილია ჭავჭავაძის ეს სიტყვები სწორედ რომ ალექსანდრე ჭაჭიაზე ნათქვამი...

აგტორი: მიბი.

პირდაპირ საოცრებაა, თუ როდენ სხუხტით წინასწარმეტყველებს და რა წინდახედულ-გააზრებულ ანალიზს აკეთებს ბატონი ალექსანდრე. აფხუსია, რომ იგი ქართულ პოლიტიკაში ჯერ არ არის აქტიურად შემოსული!

აგტორი: მამო.

დამარცხებული სააკაშვილის რეჟიმი, დღეს, სხვა გამოსავალს ვერ ხედავს ძალაუფლების შესანარჩუნებლად, გარდა იმისა, რომ რუსეთისგან მტრის ხატი შექმნას. აქედან გამომდინარე, ანტირუსულ ფსიქოზს უფრო და უფრო აღვივებენ, რათა ივანიშვილს უუნარო ხემძღვანელის იმიჯი შეუქმნან და ხელისუფლებაში დაბრუნება უზრუნველყონ.

ამიტომ, ივანიშვილისთვის საჭიროა ისეთი ადამიანების გარემოცვაში ყოფნა, როგორც ჭაჭიაა, და არა რესპუბლიკელი უსუფაშვილი.

აგტორი: სანდრო.

რა სისულელეც არ უნდა ილაპარაკოს სააკაშვილმა, თავის ამასწინანდელ ინტერვიუში, ჩვენ, ჩვენი ქვეყნის ინტერესებიდან გამომდინარე, აუცილებლად უნდა გავიზრდით რუსულ-ქართული ურთიერთობების მომავალი, ისე, როგორც ამას ალექსანდრე ჭაჭია გვთავაზობს. სხვა გზით სიარულს მომავალი თაობები არ გვაპატიებენ.

აგტორი: ლაპიტი.

ავადსახსენებელი სააკაშვილის დამარცხებისა და მისი ნაცემოდრობის პარლამენტიდან გამომდინარე, შემიძლება უფრო ნათელი გახდა, რომ ქართველი ეთნოსის მდგომარეობა კატასტროფულია. თუ ნაცემოდრობა დარჩებოდა ხელისუფლებაში,

მე თვითონ დევნილი ვარ და, მიმანია, რომ ალექსანდრე ჭაჭია მართალი იყო ადრე და, მართალია ეხლაც, ყველა იმ საკითხში, რომელიც წამოსწია თავის ინტერვიუში. ამიტომ, ყველა გვერდში უნდა ამოუდგეთ ივანიშვილს, რათა საბოლოოდ მოვიცილოთ ის ჭირი, რასაც ნაციონალური მოძრაობა და მიშკის სააკაშვილი ჰქვია, და მერე ავირჩიოთ განათლებული და დაბრძენებული პრეზიდენტი (ისეთი, როგორც, მაგალითად, ჭაჭიაა), და არა ისეთივე ქრავშუტა-უსწავლელი, როგორც მხეილ სააკაშვილი იყო.

აგტორი: ჯუბი.

აგტორი: ჰური.

ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიას ერთხელ შეეხვედოდა აფხაზეთში. მაშინ იგი ახალგაზრდა გახლდათ და, მიუხედავად ამისა, ჩემზე, ღრმად განსწავლული და საკუთარ სამშობლოზე შეყვარებული პატრიოტი ადამიანის შთაბეჭდილება დატოვა. დღეს მის ინტელექტს დაემატა პოლიტიკური საქმიანობის გამოცდილებაც. ალექსანდრე ჭაჭიასნაირი დაბრძენებული ადამიანები სჭირდება საქართველოს პოლიტიკურ ასპარეზს. მე ვისურვებდი მის გააქტიურებას ქართულ პოლიტიკაში.

აგტორი: ბობი.

მე მინდა გამოვეხმაურო "მე"-ს და ვუთხრა, რომ პრეზიდენტის პოსტი აუცილებელია, რათა მან ითამაშოს მომრიგებლის როლი საზოგადოებაში და დაეწყო ურთიერთობების დალაგების პროცესი აფხაზეთთან და ოსებთან, სადაც პრეზიდენტს გარანტორის როლი ექნება.

აგტორი: სება.

აღფრთოვანი იმ მსოფმედველობითა და მაღალი ინტელექტით, რაც თავის ინტერვიუში გამოამჟღავნა ბატონმა ალექსანდრემ. მე მას ადრე არ ვიცნობდი, გაგებული კი მქონდა მისი სახელი, მაგრამ მის ნაშრომებს არ ვიყავი გაცნობილი. ნეტა, ბევრი გვეავდეს ასეთი ადამიანები და მოაზროვნეები.

აგტორი: ბობი.

პირველად რომ გავიგე სააკაშვილის გეგმა, გაგებრაზდი, მაგრამ მერე ვიფიქრე, რომ ჩამოვიდეს და ჩვენც დახვდებით, როგორც ეკადრება სამშობლოს მოდლატეს - ჯოხით და ქვეთ. დიას, ვეთანხმები ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიას - არ არის სააკაშვილის ადგილი სამეგრელოში, რადგან ის ყველაფერს იკადრებს ძალაუფლების შესანარჩუნებლად.

კარგია, საშა, ვგრე, მიაწექი, ჩვენ კი გვერდში ამოგიდგებით, ერისა და ქვეყნის გულისათვის!

აგტორი: ბალი.

ჩვენ, გაღვლილი ღტოლვილები, ვემხრობით ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიას და გვგონია, რომ იგი საუკეთესო კანდიდატი იქნება საქართველოს პრეზიდენტის პოსტზე, რომელსაც, ჩვენი აზრით, აფხაზეთს და უჭერენ მხარს, რადგან, ინგურს-გაღმელები, ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიას დიდ პატივს სცემენ.

აგტორი: ლეზანი.

ალექსანდრე ჭაჭია საქართველოს პრეზიდენტობის ყველაზე ღირსეული კანდიდატია!!
აგტორი: მილანა.

საქართველოს პრეზიდენტის პოსტი კი არ უნდა გაუქმდეს, არამედ, ალექსანდრე ჭაჭიასნაირმა ღირსეულმა მამულიშვილმა უნდა დაიკავოს!
აგტორი: ლედა.

ნეტა, როდის ჩამოვა ბატონი ალექსანდრე ჭაჭია და როდის ჩაერთება ქართულ პოლიტიკაში? სწორედ ალექსანდრე ჭაჭიასნაირი გულანთებული მამულიშვილები სჭირდება ქართულ პოლიტიკას!
აგტორი: ელდარი.

ჩვენ გაღვლები ვემხრობით ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიას და გვგონია, რომ საუკეთესო კანდიდატი იქნება პრეზიდენტის პოსტზე. მას აფხაზეთი თუნდაც იმდენად არ დაეთმობა, რომ თანამხრეში მისი ღირსეული წინაპრები არიან დაკრძალული!
აგტორი: ბალი.

ვეთანხმები, გალი, შენს კომენტარს! მეც გალიდან ვარ და ვიცი, თუ რა დიდ პატივს სცემენ მას არა მხოლოდ გაღვში მცხოვრები ქართველები, არამედ აფხაზეთში დღეს მცხოვრები აფხაზეთი კი. მას, ასევე, დიდი ავტორიტეტი გააჩნია აფხაზეთისა და რუსეთის სახელისუფლებო წრეებში. კარგად ვიცი, რომ ამერიკის და ნატოს იმედად ვერ დავრჩებით, რადგან ისინი საქართველოს ვერ გაამთლიანებენ...
აგტორი: ნათია.

აფხაზეთი მხარე ჭუბურხინჯში ოთხმხრივი მოლაპარაკებების ადგილას ითხოვს. მგონი, დროა, საქართველომ თავი დაანებოს უსარგებლო რიტორიკას და ქმედითი ნაბიჯები გადადგას. ისიც ფაქტია, რომ ალექსანდრე ჭაჭიაზე უკეთესად ამ მოლაპარაკებებს ვერავინ გაუძღვება, მით უმეტეს, თუ იგი მოლაპარაკებებზე პრეზიდენტის რანგში წარსდგება.
აგტორი: ელა.

პატრიოტი ადამიანი ყოველთვის უკეთ მიხედავს თავის ქვეყანას და ერს. არაპატრიოტმა შევარდნაქემ რა დღემც წაგვაგდო, ყველამ ვნახეთ. "ვეროვლება" სააკაშვილმა კიდევ უფრო დაუძვირავს ტვინი ქვეყანას. ასე რომ, ახლა, პრეზიდენტად აუცილებლად ალექსანდრესნაირი პატრიოტი, გულანთებული ადამიანი უნდა ავირჩიოთ.
აგტორი: კურნიერი.

დრო მართლაც აღარ ითმენს, 20 წელია ვითმენ და ველოდებით კონფლიქტის ზონაში ვითარების მოგვარებას. ფაქტია, რომ აფხაზეთი, ალექსანდრე ჭაჭიას გარდა, არავისთან დახსდებიან მოსალაპარაკებლად, რადგან იგი წარმოშობით აფხაზეთიდანაა, დიდი ავტორიტეტი აქვს აფხაზეთს შორის, უდალატო კაცია, ბალაფრის ძმადნაფიცი მეგობარიც იყო და ანექსატანაც მეგობრობს. აფხაზეთი კი, ისტორიულად, დიდ პატივს მიაგებენ ძმადნაფიციბისა და მეგობრობის ინსტიტუტს. აქედან გამომდინარე, სათანადო დაკენები უნდა გამოვიტანოთ: ჭაჭია - პრეზიდენტი!

აგტორი: აპიტი.

განათლებული და მოაზროვნე ადამიანი ყოველთვის საინტერესო და მისაღები ოპონენტია მერე მხარისთვის. საგარეო ურთიერთობებში, ბატონი ალექსანდრე შეძლებს სერიოზული შედეგების მიღწევას. ამიტომ, გზა, ბატონებო, გზა...
აგტორი: კოლხი.

საკვებით მართალია კოლხი! განათლებული და მოაზროვნე ადამიანი ყოველთვის საინტერესო და მისაღები ოპონენტია საწინააღმდეგო მხარესთვის.

ალექსანდრე ჭაჭიასნაირი განათლებული ადამიანები არასდროს უნდოდნო ქართულ პოლიტიკაში და, მაგიტომაც, კი ვართ დაშლილი სამ ნაწილად. ეჭვი არ მეპარება, რომ ჭაჭია შესძლებს ჩვენი პრობლემების მოგვარებას!
აგტორი: ხობაშვილი.

მართლაც რომ, ძალიან სერიოზული ანალიტიკური და ღრმა შინაარსიანი ინტერვიუა. სასწრაფო წესით უნდა დაგვეყენოთ ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიას კანდიდატურა საქართველოს პრეზიდენტად. წაიკითხეთ მისი წიგნი "საქართველოს ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი განვითარების სტრატეგია და ეროვნული იდეა" და წამსვე დარწმუნდებით, რომ ეს ადამიანი პრეზიდენტობის ღირსეული კანდიდატია!!
აგტორი: ბობი.

მეც ვიცი, რომ აფხაზეთი მხარე, ჭუბურხინჯში, ოთხმხრივი მოლაპარაკებების ადგილას ითხოვს. ამდენ დაღვრილ სისხლს ღირსეულად უნდა გაეცეს პასუხი და უნდა მოეინანოთ ორივე მხარის მიერ დაშვებული დიდი შეცდომა დაღუპულთა სულების წინაშე. ბატონი ალექსანდრეს მიერ აფხაზეთისადმი თქმული თითოეული საპიძირის თუ გამხნელების სიტყვა ჭეშმარიტი და ღირსეული იქნება, რაც აუცილებლად მოგვიტანს სასურველ შედეგს!
აგტორი: ნინო.

მე მეგობარმა მითხრა - მაგარი ინტერვიუაო, მართალი გითხრაო, არ დავიჯერე... წაკითხვის მერე მიგხვდი, თუ რაოდენ ცოტა მცოდნია ქვეყანაში მიმდინარე პროცესებზე და მისი გადაჭრის გზებზე. ამიტომ, მოგიწოდებთ: მოუსმინეთ ამ ადამიანს და დაუჯერეთ!!
აგტორი: ტიტი.

ძალიან კარგი ინტერვიუა მომწონს ასეთი მსოფხედველობა. მე, ადრე, ამ კაცის მოწინააღმდეგე ვიყავი და ეხლა ვხვდები, რომ ვტყუოდი, უფრო სწორედ - ვცდებოდი!
აგტორი: ბიტი.

დროშები, დროშები, დროშები ჩქარა... შეესულვართ აფხაზეთში!
აგტორი: სანდრო.

რა იყო, რა არ მოგწონს დროშებში?... დროშებით შესვლა არ სჯობია შენს ხალხთან, ვიდრე ავტომატებით და ჯარით?
აგტორი: ბიტი.

დროშები საწინააღმდეგო არაფერი მაქვს. უბრალოდ, ამდენი ხანია ვეითხულო პრესას და ესეთი საღი აზრი პირველად ვნახე. ამიტომ წამომცდა ეს სიტყვები...
აგტორი: სანდრო.

გიოს!
მეც ბოდიში მომიხდია! მე მეგონა საბჭოთა კავშირს უკავშირებდით. მეც თქვენსავით აღფრთოვანებული ვარ ამ ინტერვიუთი, მით უმეტეს, პრეზიდენტის არჩევის წესი მომეწონა და ამ პოსტზე აფხაზეთთან და ოსებთან კომპრომისული ადამიანის დანიშვნა, პარლამენტის მიერ.
აგტორი: ლილი.

კარგი ინტერვიუა და საჭირობოროტო საკითხებია დაყენებული, ისეთი საკითხები, რაც აქტუალურია ჩვენი ქვეყნისთვის. გაიხარეთ და იბედნიერეთ ბატონო ალექსანდრე. მალე მეხილეთ ქვეყნის პრეზიდენტი!
აგტორი: ვატი.

რედაქციისათვის: გამოხმაურებათა სიუხვის გამო ვერ ხერხდება მათი რამდენიმე ნომერში მოქცევა. ამიტომ, ჩვენ გაგავრძელებთ ამ გამოხმაურებათა ბეჭდვას "ილოროს" მომდევნო ნომერებში.

რატომ ეუბნიათ დისკუსიის „ნაციონალებს“

ევრაზიის ინსტიტუტის მიერ რუსულ-ქართული ურთიერთობების საყოველთაო-სახალხო განხილვის ინიცირებას იდეურ „ნაციონალებს“ შორის აღვლევდა მოყვა, რასაც თავის კონკრეტული მიზეზი აქვს:

ბოლო დრომდე ევრაზიის ინსტიტუტის ინიციატივებს ჯიუტად იგნორირებას უკეთებდნენ და უბრალოდ, ანუმატებდნენ. 2012 წლის ოქტომბერში პარლამენტისა და მთავრობის ცვლილების შემდეგ სიტუაცია თანდათან შეიცვალა, ახლა უკვე შეუძლებელია საქართველოს სასიკეთოდ მიმართული წამოწყებების იგნორირება. რუსულ-ქართული ურთიერთობების თემაზე საზოგადოებრივი დისკუსიების გამოცხადება პირდაპირ ურტყამს გაჯიუტებული სააკიდური ბანდის ინტერესებს: ეს თემა მათ მიერ სიმ პოლიტიკურ ინსტრუმენტად, იდეოლოგიურ მატარებლად გამოიყენება ივანიშვილის მთავრობის წინააღმდეგ, რომელიც რუსეთთან დარეგულირებასკენ მიისწრაფვის.

დაწყებულია დისკუსიამ „ნაციონალების“ მონაპოვლია დაარღვია, მათ „საკვარელ“ თემაზე, ამიერიდან რუსულ-ქართული ურთიერთობები მთელი ქართული საზოგადოების განხილვის თემაა, და არა პროვოკატორებისა და დემაგოგებისა, რომლებიც ხალხს ხისხლს სწოვდნენ ბოლო ცხრა წლის მანძილზე.

როგორც საქინფორმი უკვე იუწყებოდა, ევრაზიის ინსტიტუტის ინიციატივით საქართველოში სტარტი მიეცა რუსულ-ქართული ურთიერთობების საყოველთაო-სახალხო განხილვის. დასაწყისისათვის თბილისში, სასტუმრო „ვერე პალასში“, შეიკრიბნენ ქართული ინტელიგენციის ცნობილი წარმომადგენლები, ვეტერანი სპორტსმენები, აგრეთვე ახალგაზრდა პოლიტოლოგები. კრებაზე გაცხადებულ იქნა ახალი მთავრობის კურსის მხარდაჭერა, რომელიც მიმართულია რუსეთთან ურთიერთობების დალაგებისაკენ, ისევე როგორც, განსაკუთრებული შეფასება მიეცა საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, ილია მეორის ღვაწლს ორ მართლმადიდებელ ერს შორის სულიერი კავშირების შენარჩუნებაში. განცხადების ტექსტი დაურიგდათ კრების მონაწილეებს და საბოლოოდ, ზოგიერთი გამონაკლისისა და სტილისტური შენიშვნების გათვალისწინებით, მოწოდებულ იქნა ხმათა აბსოლუტური უმრავლესობით.

როგორც გაირკვა, ეს ხელს არ აძლევს „ნაციონალებს“ და მათ დამქაშებს, რომლებიც ჯერ კიდევ ფლობენ ძირითად სატელევიზიო არხებს და ბევრ ინტერნეტ-საიტს. ევრაზიის ინსტიტუტის წინააღმდეგ განადებულ იქნა ცილისმწამებლური კამპანია, ხოლო კრების ცალკეულ მონაწილეებზე განხორციელდა ფსიქოლოგიური ზეწოლა. ამის ყველაზე ნათელი მაგალითია საზოგადოებრივი მაუწყებლის სატელევიზიო ეთერში, პირველ არხზე 1 მარტს გახული სატელევიზიო შოუ „ატენტი“.

აგრესიული, თითქმის ისტერიული ტონით, პროგრამის წამყვანი ეკვიბიტაჟე – მის სტრუქტურების ყოფილი „პოლიცის“ შოთა უტიაშვილის მეუღლე, აშკარად დაბნეული ირმა სოხაძისგან (კრების მონაწილე და რუსულ-ქართული მეგობრობის ადგილის მომხრე) თხოვდა სიტყვის „ოუპაია“ მრავალჯერ გამოთქმას და იმის აღიარებას, რომ „პუტინი – ცუდია“. სასაცილო იყო კვებიტაძის ისტერიკის მოსმენა, მაგრამ სიბრაღულს იწყევდა ქალბატონი ირმა სოხაძე, რომელიც ასეთ ზეწოლას არ ელოდა და ნერვიულობისგან გაშუმდებით ხელს იფშენდა. და ყოველივე ეს ხდებოდა გადასახადების გადახდელთა მიერ დაფინანსებულ პირველ საზოგადოებრივ არხზე. კარგი კიდევ, რომ აღვირაწყვიტილი „პოლიცის“ მეუღლე ცოტა მაინც დააშინა მინა კომპიუტორმა ჯემალ სეფიაშვილმა.

სტუდიაში წამყვანის მიერ ჩადენილი არაეთიკური საქციელის არსი ქვემოთ მოყვანილ წერილშია ასახული, რომლის ადრესატებიც მითითებულია:

საზოგადოებრივი მაუწყებლის სამუშაო სპატიოსნებასთან დაკავშირებით – ბატონ ბიორბი ბახევიძე, საზოგადოებრივი მაუწყებლის მენეჯერული დირექტორი – ბატონ ბიორბი ბარათაშვილი

შურნალისტური ეთიკის ძირითადი საბაზო ადვანსული დირექტორი – მაქსიმ ლუცაშვილი დირექტორი – ბატონ ბიორბი ბარათაშვილი

წერილი ეხება: შურნალისტ ეკა კვესი-

ტაძის მიერ მიზანმიმართული დეზინფორმაციის გავრცელებას

თბილისი, მარტი, 2013 წელი

პატივცემულო ბატონო, მოგმართავთ საზოგადოებრივი მაუწყებლის ეთერში, 2013 წლის მარტში გახულ გადაცემა „ატენტი“ დაკავშირებით, რომელიც ჩვეულებისამებრ, ქნ ე კვესიტაძეს მიჰყავდა. გადაცემის წამყვანმა მოახდინა საზოგადოების განზრახ დეზინფორმირება, კერძოდ:

გადაცემის მსვლელობიდან დაახლოებით 08 წუთიდან და 10 წამიდან მოყოლებული, მან საუბარი დაიწყო ქართული ინტელიგენციის და ახალგაზრდობის შეკრებაზე გავრცელებული შემაჯამებელი განცხადების ტექსტის შესახებ, რომლის შინაარსი და არსი დაამახინჯა, წაკითხული ტექსტიდან ცალკეული ფრაზების ამოღებისა და მანიპულირების გზით.

კვებიტაძე ამბობს, რომ ევრაზიის ინსტიტუტმა გააგრძელა დოკუმენტი, რომელიც 2008 წლის ომთან დაკავშირებით თითქოს ასეთი რამ იყო ნათქვამი:

„ომი არც რუსეთს და არც საქართველოს არ დაუწია, ომის დაწყება ცალკეული პოლიტიკოსების ნებამ განაპირობა. აგვისტოს ომი უდიდესი ტრაგედიაა, მაგრამ ამ ტრაგედიაში უფრო უნდა დაგვაახლოვოს ერთმანეთს“.

ამასთან, ქნ ეკა რაღაც მითიურ „საგანგებობს“ იშველიებს მოწმედ, რომლებმაც თითქოს ასეთი ტექსტი გააგრძელეს, რაც სრული სიცრუეა. ერთადერთი საინფორმაციო წყარო, რომელმაც რეზოლუციის ტექსტიდან ამონარიდები გაავრცელა, ამ მომენტისათვის, როდესაც ეს წერილი იქრება, გახლავთ ინტერნეტ-გამოცემა „ნეტგაზეთი“. აღნიშნული გამოცემა სავსებით კორექტულად გადმოსცემს 27 თებერვლის სასტუმრო „ვერე-პალასში“, ინტელიგენციისა და ახალგაზრდობის წარმომადგენელთა შეხვედრაზე გავრცელებული დოკუმენტის ცალკეულ ამონარიდებს, მათ შორის, ზემოთ მოყვანილი დამახინჯებული ციტატი „ნეტგაზეთში“ ასეთი (ანუ სწორი) რედაქციით არის გამოქვეყნებული:

„2008 წლის აგვისტოს ომის შეფასებაში მთლიანად მხარს ვუჭერთ საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, ილია მეორის პოზიციას: ომი არც რუსეთს და არც საქართველოს არ დაუწია, ომის დაწყება ცალკეული პოლიტიკოსების ნებამ განაპირობა. აგვისტოს ომი უდიდესი ტრაგედიაა, როგორც ქართველებისა და ოსების ურთიერთობაში, ისე ქართველებისა და რუსების ურთიერთობაში. ამ ტრაგედიაში უფრო უნდა დაგვაახლოვოს ერთმანეთს, რათა მისი მსგავსი მოვლენა მომავალში გამორიცხოს“.

როგორც ხედავთ, საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, მისი უწმინდესობა ილია მეორის მოსახრება ქნ ეკა კვესიტაძის ინსტიტუტს „მიაწერა“, გარდა ამისა, ამოიღო მეტად მნიშვნელოვანი ფრაზა იმის თაობაზე, რომ ომი უდიდესი ტრაგედიაა ქართველების ურთიერთობებში ოსებთან და რუსებთან, ხოლო ამ ტრაგედიაში უნდა დაგვაახლოვოს ერთმანეთს იმ მიზნით, რომ მსგავსი ტრაგედია მომავალში გამორიცხოს. ციტატის ამგვარი შეკვეცამ აზრობრივად დაამახინჯა იგი. ცნობისათვის, რათა ეჭვი არ შეგეპაროდ, აქვე მოვიყვან საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის მიერ გაკეთებული განცხადების ციტირებას, რომელიც გამოყენებულია ევრაზიის ინსტიტუტის დოკუმენტში. კერძოდ, პატრიარქმა მოსკოვში მისი ბოლო ვიზიტისას (ამა წლის იანვარი) განაცხადა:

„მე შეხვედი ვლადიმერ პუტინს და შევთანხმდით, რომ ასე გაგრძელდება ადარ შეიძლება. რუსეთის პრეზიდენტი ყველაფერს გააკეთებს, რათა ჩვენ მომედ სახელმწიფოებად დაგვრჩეთ“, – ბრძანა ილია მეორემ.

როგორც პატრიარქმა აღნიშნა, მომხდარში „არც საქართველო და მანაშავე და არც რუსეთი“. „ეს ცალკეული ადამიანების ბრალი იყო. მაღალია ვუსწი ყველა აქ დამსწრე ადამიანს იმისათვის, რომ გიყვართ საქართველო და ჩვენ ამას ვგრძნობთ“.

სააკენტი „ივერონის“ 2013 წლის 24 იანვრის ამ ცნობის გადამოწმება რუსულ საიტებზე, ასევე, რა თქმა უნდა, საქართველოს საპატრიარქოში, შეიძლება. ეს ინფორმაცია უტყუარია და სწორედ მას დავყვარდნო ევრაზიის ინსტიტუტი, რაც ქნ ეკა კვესიტაძემ ურცხვად დამალა.

აშკარაა, რომ ქნ ეკა სტუდიაში მყოფი ქალბატონი ირმა სოხაძისა და მთლიანად საზოგადოებრივი მაუწყებლის მაყურებელთა დეზინფორმირებას განზრახ ეწეოდა, სხვა ახსნა დოკუმენტიდან ამოღებული ციტატის ამგვარ შეკვეცას არ მოეძებნება. ამით მან ბოროტად გამოიყენა საზოგადოების მიერ დაფინანსებული ტელეარხზე დაკავებული ადგილი, რაც, შესაძლოა, ყოფილი ხელისუფლების „ანალიტიკოს“ პოლიციისტურებთან დაახლოებული პირისთვის საკადრისი საქციელი იყოს, მაგრამ შურნალისტისთვის აშკარად მიუღებელი ქმედებაა. ამით ქნ ეკა პირდაპირ დაარღვია შურნალისტური ეთიკა.

გარდა ამისა, გადაცემაში მრავალჯერ იქნა ნახსენები ჩემს მიერ დაარსებული ორგანიზაცია „ვერაზიის ინსტიტუტი“. ქნ ეკა ცდილობდა, თავის გამომგებით შერჩეული რესპონდენტებისგან მივლი განმარტება იმასთან დაკავშირებით, თუ რა განზრახვა ჰქონდა ჩვენს ინსტიტუტს, როდესაც ინტელიგენციისა და ახალგაზრდობის წევრთა შეკრებას აწევდა. რა თქმა უნდა, ქნ ეკას თავში ახრადაც არ მოსვლია, რომ ამის შესახებ უშუალოდ ევრაზიის ინსტიტუტისათვის მოემართა შეკითხვით, რომელსაც აქვს იურიდიული და ფაქტობრივი მისამართი, დარეგულირებულია საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად და სავსებით ღიად ფუნქციონირებს, არ გაურბის ურთიერთობას შურნალისტებთან.

ადგილი ჰქონდა ჩვენი ინსტიტუტის რეპუტაციის შეღავათის მცდელობას, თითქოს ჩვენ ვიდაცის პოლიტიკურ დაკვეთას ვასრულებთ – ეს „ვიდაც“, რა თქმა უნდა, რუსეთის ფედერაციაა. 2009 წელს დაარსებული ჩვენი ინსტიტუტის სახელწოდებას იხსენიებდნენ ევრაზიის კავშირის კონტაქტში, რომელიც რუსიაზე ჯერ საერთოდ არ არსებობს და საქართველოს იქ არც არავინ ეპატივება. მაგრამ კვებიტაძე ჯიუტად ცდილობდა, ჩვენი ინსტიტუტი დაეკავშირებინა არარსებულ ევრაზიის კავშირთან. ესეც უფრო სპეცსამსახურების მოძველებული მეთოდიცაა, ვიდრე საზოგადოებრივი მაუწყებლის შურნალისტისთვის საკადრისი საქციელი. ყველაზე არაობიექტური მასშტაბით კი, ობიექტურობის ფასადის შესანარჩუნებლად, შეეცდებოდა ინფორმაციის მიღებას პირველწყაროსგან – ამ შემთხვევაში, ევრაზიის ინსტიტუტისგან. მაგრამ ქნ ეკა კვესიტაძეს იმდენად აშინებს სიმართლე და იმდენად არის გართული სპეცსამსახურებში ყურმოკრული პოლიტიკონლოგიების ათვისების მცდელობით, რომ მან ასეთი პრიმიტიული ხერხის გამოყენებაც ვერ გაბედა. თუმცა ასეა თუ ისე, მან ამ მხრივად დაარღვია შურნალისტური ეთიკა. აღარაფერს ვამბობ გადაცემაში მის მიერ არჩეულ ისტერიულ ტონზე, ტენდენციურობასა და პრიმიტიულად დასმულ შეკითხვებზე, თუმცა ეს უკვე გემოვნების საკითხია.

ყოველივე ზემოთ თქმულიდან გამომდინარე, საზოგადოებრივი მაუწყებლის მესვეურებს მოგმართავთ პატივისცემით, მაგრამ კატეგორიული მოთხოვნით:

წინამდებარე წერილი წაკითხულ იქნას სრულად, საზოგადოებრივი მაუწყებლის იმავე გადაცემის ფარგლებში, რომლითაც ჩვენი ინსტიტუტის შესახებ საზოგადოებას ბოროტად გამიხსნული დეზინფორმაცია მიეწოდა.

შურნალისტური ეთიკის ქარტიის გენერალურ დირექტორს, ასევე პატივისცემით, მოგმართავთ:

მივით შევასება ეკვესიტაძის მიერ მარტის გადაცემა „ატენტი“ გამოვლენილ მისწრაფებებს და მხარი დაგვიჭირეთ მთხოვნაში, საზოგადოებრივი მაუწყებელმა დეზინფორმირება გაუკეთოს მისივე ეთიკით გავრცელებულ ინსინუაციებს.

დანართის სახით გეზრახები კრებაზე გავრცელებულ დოკუმენტს, რომელიც არ ყოფილა ხელმოსაწერად გამოხსული, არამედ მას შეკრებილი საზოგადოების აბსოლუტურმა უმრავლესობამ სიტყვიერად დაუჭირა მხარი, ცალკეული სტილისტური ხასიათის შენიშვნების გათვალისწინებით.

საკუეთეს სურვილებით,

გულკაპაი რცხილაძე, პოლიტიკის მეცნიერებათა კანდიდატი, ევრაზიის ინსტიტუტის ხელმძღვანელი

პოეზიის კუთხე

დედას

ტოტი გადამიტყდა პაწია ტოტი ქარს ფრხილებით, რომ ერკინებოდა და გატეხილი ტოტის ჭრილობა ალბათ დედაჩემს ეტკინებოდა. ალბათ ბალახიც ეტკინებოდა, რომ დავაბიჯე ფეხი უცრად მსურს დედას ისე მივუაღერსო, რომ ჩავიხუტო მთელი ბუნება.

იმედილი თოვში, აბაშა

ჭარბპალია

ჯვეშო ჯარგავლაც მულარდესუ, ფაცხა თისურდ მიკოსქელი, ოდას ვამბართ რთუნდესუ... ისურთირდუ ჯარგავლ რთელი. წყარი ვაკლემუ ართი ჭვეთი, მეტრასს ქორდესო გინოთელი. ჯარგავლი დო ოდა სქვაში – სუფთა ეხო მოკანწილი, ოქრო-ვარჩხილი თინარდუ თქვანი – სისო, ქიბა, სავე, სამი.

თეს ირფელცუ ასქვამანდუ მარგალი კონიშ მუკოშუნა, ჩერგესკა დო აზიატსკეფი, ჩე ბაშლაყუში გინოქუნა. სორე ასე თი ჯვეში ჯარგავლი ვარა თი ჩქიში ქვერსემი ოდა ფაცხას შურო მი თქვანცუ აკა ვარე თენეფ მოდას, დრო უკახლე დღას ვადირთუ ვარა ჯვეშ დროქ მუჭო მორთას, ოლო ქორე ბუა დო თუთა თენა ირფელ თაში ოკო რდას.

წკვარამი სმრი რე,

ყინუნც, ჯვენჯვენც, გინურტექუ ფაფალასუ, თოლიშა კითი ვემილინე, გემოთ ჩხურუს ფცანცალანქუ. გოთანაშა ბრელი მეჭუ, თუთაში სინთე საროს ვარე, ლიკეშიშაშე გურქ დოშქურდუ, გოპიკინი დო გობღარე... ხონარქ კირდეს ქინკახარცქუ, აშო დორთუ უკახლცე, მუქე, მუქე, გიბჯინი მარა მითინი ვარე ჩქიმი მოხვარე.

დრო მეურცუ

დრო მეურცუ, მეფურინუნც, ვეგადინენ ლავაში თოშა, სქან დუც ოკო სი მესვარე, იმენდი ვამილე მითინიშა. აურე ხანქუ ქათმტეცობუ, ეკოფხოზოზუ ბირგულიშა, მიუთუნქ თეშა ვამალოლუ, ვადმათხინუ ჩქიმ დუდიშა.

სალემონჯო დელუღეთი რე

სალემონჯო დელუღეთი რე, საფირცხელო – ოდაბადე, ლაკადასუ მუქანარდი ვორექ ქიანაში მილე ორგადე. ჩქიმ ზუმი დო ჩქიმ მუხური, ჩქიმინინადაკადური, გვალში სვარე თექიან სიტყვა, თექიან წკონდა მარგალური. ლებარდე დო ოსინდადე, ეურე მარტვილი გვალო სარკო, ბრელ წმინდანში მარდული რე, ჩქიმი ცქვაფა თისუ ვაკო. ჭყონდილი დო ჯვეშ სენაკი, „დედა მოკა“ საფარსაკო, გრისიში ცა დო გვალა, ჯვეშო მეტი რდუ-უმო ფართო ტეხური, ზანა, ჭითაწყვარი, კირდეს ინგური მირაბადე, სამარგალოში გურიშ ტუას ჩქიმი ხოპყარი მირაბადე. მოხანტილ რე სამარგალო, „ცინე გოჯი“, „რუხიშ ცინე“, მან იბჭუქთიშ ყორღოვათუ. შური თიშა მიშამიხე. ვემოტუათ ოდაბადე, თქვანი ოგვაჯე, თქვანი ბუდე, დორონც დუხვამ სამარგალო არაშო ოჯახ, არაშო ყუდე.

სოსო შირცხალაშა, აბაშა

ქართული რეალობის არმცოდნე „ხელოვნებათმცოდნე“...

როცა ქვეყანაში დიდი და პატარა, ღარიბი და მდიდარი, პოლიტიკაზე საუბრობს, უტყუარია – საქმე მიმი შემთხვევასთან გაქვს, რომელიც ადვილი და მით უმეტეს, სწრაფი განსაკურნი არ არის, რადგან ეს შემთხვევა, უკიდურეს სიღარიბესთან და სიღატაკესთან არის დაკავშირებული!

თუკი ამ გასაჭირმა ე.წ. ინტელიგენციაც მოიცვა (ამ შემთხვევაში გონებრივ სიღატაკს ვგულისხმობ), მაშინ ორმაგად რთულად არის საქმე, რადგან დიდი ხნის წინ დამკვიდრებული სტერეოტიპი, რასაც „ინტელიგენცია“ იტყვია – **სარწმუნო და დასაჯებელი იყო**, დღეს არ მოქმედებს... ეს იყო დიდი ხნის წინ, როცა ქვეყანა წინაიერი იყო და განათლებასაც ფასს ჰქონდა... ვაი, რომ ახლა სხვა დრო გვივლიდა... დიდი გალაქციონის გენიალური სტრუქტურებისა არ იყოს – **„წინაპართაგან წასული ყველა, სხვა ხალხის ისმის აქ ყრბაჟი“!**

როგორც საქართველოში ამისხნეს, გახშირებული ტელედეტაჟები ქვეყნის **„დემოკრატიულობის“** ნიშნია! მე ამისი ნაკლებად მჯერა, რადგან ტელედეტაჟები არც **„მიზა-შეურაცხადის“** მთავრობას აკლდა, მაგრამ **„ცოცხების და ღუბინების“** არატრადიციულად გამოყენებაში მისთვის ხელი არ შეუწყო!

სწორედ, ერთ-ერთი ასეთი **„ტელედეტაჟის“** და მისი ერთი მონაწილის შესახებ მინდა მოგიხსნათ, სახელგანთქანი ქართული ანსამბლ **„ერისონის“** რუსეთში გასტროლებს რომ მიეძღვნა.

არ ვიცი როდის, სად და ვის წინაშე დაიმსახურა ბატონმა გოგი ხოშტარიამ დიდი ხელოვნებათმცოდნის, ისტორიკოსის და კულტუროლოგის სახელი, მაგრამ ერთი კი დაბეჯითებით შემიძლია ვთქვა – ამ კაცმა, სადაც კი გამოჩნდა, საზოგადოებაში (განსაკუთრებით 1991 წლის პუტჩის წინა დღეებში), გახეთქილი, ტელეკრანხზე, ყველაგან და ყოველთვის, თავისი ალოკურონი **„მხველობებით“** იქამდე მიყვანა საქმე, ყველა ოპონენტს ათქმევინა – **შენ რომ ელექტი გვერდში (გაიხსენეთ, ორივე ვერსიის წინ ბ-ნ გრიშა ინიანის რელიკია, ტელევიდეციაში, სტელინის ძეგლების შეურაცხყოფილებზე), იმიტომ ვერ გაძღო შენმა პრეზიდენტმა ექვს თვეზე მეტად**. (სულ სხვა თემა **„ექვს თვეზე მეტხანს ვერგაძღვებაში“** – ბ-ნ გრიშა ინიანსაც რომ მიუძღვის წვლილი და მას ოდესმე საფუძვლიანად მივხურონდები).

მიმანია, რომ, ამ საკითხის ჯეროვანი ყურადღება უნდა მიექცის ქართული ეროვნული მოძრაობის დარჩენილმა, მოაზროვნე ნაწილმა და ამ კაცს თხოვოს, რომ, როცა მისი არაადეკვატური გამოხსენებების და გამოხატულებების გამო, საქართველოს პირველ და უკანასკნელ კანონიერ პრეზიდენტს შეურაცხყოფას აყენებენ, მან ხმადაღმა აღნიშნოს, რომ მის განმონათქვამებთან და ქმედებებთან არაფერი საერთო არ ჰქონია ბატონ ზვიად გამსახურდიას!

წინააღმდეგ შემთხვევაში, ბატონი ხოშტარია არაფრით განსხვავდება **„ნაცმოელ“** წიკლაურისგან, რომელიც ამ რამდენიმე წლის წინ **„საუკუნის დიდი ქართველის“** გამოსაკლენად გამართულ კონკურსში, ზვიად გამსახურდიას ნათულ სახეს სასწრაფოდ, ვითომ პიარპერსონად, სინამდვილეში კი დასაჩრდილად მიუჩინეს, როცა მისი გამარჯვება თითქმის გადაწყვეტილი იყო!

წიკლაურ-ნაციონალსებზე, მე მაშინვე დავწერე – **მისმა უღირსმა სახემ და სახელმაც კი ვერ შეძლო დაკანონება ზვიად გამსახურდიას დღევანდელ სამშობლოს წინაშე... იქვე განგვაცხადე: – ზვიადი რომ ცოცხალი ყოფილიყო და მსგავს უსამართლო, გამოჩენილი ერისკაცთა რბოლაში აბეჭდილინთ მონაწილეობა მიეღო და დიდი ილიასთვის გადაესწრო – ბოდიშს მოიხდიდა და პირველობას ილიას გადაულოცავდა!**

ბატონი გოგი ხოშტარიას გამოჩენა ტელეკრანხებზე თუ პრესის ფურცლებზე ჩემი გადასაწყვეტი არ არის, მაგრამ, მას, როგორც ზემოთ ვახსენე, უნდა აკრძალოს ზვიად გამსახურდიას სახელის ხსენება! პირადად კი, ოღონდ ქვეყნის არ ავნოს და დემოკრატია ხელი მოუმართოს – უნდა მიშას უკმით გუნდრუკი, უნდა შეგარდაბეს და უნდა ჯაბა იოსელიანს ჩაყვას საფლაგში, რომელსაც ეროვნული ხელისუფლებისა და საქართველოს დამსხობისას გვერდიდან არ მოსცილებია!

იმიტომ ჩათვალე ეს შესავალი აუცილებლად რომ, ქართული საკულტო არქიტექტურის საკითხებზე საუბრისას, რატომღაც ტელეწამყვანმა მნიშვნელოვანად ჩათვალა ხოშტარიასთვის ეკითხა – თუ როგორ ავასებს იგი სახელგანთქანი ქართული ანსამბლის **„ერისონის“** მოსკოვში, კრემლის დარბაზში, რუსი მაყურებლის წინაშე გამოსვლას!

დარწმუნებული ვარ, ტელეწამყვანი და მოწვეული სტუმარი წინასწარ იყვნენ შეთანხმებული, რომ **„გოგი-ხელოვნებათმცოდნე“** არ დაინდობდა **„ერისონის“** და მის ხელმძღვანელს და ქვეყნის მოდელატურ გამოაცხადებდა, იმის გამო, რომ – **„ერისონმა“** მოსკოვში სტუმრობით, უხარმაზარი

აისბერგი გააღლო საქართველოსა და რუსეთს შორის, უმეტესწილად უგუნურ, ქართულ სახელმწიფო მეთაურთა მიერ რომ აღმოართა უკანასკნელი 21 წლის განმავლობაში!

როგორც ზემოთ ვთქვი, ისე მოხდა კიდევ – **„გოგი ხელოვნებათმცოდნე“** მიწაში ჩალო **„ერისონი“** და მისი ხელმძღვანელი, სამშობლოს მოდელატურად გამოაცხადა ისინი და ბოლოს – **„მე მრცხვენია მათ გამო“**-ო, ზედ მიაყოლა!

თქვენი სირცხვილისა რა მოგახსენოთ, მაგრამ მე კი ნამდვილად მრცხვენია თქვენი გამო, რადგან თქვენ საქართველოს ეროვნული მთავრობის საგარეო საქმეთა მინისტრი იყავით და სამწუხაროდ, მხოლოდ ახლა, 22 წლის მერე გახდა ჩემთვის ცნობილი, თუ რა ამუხრუჭებდა (ბევრ სხვა უმძიმეს ვარემ მოეპებთან ერთად!) მაშინ მართლა დამოუკიდებელი საქართველოს საზღვარგარეთის ქვეყნებთან ურთიერთობებს!

მე იმასაც ვითვალისწინებ – 22 წლის წინ გამოცდილება ყველას აკლდა და ამის გამო შეგინდოთ კიდევ საქართველოს მოსახლეობამ შეცდომები, მაგრამ 22 წლის მერე რომ ვერ გაგიგიათ, ნორმალურმა ქვეყანამ და მისმა მთავრობამ პირველ რიგში მეზობელთან რომ უნდა მიაგვაროს ურთიერთობა (რაც გინდა ავი იყოს ის) და მერე ემშობ და ემეგობროს ფულიან გადამთიფელს, ცხადად მტკიცებდით იმაზე, რომ თქვენ მართლა შეცდომით იყავით საქართველოს ეროვნულ მთავრობაში მოხვედრილი!

ხშირად ახსენებთ ხოლმე იტალიას, მის ისტორიულ ძეგლებს, ხელოვნების ცნობილ მოღვაწეებს და მათ ქმნილებებს! გულწრფელად მივსალამებო ყოველივე ამას, მაგრამ ერთხელ მაინც რატომ არ მოგიინდა იტალიის ჩრდილოეთში სტუმრობა და ასი წლის წინ ფაშისტური იტალიის მიერ ავსტრისიის მიტაცებული სამხრეთ ტიროლის დათვალეობა? ყოფილ უმაღლესი რანგის დიპლომატს, დამოუკიდებელი საქართველოს ყოფილ საგარეო საქმეთა მინისტრს, რატომ არ დაუაინტერესათ **„სამხრეთ ტიროლეთის“** ბედა, რომელიც წყლის ორი წვეთით მკვავს აფხაზეთსა და სამაჩაბლოში დატრიალებულ დაღლილ-ტრაგიკულს?

იქნებ ხართ ნამყოფი და იცით კიდევ ამის შესახებ? მაშინ, რატომ არ ამოიღეთ ხმა და რატომ არ შეახსენეთ ევროპას **„სამხრეთ ტიროლის“** ქართული ტყუპისცვლების – აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს ტრაგიკული ისტორია?

მე თქვენგან ვითხოვ ამას, თორემ **მიზა-შეურაცხადისთვის** არ მომიკითხავს პასუხი, როცა **„სამხრეთ ტიროლის“** ჩავიდა სათხილამუროდ და ქვეყნის გასაგონად გაჰყვიროდა: **„სამხრეთ ტიროლის“ მოდელი უნდა გადმოვიღოთ საქართველოში!** მიშა სუელელი თხილამურებზე სრიალს გულისხმობდა და არც კი იცოდა **„სამხრეთ ტიროლის მოდელი“** ორგან უკვე ჰქონდა საქართველოში – აფხაზეთსა და სამაჩაბლოში, ღამის სიტყვა-სიტყვით, წერტილ-მიმივით და ტრაგიკული ბედიტ კოპრებულად, რომელიც დღემდე ისევე რჩება, როგორც ახლა ისევე, **„სამხრეთ ტიროლში“** და ოცი-ოცდასამი წლის წინ აფხაზეთსა და სამაჩაბლოში ჩამოყალიბდა!

აი, რას უნდა მიექცის ყოფილმა მალაღი რანგის დიპლომატმა ყურადღება და და არა იმას, რომ ვიღაცამ ავი მეზობლის შემოივება სცადა და, ამის გამო, ვითომ **„სირცხვილით დაიწვა“**

ამ წერილში რომ ვწერდი, ბატონი ზაზა **მიმინეოშილი** შემომეხმინა შტუტგარტიდან. მასაც უნახავს **„გოგი-ხელოვნებათმცოდნის სობრანის ფრქვევა“** ტელეკრანხიდან:

„...პოლიტიკოსებმა დაანგრეს ყველაფერი და არა ხელოვნებამ!... ჩვენ კი არ დავგუარავგავს აფხაზეთი და სამაჩაბლო!“

ჩვენ რომ გამოვიდიოდით რუსეთის აუდიტორიების წინაშე, ჩვენ რა – სამშობლოს ვლაღატობდით?

მასხენდება, ურადში გასტროლებზე ჩასულს, ქართულმა სათვისტომომ მოგვიწყო შეხვედრა. სადამოს გვირგვინი ემიგრანტ ბავშვთა მოცეკვავეთა ანსამბლი აღმოჩნდა!

ახლაც თვალწინ მიდგას საკუთარი ხელი-სუფლების მიერ იავარქმინილი საქართველოდან გადახვეწილი, ქართული ცეცხლით სავსე გოგო-ბიჭები – ბეტონის იატაკსაც არ მოერიდნენ, რუსული აუდიტორიისთვის რომ ეჩვენებინათ ქართული მუსიკისა და ქორეოგრაფიის ცეცხლი?!

ბავშვებს ვითხოვე – ამას ნუ შერებთ, თქვენი გვეჯერა, თავს ნუ დაიმახინჯებთ-მეთქი!

ერთხმად მიპასუხეს: – თქვენნაირი მსაჯული, კიდევ როდის ჩამოვივთ სამშობლოდან, ამიტომაც უნდა დაევიხარჯოთ ბოლოდრო!

მიპასუხეთ, რა ექნათ, ისინიც საქართველოს მოდელატურად გამოგაცხადეთ?!

ყაღბ პატრონობას არიან აყოლილი, უამრავი ჩვენი თანამშემუდრედი, როცა რუსეთში მუშაობდა და ამერიკის ზაციის მომხრეებად წარმოადგენენ საკუთარ თავს!..“

მე კი დავძენდი: ქართველმა კაცმა რეალობის შეგრძნება დაჰკარგა!

სიღარიბის გამო ვინმეს შეურაცხყოფა დემოტმა არ შემიძლოს, მაგრამ რას მივაწერო, როცა საჯაროდ მოგვძვინდევო ქართველი გლეხი, ამერიკელის უპირატესობაზე მიწვევის საუბარს და მისი ფარდაღდება. **„ქონმახიდან“** გამოსული თმასუტუჯა, კარგ შემთხვევაში ბრინჯაოსფერი შვილიშვილი ქათკათა **„კიჭებით“** რომ შემომანათებს, როგორ მივიძვე მამინ – ტაში შემოვკრა და დაგავუგუნო გაუმარჯოს ჩვენს **„მხსნელ“** ამერიკას, თუ ჩვენს **„დამაქცევარ“** რუსეთს ვაგინო?

აღრეც ვწერდი და კიდევ ერთხელ ვავიმეორებ – 40 წლის წინ, როცა ებრაელთა პირველი ნაკადი წავიდა საქართველოდან, რამდენიმე სამწუხარო ამბავი მოხდა. ზოგიერთ **„სსრკ“**-დან თავდაღწეულს მოხევენა, რომ ყველაფერი დამთავრდა და ამიერიდან მას უკან მიბრუნება არ მოუწევდა, იქ სადაც დაიბადა!

ცნობისათვის – ამ ადგილს **„ოღაბადე“** ჰქვია ძველ კოლხურ ენაზე, თანამედროვე, ლიტერატურული ქართულით კი **„დაბადების ადგილი“**, რომელიც დიდი ხანია ბებერ ევროპაში და ევროპის მსამიან ყლორტზე ამოხრილი **„მშა“**-ში დიდი ხანია დავიწყებული და შერისხულია, რადგან მათი ანტიქრისტიანული **„მოდერნობი“** მთავარი და სალოცავია ის ადგილი, სადაც შენ **„სარგოვანად ვიბიდან“** და არა ის ადგილი, სადაც შენს წინაპრებს, ათეულობით და ათასეულობით (ასეთები ძაღზე ცოტანი არიან ცოცხალი დედაამაის ზურგზე!) წლების მანძილზე უცხოვრიათ, უღვაწიათ და ხშირად ქვეყნის დამპყრობს და მოძალადეს შესტიდება!

იმაღ ვეყვები, სამწუხაროდ, ზოგიერთ – მათგანს მოხევენა, რომ რახან ავადსახსენებულ **„სსრკ“-ს** დააღწიეს თავი, უკან მოხედვა არასოდეს დასჭირდებოდათ და ისეთი სინამდვირეები დაარსებულ ყოფილ მეზობლებს და **„მეგობრებს“** უამრავი ოჯახი დაინგრა საქართველოში!

მეტიერ ხანი გაგრძელდა ასეთი დამოკიდებულება **„ოღაბადესადმი“** და გინიერებრაველი ერის უწიგნური ნაწილიც მიხვდა იმას, რომ ამიერიდან იმ ადგილს, საიდანაც ისინი **„ალთქმულ ქვეყანაში ამოვიდნენ“**, თავიანთი ჩინიერ უნდა უგულდნენ! ახე დაიწყო ქართველ ებრაელთა მიერ, ქართული ფოლკლორის, ქორეოგრაფიის, თეატრალური თუ სახვითი ხელოვნების კოპირება და პროპაგანდა დედაამაის ზურგზე!

როგორ ფიქრობთ, ბატონო გოგი, რატომ მოიქნაღეს თავი (ბოდიშს ვიხდი ყველა იმ ებრაელთან, ვინაც ეს – **„ოღაბადე“** სამშობლო სიყვარულის, ნოსტალგიის და მონატრების გამო გააკეთა) ქართული ფოლკლორის და ზოგადად კულტურის პროპაგანდისათვის?

როგორ ფიქრობთ, მათ ამის მეტი არაფერი ჰქონდათ საფიქრალი და საზრუნავი, როცა მათთვის უცხო გარემოში **„ცოც ქვაზე“** უნდა აეწეოთ ახალი ცხოვრება?

ბატონო გოგი, საქართველოდან **„ალთქმულ ქვეყანაში ამოსული“** ებრაელები უმაღლე მიხვდნენ, რომ აქ **„ალთქმულ ქვეყანაში“** ამოსვლა კი არ ყოფილა უმთავრესი, არამედ საიდან, რომელი ქვეყნიდან ამოხვდი აქ და რა ჩამოგატყეს არ მიხდა შეურაცხყოფა მოგაყენოთ – თქვენ თვითონაც, კარგად მისვლებით ოქრო-ვერცხლზე არ იყო საუბარი (რაც ისედაც არ აკლდათ **სსრკ**-დან თავდაღწეულებს), არამედ იმ ინტელექტუალურ სიმდიდრეზე, რომელთაც კიდევ უფრო მდიდარი გახდიდნენ ებრაელები თავიანთ ახალშექმნილ ქვეყანას, რომელსაც მკვდრეთით ადგილობის საშუალება, სწორედ ებრაელებისადე ჯგოცში იყოს, ქართულ მართლმადიდებლობაზე აღმოცენებულმა ქართველმა მისცა!

ამ ცოცხლი დედაამაისე მობოვნიერ ერთა შორის, ერთ-ერთი უნიციერესი ებრაელები უმაღლე მიხვდნენ, რომ მათ საკუთარი თავის წარმოსახენად საამაყო დროშასავით უნდა გაეშალათ და წარმმდგარებინათ ის ქვეყანა და მისი უმეფელები კულტურა, რომლის ჩამოყალიბებაში ჩვენიან ერთად მუხლსაუხრედად იღვწოდნენ, ჩვენი თანაცხოვრების 26 საუკუნის განმავლობაში. აქედან განჩნდა, ყველა კონტინენტზე და ყველა ქვეყანაში, სადაც საქართველო-ამოტრებულ ებრაელობას დაფუძნებამ მოუწია, ქართული სიმღერებისა და ცეკვის ანსამბლები, ქართული ფოლკლორის, ზოგადად ქართული კულტურის უკიდურეს პროპაგანდირება და იცით რატომ ხდებოდა ყველაფერი ეს?

– ჩემი ვთბავი მეგობრები იმას, რაც ახლა უნდა ვთქვა არ მიწყენ – **„ალთქმულ ქვეყანაში“** ამოსულებს (სადაც მართლ საქართველოდან არ ჩასულან ებრაელები), თითდაამკვიდრებისათვის, აუცილებლად უნდა წარმოქმნიან სად და ვისთან ერთად იზრდებოდნენ და ჩამოყალიბდნენ **„ბიბლიურ სამშობლოში“** ჩამოსასვლელად!

საქართველოდან ამოსულ ებრაელობას უხარმაზარი **„ფორა“** აღმოჩნდათ სხვებთან შედარებით, რადგან ისინი 26 საუკუნე ცხოვრობდნენ, იბროდნენ ვარეშე მტერთა წინააღმდეგ და იღვწოდნენ საკუთარი გენის, კულტურის და საერთო სამშობლოს გაღასარჩენად, რომელსაც დღეს საქართველო ჰქვია!

დამეთანხმებით, ზემოთხსენებული ამბავი, თანამედროვე ტერმინოლოგიით თუ ვიტყვით შესაშური **„CIVIL“** იყო **„გუშინდელი, ხის ტოტიდან გადმომხტარი ისტორიის მქონე“** ქვეყნებიდან ამოსულ ებრაელებთან შედარებით! იმათ, ვისაც, უცხოეთში არ უცხოვრია და არ უწენვია, უიც და ცოდნის არ მისხურვე, მაგრამ დიდგულიან მასპინძელ ქვეყანაში ცხოვრების სიმძიმე, ის ვერახოვანე გაივებს დაუოკებელ სურვილს ემიგრანტისას – **ღმერთო ცალი თვალით მაინც გადაახედე ეს ჩემი მასპინძელი საიდან და რა სამოთხიდან ვარ ჩამოსული და მერე თუ გინდა მომკალი!**

ჩვენ, საკუთარ სამშობლოში ავგამიანობის და არადღობის გამო, ამ სურვილის წინაშე არაერთხელ ვმდგარვართ. საბედნიეროდ, როცა ათგვის მიადწევდა **„უფლის წინაშე ჩვენი გამოცდა“**, გეთქვამს: – ეს არის და დავგვიდა განკითხვის ჟამი!

მაშინ გამოჩენილან **„სუხიშვილები“**, **„რუს-თავი“**, **„ერისონი“**... ბოლო ოცი წელია **„ბებრულ-კავკასიური“** სტილის ანსამბლი **„მინ“**-ი გვიოკებს მოძალედულ დარდს სამშობლოსგან სიმოთხისა!

გეკითხებით – როგორ მოვიქცეთ?! ზურგი ვაქციოთ, თუნდაც რამდენიმე საათით მაინც, მათ მიერ უცხოეთის სცენაზე დაბრუნებულ ცეცხლოვან საქართველოს?

იმაღ ვერ ვიზამთ, თუნდაც ჯგრაზე გაგვაკრან, რადგან, როგორც ბატონმა ზაზა მიმინეოვმა ახსენა – **ხელოვნებმა კი არა, ეგროფილადებმა პოლიტიკოსებმა დაუგარგეს საქართველოს ტერიტორიები და დამოუკიდებლობა!**

რა დღეებულად ვქვრ სიტყვა **„დამოუკიდებლობა“!** მაგრამ, იგი პატიყარილად შექცენება საქართველოსთან მიმართებაში მისი დღევანდელი საერთაშორისო მდგომარეობის გამო!

არავით საგაზეო წერილში მისხენვია – ნეტავ იმდენი მცხოვრები ჰყავდეს ჩემს სამშობლოს, რამდენიც ამომჩრეველია – მეთქი ყოველ არჩევნებზე!

შეგარდამე-უხსენებელის მხორედ მიბრუნებიდან მოყოლებული არცერთი არჩევნის წინ, არავის უცლია (არ ვიცი დღევანდელი მთავრობა მოინდობის თუ არა მომავალში) დაღვინა, რამდენი ადამიანი ცხოვრობს დღევანდელ ტერიტორიებში მოკრეველ საქართველოში!

დედა-სამშობლოდან გასულ ქართველთა დიდი უმრავლესობა რომ რუსეთში ცხოვრობს, ამას უკანასკნელი ნაძირალას მეთქი რომ ვერ უარყოფს, გეუწვევათ ბატონო გოგი?

მათ შორის ჩემი ოჯახის წევრებიც არიან იქ, რომლებმაც 1993 წელს სასწავლებრივად დააღწიეს თავი იმ **„მხედრონის“** სასიკვდილო განანქნს, თქვენ რომ გვერდით ექვითი, 1991 წლის 22 დეკემბერს დაწვეული ომის დღეებიდან და, ფარულად, ისევე ამ გზას ადგახართ!

თქვენი და კიდევ რამდენიმე თქვენისთანა საქციელის გამო დამკვიდრდა საქართველოში – **„ზვიად გამსახურდიამ კადრები ვერ შეარჩია, თორემ არაფერი მოხდებოდა!“**

დიდი ნაძირალა ის, ვისაც ეს პირველად წამოცდა! ასევე, უტყუარია, იგი თქვენი ახლო ნაცნობი იქნებოდა, რადგან ამ დასკნამდე მივიდა! რომ დავგანახა (უფლამა შეუნდლოთ იმათ, ვინაც ეს აქამდე ვერ დაინახა), რომ – **ბატონ ზვიად გამსახურდიას იმერონდელი პარლამენტის და მთავრობის ნაცვლად ქრისტეს თორმეტი მოციქული რომ დაეყენებინა გვერში, ისეთი ბინძური ძალა იყო საქართველოს დაპირისპირებული, ცამეტ ძელს ამბრთავდნენ და ზვიადთან ერთად მაცხოვრის თორმეტ მოციქულსაც ზედ გააკრავდნენ!**

კიდევ ერთხელ ვავიმეორებ – **შეუდე უფალო ყველა იმ უგუნურსა და ავაზაკს, ვისაც ეს დღემდე ვერ შეუენია და გაუხსენი მათ გონების თვალის, რადგან უამისოდ ჩვენს სამშობლოს ფეხზე დადგომა არ უწერია!**

– განუძმით მაინც, რადგან თქვენი პროვინების არარაობის გამო, არავის ახსოვხართ და სხვებს ნუ წააქებებთ, ნუ უბიძგებთ ცული საქმეებისკენ!

უხერხულია, ბატონო გოგი, თქვენთვის რომ მიწვეს ამ ამბების შესხენება.

აქვე დაგემწოდებებით და სხვების გასაგონად ვიტყვი დანარჩენს:

– დაფიქრდით ჩემო ძვირფასებო, ცას ვერავინ გამოეკიდებით, ყველა ჩვენგანს მოგვეყვებს უფლის სამეჯავროს წინაშე წარსდგომა!

– საკუთარი თავს თუ არა შთამომავლობას გაუფერთხილდეთ, რომ ჩვენზე არ აცხადდეს: **„პაპის ნაჭამმა ტყემაღმა, შვილიშვილს მოსჭრა კიბლიო“!**

**დავით შოთაძე
პოპლენცი, ბერმანია**

კოლხეთი – პაცობრიობის ცივილიზაციის სათავე

დასაწყისი "ილორი" №171-210

როგორც ცნობილია, ანტიკონსტანტინეს დაშქობა კოლხეთში დაიწყო ეგვიპტის ხელის კუნძულ ეგვიპტის ბოლო პუნქტი კი იყო მდ. ფასისი (როინი), ნავსადგური „სუნჯუნა“, ე.ი. „არგოშ“ ღუზა ჩაუშვა კოლხეთის დედაქალაქ „აია“-ს ახლოს მდებარე ტერიტორიაზე. ეს საყოველთაოდ ცნობილი ფაქტი და მედევაც იქაურთა და არა ქათამისეული. (ანტიკონსტანტინეს კოლხეთში დაშქობის საკითხი გადმოცემული გვაქვს 2008 წელს გამოქვეყნებული III თავში „მსოფლიოს უძველესი მითი კოლხეთის შესახებ“. ასევე ორივე სიტყვით აღწერილი გვაქვს ტიმი სევერინის, და სხვა სწავლულების ექსპედიციები კოლხეთში, რომლებმაც განიმარტეს – იმომზაურეს ანტიკონსტანტინეს ნაკვალევზე).

„კვირის პალიტრის“ მიერ გამოცემულ 2008 წლის (3 იანვარი) კალენდარში სათაურით: **„ფესტივალის დისკო კოლხური ოქროდაშვერლობა“** ნათქვამია: **„ეს უნიკალური დისკო დღემდე გაუმიფრავია“ (?) შემდეგ კი დააბრაჯა თუ როგორ გაზიფრია ეს მსოფლიო ისტორიული დოკუმენტი „ახალგაზრდა მათემატიკოსმა გია კვაშილავამ მკვლარ ენების“** (სტატის ავტორი მეგრულ-კოლხურ ენას მკვლარი ენების რიცხვში თვლის – კ. შ.) **„შესწავლა-შეადარა-შეფარებით და დასაკენა, რომ ფესტივალის დისკო ქართული ოქროდაშვერლობაა! კერძოდ, კოლხურია...“**

ნანს **„კვირის პალიტრის“** სტატის ავტორს არ სურს ბოლომდე თქვას სათქმელი.

კიდევ ერთი მაგალითი. იმავე კალენდრის 7 იანვრის – შობის დღეს, პირველ გვერდზე გამოქვეყნებულია შესანიშნავი ხალხური ლექსი **„აღილო“**, ხოლო მეორე გვერდზე **„ეს იცით?“** რომელიმე კოლხურ ლექსით: **„კვირა, ორშაბათი, სამშაბათი, ოთხშაბათი, ხუთშაბათი, პარასკევი, შაბათი – შემოდებულია ებრაველთა მიერ“.** საქართველოში ფეხი მოვიდა ქრისტიანობასთან ერთად IV საუკუნეში.

დღეისა ძველქართული სახელები – მზისა (კვირა), მთვარისა (ორშაბათი), არიასი (სამშაბათი), ერბისი (ოთხშაბათი), აფროდიტისა (ხუთშაბათი), დიოსისა (პარასკევი), კრონოსისა (შაბათი) – შემოდებულია ქართველთა (კოლხთა) შორეული წინაპრების, ქალდეველების მიერ და საქართველოში ინტერპოლირებულია IV საუკუნემდე. სახელები: არია, ერმი, აფროდიტი, დიოსი, კრონოსი – ქართულში შემორჩენილია ქალდეველიდან... თანამედროვე ტერმინოლოგიით: მარსი, მერკური, ვენერა, იუპიტერი, სატურნი; იე. ჯავახიშვილის ვარაუდით, ამათი ქართული შესატყვისება: თარხონი, ჯიმიდი, მთიები, ობი და მორიგე.

სასურველი იქნებოდა სტატის ავტორს გახსენებოდა, რომ საქართველოში დღესაც ხმარობენ კოლხ-ქალდეების მიერ შემორჩენულ ადრე შემქმნილი შიდა დღის სახელობით კალენდარს.

აღნიშნული საკითხი, თითქმის იმავე შინაარსით, გამოაქვეყნა გაზეთ „კვირის პალიტრამ“ 2010 წლის 10 იანვრის კალენდარში. ავტორი უდავოდ ინტელექტუალი და მაღალი განათლების პიროვნებაა, არ შეიძლება არ იცნობდეს დიდი მეცნიერის, აკადემიკოს გრიგოლ გიორგაძის წიგნს **„ხეთური და ასურული ლურსმული ტექსტების ქსეების (ქსეების) და აბეშელებების ეთნიკური წარმომავლობისათვის“** – შეიძლება ძნელი დასაჯერებელი (სენსაციური) იყოს, მაგრამ ჩანს, რომ ქსე-მეგრულ-ქალდეების ტომებს ძ.წ. XVII-XV და XV-XIII საუკუნეებში კვირის კალენ-

დარი – დღეების აღმნიშვნელი სახელწოდებები ჰქონდათ. აი, ზოგიერთი მათგანი: თუთიშქა, თუთიშხა, თუთისქა (თუთაშხა-ორშაბათი); თათისქა, თათიშქა (თახაშხა – სამშაბათი); მენისქა, მენიშხა (ჯუნანხა – ოთხშაბათი); ციანთისქა, ციანთიშქა (ცაშხა-ხუთშაბათი).

ესეც დაუჯერებელი ჩანს (მაგრამ ფაქტი ჯოჯობია) ქსე-მეგრულ-ქალდეების პერიოდში, გვირგვინი ჰქონდათ (თუცა, მას რატომღაც, ზოგიერთი ტიპონიმები უწოდებდნენ), რომლებიც „ია“ სუფიქსით მთავრდება: აშხარაფაია, ელურია, გახარია, ქათხარია, ფთაფთა, შარია, ციხურია, ციხარია, ციხარცია და მრავალი სხვა.

ასევე ადამიანთა სახელებიც: ასაფლაღია, ხათფა, ხაცინა, იციცი, ქსეჰაფა, ქაციფირი, ფათა, ფათაღია, ფაცენთია, ფიხუნია (ძველი კოლხეთის, აიგუის წინააღმდეგობის მფიცის სახელები), ფია, ფიფაფა (ცივი, ფიფაფა, ფიფიცო, სუფაღია, სუსმეღი, დადა, დადიღუ, თემეთი, თითა, თუთუ (გრიგოლ გიორგაძე, ხეთური და ასურული ლურსმული ტექსტების ქსეების (ქსეების) და აბეშელებების ეთნიკური წარმომადგენლობისათვის, ახალციხე, 2000, გვ. 11-12, 63.) და ა. შ.

მაშასადამე, დღეისა სახელები **„შემოდებულია ებრაველთა მიერ და საქართველოში ფეხი მოვიდა ქრისტიანობასთან ერთად IV საუკუნეში“**, როგორც მიუთითებენ, კი არა, არამედ ამ დრომდე მრავალი საუკუნით ადრე, ე.ი. მეგრულ-ქალდეის ძველქართული სახელწოდებები ჰქონდათ: მზისა (კვირა – კვირა), მთავარისა (თუთაშხა – ორშაბათი), ციხა (ცაშხა – ხუთშაბათი) და ა. შ. გარდა შაბათისა, დღეისა სახელწოდება მთავრდება, როგორც აღინიშნა, **„ხა“-თი**, ასეთი უხეტი გამოხატვა ბუნებისა არც ერთს არა აქვს, არც სამიტებს, როგორც აქვს მეგრულ-ქალდეის, სვანურს, თუშეთს, კვირის დღეთა მეგრული და სამიტური სახელები ერთმანეთს ზავს.

ნათუ შეიძლება იმაში ეჭვის შეტანა, რომ ძ.წ. XVII-XIII საუკუნეებში არსებული გვირგვინები და კვირის დღეთა სახელები მეგრულია? ამაში დამკვიდრება, ჩვენი აზრით, ხელგაწერილი არაობიექტური იქნება.

გვინდა საკითხს ერთგვარად გადავხვიოთ (თუცა, აქაც საქართველოს წინააღმდეგ მიმართულ ქმედებებსა და აპარტაიდს და აღნიშნოთ უკანასკნელ პერიოდში (2008წ.) გაზეთ **„აღილო“** ხშირად ქვეყნდება რამაზ კლიმიაშვილის ვრცელი ინტერვიუები შესანიშნავ, უნიჭიერეს ჟურნალისტ გელა ზედელაშვილთან, რომლებშიც ცდილობს, საკითხი ეხება თუ არა საქართველოს, მაინც რაიმე საშუალებით **„უბინოს“**, შეურაცხყოფა მიაყენოს. საქართველოს წინააღმდეგ მიმართული ამ პასუხისმგებელი შეხატვა, ვრცელად და დამაჯერებლად ილბაბრია აფხაზეთის დეპარტამენტი ხელისუფლების წარმომადგენელმა, მწერალმა, პუბლიცისტმა, ნიკო ნიკოლაძის და შერვაშიძის პრემიის ლაურეატმა სერგი (გიორგი) საჯაიამ, პრესაში და თავის წიგნებში, მაგრამ აღნიშნულ ავტორს საქართველოს წინააღმდეგ ბრძოლაზე ხელი კი არ აიღო, არამედ უფრო **„დახვეწა“** თავისი საქმიანობა. ქართველ ხალხს არ შეიძლება დაევიწყებოდა XX საუკუნის 90-იან წლებში თურქო-ქართველ ბრძოლას, ევროპაში მყოფი რამაზ კლიმიაშვილი (იქვე. ევროპაში მყოფი კიდევ ორივე ქართველი (ერთი მეცნიერი, მეორე ავტომანქანის მძღველ-მოყვარი) საქართველოს დამოუკიდებლობის და ამ დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლის დიდურს ზვიად გამსახურდიას. მე არ შემიძლია დეტალები ვამტკიცო (ამის საბუთი, რა თქმა უნდა არა მაქვს), მაგრამ მაშინ მათ, ცუდად ახსენებდნენ, დღეს კი კლიმიაშვილი (მაშინ იგი ჯერ კიდევ ცოცხალი გახლდათ – „ილორი“) საქართველოში ერთ-ერთ პირველ პოლიტოლოგად ითვლება (რა თქმა უნდა, კლიმიაშვილი ნიჭიერი პიროვნებაა), მაგრამ ხ. გამსახურდიას სიძულვილის გამო, ზოგჯერ, რატომღაც, **„წირავს“** მთელ საქართველოს. მოვიყვან მხოლოდ ერთ ადგილს მისი ინტერვიუდან. კლიმიაშვილი აღნიშნავს, რომ თურქეთი, აზერბაიჯანი, სომხეთი საქართველოს დანაწევრებას გეგმავენო (ამაში უსწრო არაფერია), გადადის, სხვა საკითხზე და პასუხობს: ბოლო დროს ერთი **„სახალისო“** დეტალიც (კლიმიაშვილი ეს სახალისოდ მიანნიშნა): რუსულ პრესაში გამოქვეყნდა საქართველოდან გამოყოფა და რუსეთში შესვლა მეგრულ-ქალდეის უნდათო, მათ საკუ-

თარი ფულიც კი დაბეჭდეს, მართალია, პირველი პარტიის კონფისკაცია უკვე მოხდა, მაგრამ მეორე პარტიაც გამოჩნდა (საიდან მოიტანე ასეთი მასალები ბატონო რამაზ?!). იცით, ამას რუსეთში როგორი რეაქცია მოჰყვა? ოსები და აფხაზები არ გვეყოფა, რომ ახლა ამათაც მონდომსო? – ნახევარი სამეგრელო ისედაც რუსეთში ზის და აღარ უნდათ, უკვე მოხერხდათ, – წერს რ. კლიმიაშვილი.

გაზეთი **„აღილო“** კითხვობს: ისე, თუ საქართველო საქართველოს შემადგენლობიდან გავა, ვერგე რუსეთის მეგრულიზაცია დაიწყება.

კლიმიაშვილი პასუხობს: – აი, ასეთ პარადოქსულამდე მივდივართ. ეს საკითხი ცოტა იუმორში უნდა გადავართო, თორემ მეგრული მკითხველები გაგვიბრაზდებიან. ასეთი საუბარი არც პოლიტოლოგს და არც არაფრს ეპატიება – ყოველგვარი მორალური ნორმები დარღვეულია. რ. კლიმიაშვილის ინტერვიუ თითქმის ყოველდღე იბეჭდება **„აღილო“** და სხვა გაზეთებში. რ. კლიმიაშვილი უთუოდ ჰკვიანს პოლიტოლოგია. მაღალი რანგის, კარგი ავტორიტეტული ჟურნალისტი, დიდადი კალმოსანი გელა ზედელაშვილი. არაფერ შუაში არ არის. გაზეთი **„აღილო“** – რა თქმა უნდა, საუკეთესო გაზეთია, მაგრამ ზოგჯერ ასეთი წერილიც იბეჭდება.

კლიმიაშვილიც არ შეიძლება არ იცოდეს რომ **„ნახევარი სამეგრელო ისედაც რუსეთში ზის“**, რადგან აფხაზეთიდან დევნილია ნაწილმა რუსეთს შეაფარა თავი. აფხაზეთში კი ქართველი მოსახლეობის 85-90 პროცენტზე მეტად ცივილებით შერეული ცხოვრობდა, აფხაზეთი ხომ იგივე სამეგრელო იყო. ეს ხომ იცის კლიმიაშვილმა.

კლიმიაშვილებმა, კლიმიაშვილის მსგავსებმა, კლიმიაშვილის თანამოაზრეებმა და მეგობრებმა დაამხეს ხ. გამსახურდიას კანონიერი, ხალხის სრული ნებით არჩეული ხელისუფლება. ბატონო რამაზ! თქვენ თოფი არ ავიღეთ, სახელმწიფოსათვის ხელი არ გამოვიკრავთ, (თქვენ გარდაცემი ებრძოდით ხ. გამსახურდიას), მაგრამ თქვენ, თქვენისთანებმა **„ესროლეს“** ხ. გამსახურდიას. რ. კლიმიაშვილი და მძინა მათი არამატრო ხ. გამსახურდიას ებრძოდნენ, არამედ საქართველოს დამოუკიდებლობას მთელი შესაძლებლობით ებრძოდნენ.

ხელისუფლების სათავეში კრიმინალური ძალები რომ არ მოსულიყოს, საქართველოს აცდებოდა ყველა ის უბედურება, რაც 1992 წლიდან განიცადა, აქიდან იქვე, აქედან მოდის საქართველოს ყველა უბედურება, საქართველოს საშინელი ტრაგედია. თქვენ კი ეხლა, ბატონო რამაზ, ცილს სწამებთ საქართველოს, ამხინჯებით რუსული პრესის მასალებს.

სამეგრელოს ებრძვიან არა მარტო რუსეთის მმართველობის, სომხების, აზერბაიჯანელების, აფხაზეთი, ოსები (სეპარატისტები); სამეგრელოს სხვებიც ებრძვიან და ჩანს ეს ბრძოლა არ შეწყდება მანამ, სანამ სამეგრელოს (სვანეთსაც) არ წართმევენ ენას და ამით არ გადააშენებენ ამ ხალხები. ვიმეორებ: ენის **„სიკვდილი“** (ენის წართმევა), ამ ენის მტრებელი ხალხის სიკვდილია. ამ ბრძოლაში დიდი ხანია მონაწილეობს პოლიტიკოსთა და მეცნიერთა ნაწილი და ეს ბრძოლა, ჩანს, მანამდე არ შეწყდება სანამ საბოლოოდ არ გადაუვლიან სამეგრელოს. ეს არ არის მარტო (მხოლოდ) გამოკვეთილად სამეგრელოს წინააღმდეგ ბრძოლა, სამწუხაროდ, სამეგრელოს ებრძვიან, ამით ებრძვიან მთელ საქართველოს და ამას ყოველმხრივ აქეზებენ და აღვივებენ – საქართველოს მტრები ქვეყნის გარედან.

თითქმის ერთგვარდამანი ინტერვიუს დართული აქვს ჟურნალისტის შენიშვნა: **„რუსები არ გადაიან არც სიმბოლურად და არც რეალურად. ვეროკავშირის დამკვირვებლებს „ბუფერულ“ ზონებში არ უშვებენ. მათი გეგმის მიხედვით, არც უნდა შეუშვან. ამასობაში საქართველოს ხელი-სუფლება ეკლავ არასერიოზულად იცევა. თურქები, სომხები და აზერბაიჯანელები მომენტს ხელიდან არ უშვებენ და ჩვენს ქვეყნის ფედერალური მოწყობის ახალ პროექტზე მუშაობენ. ეს პროექტი იმდენად საინტერესოა, რომ პოლიტოლოგ რამაზ კლიმიაშვილის აზრით, ქათველების დიდი ნაწილი გაოცებული დარჩება.“**

2011 წლის თებერვლის ბოლოს რამაზ კლიმიაშვილი გარდაიცვალა. ამ სამწუხარო ფაქტთან დაკავშირებით გელა ზედელაშვილმა გაზეთ „კვირის კრონიკაში“

გამოაქვეყნა დიდი წერილი, რომელშიც აქვს ასეთი კითხვები: რა უთხრა რამაზ კლიმიაშვილმა **„ქრონიკის“** ჟურნალისტს სიკვდილამდე ცოტა ხნით ადრე? იყო თუ არა რამაზ კლიმიაშვილი ჯერ **„აგაბებს“**, შემდეგ კი **„ვეფხებს“** აგენტი? ვინ ემოქრებოდა რამაზ კლიმიაშვილს სიკვდილით? რატომ გარბოდა რამაზ კლიმიაშვილი 2010 წლის გაზაფხულზე ლონდონში? გელა ზედელაშვილის ამ სიტყვებზე კომენტარს არ ვაკეთებ.

გაზეთ **„რეზონანსი“** ასეთ ცნობას აქვეყნებს: **„ბალტინი გარდაიცვალა“**, რომელშიც ნათქვამია: **„1992 წელს სწორედ ბალტინი იყო აფხაზური რეჟიმისათვის შეიარაღებულია და ცოცხელი ბალის მიწოდების ორგანიზატორი. 1993 წელს კი ბალტინის ხელმძღვანელობით დასავლეთ საქართველოში მოხდა რუსული ფლობის ინტერვერცია, რის შედეგადაც დამარცხდნენ საქართველოს პირველი პრეზიდენტის ზვიად გამსახურდიას მომხრე შეიარაღებული ფორმირებები“.** პირდაპირ უნდა ითქვას, რომ დამარცხდა არა პირველი პრეზიდენტის ზვიად გამსახურდიას შეიარაღებული ფორმირებები, არამედ მთელი საქართველო დამარცხდა. ცნობილია, რომ ბალტინის ფლოტი და ქვეითი, სამხედრო მეზღვაურები საქართველოში მოიწვია საქართველოს უკანონო, კრიმინალურმა ხელისუფლებამ, რისთვისაც დიდძალი თანხა გადაეცა ე. ბალტინს და რუსეთის ხელისუფლებას. ისიც ცნობილია, რომ რუსეთ-საქართველოს ომი (ე.წ. აფხაზეთის ომი) საქართველოს უმაღლეს ხელისუფლებას წასაგებად ქონდა დაგეგმილი, რთაც ხელისუფლება შეინარჩუნეს.

გუბრუნდებით საკითხს. ცნობილია, რომ უძველეს პროტოქართულ (წინაქართველურ) სამყაროში – კოლხეთში წყლის საათით ზომავდნენ დროს. **„დროის დინება“** წყლის დინებას დაუკავშირეს ძველმა კოლხებმა. დიდმა კლიმა – ბერძენმა ფილოსოფოსმა თალესმა სამყაროს პირველ საწყისად წყალი ჩათვალა. მან სიტყვა **„წყალი“** კოლხური ენიდან აიღო – **„იგი“** – **„ინგრ“** – ქართულად ენგური, კოლხურად ინგური. თალესმა ბერძენულში **„იგრ“** წყლის სახელწოდებით დაამკვიდრა, რაც კოლხურში წყლის, მდინარის სახელწოდებაა. ეს თალესის ფილოსოფიური წყალია. აღნიშნული საკითხი მაღალმეცნიერულ დონეზე აქვს განხილული ქართული მეცნიერების რაინდი, აკადემიკოს შალვა ნუცუბიძეს **„ქართული ფილოსოფიის ისტორიაში“**. მის ნაშრომში ნათელი შუქი აქვს მოფენილი აღნიშნულ პრობლემაზე. პროფ. ჯიბო ლომაშვილი ერთ-ერთი ნაშრომში წერს: **„წყალს“ და „წყლის კულტს“** მეტად საინტერესო ისტორია აქვს საქართველოში“. ხოლო მეორე ნაშრომში ამბობს: **„გიორგია, ივერია (ივერია) და საქართველოც, აგრევე საქართველოს სხვადასხვა მხარეების აღმნიშვნელი ტერმინებიც სემანტიკით წყალს უკავშირდება.“**

როგორც ითქვა, სიტყვა **„დრო“** წყლის საათს, დროის დენას უკავშირდება და **„დროის დენა“ „წყლის დენის“** პარადიგმა-ლია. უძველეს კოლხურ ცნობიერებაში **„ჟამი“**, უსათესოდ **„დროს“** უკავშირდება. მაგრამ მას კოლხი ქურუმიები ზომავდნენ არა **„წყლის საათით“**, არამედ **„მზის საათით“**. ქართული სალიტერატურო **„ჟამი“** მოდის კოლხური **„ბჟამი“-დან**, რაც, **„მზის“, „მზისურს“, „მზისუღოს“** ნიშნავს სალიტერატურო ენაზე. უძველესი კოლხები – კოლხი ქურუმიები მიწიერ **„დროს“** ზომავდნენ მიწიერი საშუალებებით – **„წყლის საათით“**, ხოლო ციურ **„დროს“** – **„იგივე ჟამი (ბჟამი)“** ციური კრიტერიუმით – **„მზის საათით“**; ძველმა კოლხმა ქურუმიებმა, ასტრონომებმა და ასტროლოგებმა **„დრო-ჟამის“** მოძრაობა **„მზის“ („ჟამი“-ს)** მოძრაობით გამოხატეს. ახე დაიწყო კოსმიური დროის ათვლა. ისიც კარგად არის ცნობილი, რომ მითოლოგიაში აიგეტი და კირკი **„ბჟამი“** – **„მზის შვილები“** არიან. კოლხურ კალენდარში კვირას **„მზის დღე“** – **„ბჟამსა“** ერქვა. ფაქტობრივად იხმარება **„ბჟამსა“**. როგორც აღინიშნა, ივანე ჯავახიშვილი ამ საკითხებს ეხება **„ქართველი ერის ისტორიაში“** (ეს ყველაფერი დეტალურად აქვს აღწერილი ვლადიმერ ალფენიძეს).

კლიმიაშვილი, პროფესორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

უახლესი ცნობები შოთა რუსთაველი

(დასაწყისი "ილორი" №208-დან)

ვევლა ზემოთ თქმულიდან გამომდინარე ვამტკიცებთ, რომ იოანე ვარდანის ძე დადიანი, ანუ შოთა რუსთაველი, მეფედ ქმნილი 1210 წელს, ცოცხალია არა მხოლოდ 1230-იან, არამედ 40-იან წლებშიც და როგორც სხვა მასალებიდან ჩანს აღსრულებულია ღრმად მოხუცი ქუთაისში 1250 წელს, როგორც ამას ცნობილი მკვლევარი პავლე ინგოროვიცი ამატებდა.

შოთა რუსთაველისეულ პოემის მარგალიტურ კრიალოსნების ზოგიერთ სტროფში ისტორიზმს თუ დავინახავთ, მაშინ "ვეფხისტყაოსანიც" ამინ-დასტურია ლაშას ბრძანების გაცნაურების, რამეთუ ტარიელის პირით შოთა გვაუწყებს: **"ლაშქარნი ფრიდონი მეფედ და მისმოზღვრეს მეფედ-მეფობით"**. ფრიდონი მიმართავს ტარიელს: **"შენ მადალი ინდოთ მეფე, ჩემსა რადმე ხარ მოსული"**, **"მოსრულხარ ჩემდა წყალობად მეფე ინდოეთს მჯდომელი"** და სხვა.

აღსანიშნავი ისიც, რომ შოთა რუსთაველის და იოანე მღვდელმთავარ-ბერძნულ-სლავონის იდენტიფიკაციას ამატებენ XIX საუკუნის მკვლევარნი: გ. ბარათოვი, ნ. დუბროვინი ("კავკაზი", "პროლოგი ილიუდი ნა კავკაზე", "კავკასი კალენდარ" და აწ ნეტარსხენებული პროფ. პროკოფი რატინიცი). აკადემიკოს მარი ბროსის დღეურების ერთ რეკუპშიც არის გაიგივებული ჭაბუკერი და იოანე, რომელიც იკორთის წარწერის არსენსა და ბასილს შუაა მოხსენიებული.

სამწუხაროდ, მხოლოდ სამ წელს გაგრძელდა შოთა-თამარის ერთობლივი სამეფო თანამოღვაწეობა. 1213 წლისათვის დიდად მოჭირნახულე თამარმა მშვიდად განისვენა და კეთილი **ხსოვნა არს მისი წინასაუკუნ, აწ და მარადის**. მეფის ცხედარი შოთამ დააბაღზამა, დროებით მცხეთის სვეტიცხოველში დაასვენა, გაზაფხულზე კი ქუთაისს წაასვენეს და ბაგრატიონთა დიდებულ გელათის პანთეონის მეფეთა ეკლდურში დიდის პატივით დაკრძალეს. მეფე იოანე-შოთა-დადიანი რუსთაველი ავტომატურად გარდაიქცა ბერად გელათში და იქ დაკრძალულ მეფე-პატრონთა, მათ შორის თამარის საფლავის მწიგნულებად, როგორც ეს მოხსენიებულია ნარინ დავითის მეუღლე და დედოფალყოფილ თამარის დაწერილში, სადაც ცხადად ჩანს ისიც, რომ თამარის საფლავის მწიგნული 1260-1288 წლებში იყო ილარიონ ფავენელი და, მასასადაძე, ლაშა გიორგის დედამისი არსად გადასვენებია.

სიცხადის, სიზუსტის და წარმოდგენილ მტკიცებათა სიმყარისათვის ბარემ აქვე ვაფასებდებით თამარ მეფის სახელმწიფო და სასულიერო იერარქიის შემდგომ ცვალებადობას. როგორც აღინიშნა მწიგნობარ-უხუცეს-ჭყინდიელი ანტონ გლონისთავისძე 1210 წელს შესცვალა იოანე ვარდანის ძე დადიან-შოთა რუსთაველმან, რომელსაც 1213 წელს შეენაცვლა დავითი 1220-მდე. შემდეგ იყო არსენ ბულმაისისძე 1230-მდე, მერე კი არსენ აბულხოტისძე 1245-მდე, ხოლო 1245-1260 წლებში ბასილ უჯარმელი: კათოლიკოს-პატრიარქი კი: 1210-1220 წლებში იქნა ეპიფანე, 1220-1222-ში ექვთიმე II, 1222-1225-ში არსენ III კურთღუარსლანყოფილი ჯაყელი-მარუშიანი, მერე გიორგი IV - 125-1230-ში.

სხვათა შორის ტიმოთე გაბაშვილი **"მისოსელაში"** მოგვითხრობს იერუსალიმის ქართველთა ჯვრის მინასტერში მოხატულ მეფე მირიანზე, ვახანზე, ბაგრატ კურაპალატზე, მირიან დედოფალსა და მის ნახევარძმა ლევან დადიანზე, ფილოსოფოს არსენ ვანანაძეზე, შოთა რუსთაველ-მეჭურჭლეუბუქვესზე და დასძენს: **"კედელთა ზედა წმინდა მამანი... ესტანეს შარავანდილა და გვირგვინითა ქართველნი წმიდა მარი მღვდელმთავამე, ჭუაის ძე, იოანე რეხვის ძე, ფილოსოფოსი იოანე ჭიმჭიმელი,**

კათალიკოზი ქართლის არსენი... და ღირსი კათალიკოზი ქართლისა იოანე"...

ექვე არ გვეპარება, რომ ასეთ წმინდანთა და სახელმწიფო მოღვაწეთა გარე-მოცვაში მოხსენიებული ქართლის კათალიკოსი იოანე თბილისის ანჩისხატის არქივისკოპოსი იოანე რეკუენად წოდებული ოქრომჭედელი, რომელმაც **"ხელყო ანჩისხატი"** და მასზე გამოაქანდაკა თამარ მეფე და საკუთარი თავიც. ორჭოფთა დასარწმუნებლად გულდასმით მკითხველს შევასხენებ **"ვეფხისტყაოსნის"** 376-ე სტროფის პირველ ტაეპში ჩადებულ ავტორისეულ გულისთქმას **"ჩემგან ჩემის ქმრობისა წინასაც ვივად მნდობია"**, ხოლო რუსთაველოვრთა მტკიცებით ნესტან-დარეჯანში თუ მართლა თამარ მეფე იგულისხმება, ტარიელში კი ავტორი - შოთა რუსთაველი, მაშინ ხელმწიფისა და მის დიდ ჩინოსან მოხელე-მგონისს შეუდლება აშკარად რეალური სინამდვილეა, მით უმეტეს, რომ 494 სტროფის IV ტაეპში მათი ცოლ-ქმრობა ადამ-წესით დასაშვები და კანონზომიერი ქმედებაა, მასასადაძე, 1210 წლისათვის შოთა-თამარის შეუდლება უხვეულო სენსაცია არაა და იგი დიხჯად უნდა გაეიხიაროთ.

დაბოლოს, მწამს და ბუნებრივად არის, გულისხმიერი დაინტერესებულ-გახარებული თუ განაწყენებული სეროლუდი მკითხველი, მშობლიური კულტურის ისტორიის მოყვარე და ალბათ, სწავლული კოლეგა ან ჭირვეული ოპონენტცი იკითხავს, ანდა ზოგი შემოგვედავებას კიდევ: რატომ არ აღიბუკდა ასეთი ფრიად სენსაციური ფაქტი ველ მწერლობაში, ან რატომ არ ჩანს მისი ნაკვალევი XIII საუკუნის ძეგლებში და არ შემოგვრნა რაიმე მერმინდელ წერილობით წყაროებში.

ჰაი, ჰაი, რომ არის ასეთი მონაცემებიც, მაგრამ მათი ძიება, მიგნება, აღმოჩენა, თავმოყრა და გამოკვლევა-გამოძიება ესაჭიროება, რაც კოლოსალურ ენერგიას, შრომას, რუდუნებას, დროს და ცოდნას მოითხოვს, ამიტომ, იძულებული ვართ საზოგადოდ და განსაკუთრებით **"უნდოურწმუნო თომათა"** დასაოკებლად, დასამშვიდებლად და ჩვენს არგუმენტულ მოსაზრებათა გასამყარებლად ზოგიერთ მათგანს მოვეხმობ. გავაცნობიეროთ ისინი და დავიმოწმოთ მოკლე ფრაზეებითა და ფრაგმენტებით.

უპირველეს ყოვლისა აღვნიშნავ, რომ ანგელოზთსწორი იოანე ვარდანის ძე დადიანი ანუ იგივე შოთა რუსთაველი ლაშა გიორგისათვის თუ მეფე-მეფე და მამამთავარია, დავით ნარინის მეუღლის, არგვეთელ ამანელისძის ასულ თამარის დაწერილით იგი პატრიკთა ანუ მეფეთა გამზრდელი, თამარ მეფის საფლავის მწიგნული და გელათის მონასტრის წინამძღუარია. ამანელისძის ასულ თამარის ორივე დაწერილის 1260-67 წლით დათარიღებას ვერ დავეკუვდებით, რადგან I შედგენილია ქორწინების მორე წელს, მორე კი რუსუდან მეფის აღსრულების (1245) შემდეგ. ნარინი დაბადებულია 1224-25 წელს, დაქორწინებული კი უნდა იყოს 16-18 წლის ასაკში 1240-42 წელს. ამ დროს პატრონთა გამზრდელი ზაღდასტანი და გელათში თამარ მეფის საფლავის მწიგნელი იოანე დადიან-შოთა რუსთაველი ცოცხალია. ამანელისძის ასულ თამარის პირველი მწიგნელი კი იოანე კანდელაკია, ხოლო თამარ მეფის საფლავისა - ილარიონ ფავენელი. მეფე ნარინის ზაღდასტან-პროტოსფათარ იოანე დადიან-შოთა რუსთაველის 1250 წელს აღსრულების შემდეგ, 1260 წლისთვის ნარინი 35-36 წლის იქნებოდა და ამდენ ხანს მას უცლოლდ არავინ გააჩერებდა. ამიტომ, პირველი დაწერის თარიღი 1240, მეორისა კი 1250-60 წელი უნდა იყოს. გასარკვევია

მწიგნულ კანდელაკზე სამეოფად მოცემული **"სახელი პაპოსეულინი"**-ს რაობა, ხომ არაა იქ **"პაპოსეულინი"**?

საოცარი რემინესცენციები აღიძვრის აღმაცერი ნართალებით და ოდიშ-იმერთა მიერ თამარ მეფის **"სძალოდ"** ხშირი მოხსენიებით. სურამელი გრიგოლ ვარდანის ძე დადიანი, ანუ იგივე ჩახრუხაისძე **"თამარიანიში"** გადახვეწილ მეორე პოეტის მეუღლეს უწოდებს **"სძაღს"** და მასში გულისხმობს თამარს, ხოლო სინას მთის ერთ მინხურ საგალობელში საცნაურად ქდურს: **"მიზეხსა მას მიზეხთასა მიზეხ ექმენ შენ ხსნისათვის ჩუენისა სძალო, ღირსად სანატრელთ მარამ... ყრმაი რა იშვა შენგან და ძე მოგუეცა დაუსაბამო"**. ბრალთაგან დანთქმული დიუფალთ-დიუფალი ხუაშაკი და ბედან დადიანი ხობის ხატზე გამოსახულ **"ზორცმესხულ"** კაცის ქმნილ ღვთისმშობელს უწოდებენ **"სძაღს"** და დედოფლად მოიხსენიებენ; ლევან II დადიანიც კი მარტვილის ღვთისმშობლის ხატს **"სძალო"**-თი მიმართავს და თამარის იამბიკოს ავტორიც დედოფალ-პატრონს **"სძალოდ"** ეძახის. XVIII საუკუნეში მესხ-ივეიხგან გადაწერილ ერთ ხელნაწერ იამბიკოში, რომელსაც შოთა რუსთაველისად მიიჩნევენ და სინამდვილეში მისი ძმის გრიგოლ სურამელ ჩახრუხაისძის უნდა იყოს, კუთხხელობთ:

"ქაღწულებრეთა სისხლითა შენგან, სძალო; ბედ საიდუმლოდ ზენაისა განგებისად ძისა ღმერთისა, ძედ მეშე იქმენ არსთა მაცხოვნად მე და თამარ ჩენი ტომითაგან დავითისე ბრთათ, მამკვე, შემამკვე, მადიდე, აღმამადლე, აწ მეცა ხელეგაე შემკობად ხატსა თქუენსა, დედისა ძითურ და მეცა ძითურთ მფარვედ".

საკამოდ რთული, საიდუმლო და ჩახლართული კალამბურია, თანაც უთუოდ კონტამინაციაა და შოთას ნაახრევი არაა, რადგან თამარისადამა მიძღვნილი, ხოლო რუსთაველი შოთა სძაღს ვერ უწოდებდა თამარს, რადგან **"ბედ საიდუმლოდ"** ძის მშობელია იგი, რითაც ავტორი **"მე"** და თამარი დავითიანთა ტომის გამომჩენნი არიან, ამასთან ბოლოს ისე გამოდის, თითქოს საერთო ძის, მშობლის და საკუთრივე მფარველობას ითხოვს. ასეა თუ ისე, თამარი იწოდება ქართველთა და არაოსთა რძლად. ვენაში დაცულ ორიგინალური სტილის ხოტბაში მხედრული ხელნაწერი (A-65), რომელიც თითქოს ღვთისმშობელ მარიაამისადამა მიძღვნილი, მაგრამ რომლის ავტორი ფაქტობრივად მეფეს აქებს და აღიძებს, ხშირად გვხვდება სიტყვა **"სძალო"** და მით თამარი მოიხსენიება. ანონიმურ ამ **"ქებათაქებაში"** ჩანს **დედოფანნი**, ხოლო ბოლო მინაწერის **"გრიგოლ ზუგვარიძე"** სურამელი გრიგოლ ჭუახურხუაიძე დადიანია. ძალზედ უცნაურია ბიზანტიულ მის. პანარეტის ნათქვამი ანდრონიკეს შვილზე (?): **"დიდმა კომნენოსმა აღექსიმ 1204 წელს თავისი მამის ძაღვის დახმარებით და ქართველი იბერიელი ჯარით ტრაპიზონი დაიპყრა"**. საერთო არაფერი ჰქონდათ ოსებთან აღექსი წინაპარ კომნენებს: მამა მანუელის (1185), მამა-იმპერატორ ანდრონიკე I-ს (1182-1185), დიდდა კატაი დავითის ასულს და დიდ-პაპა ისაკ აღექსის ძე კომნინს. რაშია საქმე?

ქართლსა და დასავლეთ საქართველოში თამარ მეფის რძლად სახელდების არსზე ზოგი ალბათ, ვერსა შეისმენს, მაგრამ გონიერი მწიგნობარნი თუ მოიმარჯვებენ **"ქართლის ცხოვრებას"**, ჩახწვებიან რელიგიურ შინაარსში ჩადებულ რეალურ საცნაურ ცნობას: **"სამებისაგან ოთხად თანა-აღზევებულს"** და მიხვდებიან, რომ

თამარს 4-ჯერ დაუდგამს გვირგვინი: მამისის, გიორგი რუსის, დავით სოსლანის დროს და... მეოთხე წმინდა სამების ღვთიურ-ზეციური მეოთხე ჰიპოსტასი კი არ არის მხოლოდ, არამედ რეალური ცხოვრებისეული სინამდვილე. ბარათაშვილისეულ **"ქართლის ცხოვრება"**-ში პუნქტუალური გადაწყვიტილი ფოლოანტის აშიაზე მიგვანიშნებს: **"...მოკუდა რუსუდან მეფე... ამა დროსა აღასტანელის შვილი დავით მეფე მივიდა ყანს წინაშე მეფობისა გამოსათხოვრად"** (ქართლის ცხოვრება, II, გვ. 207, შენ). აღასტანელ მეფეებზე გამართულ კამათში არ ჩავერთვებით გამოთქმულ არგუმენტთა უსუსურობის გამო და მხოლოდ დავსძენთ: გიორგი ლაშას აღასტანელობა მხოლოდ თამარის ძაღუობაში, ოთხჯერ თანააღზევებაში, მანდატურთუხუცეს ჭუია-ბერ იოანე ვარდანის ძე დადიან-შოთა რუსთაველის და თამარი სამიჯნუროთილისმაში, **"ვეფხისტყაოსნის"** ავტორის მარმესხურ წარმოშუებაში, მეფურ ზაღდასტანობასა და მამდქმნილობაში უნდა ვეძიოთ.

შოთა რუსთაველის ცხოვრება-მოღვაწეობის ვრცელ მატინანეს ავესებს მანგლისთან, სოფელ თონეთში დაცული აბიკუის ეკლესიაში შემონახული ბარელიეფი წყვილიან დიდებულ ჩინოსანთა გრემლსამოსიანი 4 შესრილხელებიანი მამაკაცის გამოსახულებით. მისი წარწერა დადებებს: **"ქადიდე შოთა და გამრეკელ და ბეშქენ და ვარაზ-ბაკურან"**...

აკადემიკოს ნ. ბერძენიშვილის ვარაუდით ისინი ორბლები კი არა, სხვა ვეოდალური სახლის შვილები არიან, რომლებიც მეფემ შეიწავლა და ქართლის ეს მხარე სამმართველოდ უბოძა. ექთაყაიშვილს, პ. ინგოროვსა, ნ. ბერძენიშვილის ბარელიეფის შოთა სრულიად მართებულად რუსთაველად მიანდათ. გამრეკელი შესადლოა თორელი ამირახორყოფილი თამარის ამირსპასალარია, რომელიც 1190-91 წელს გარდაიცვალა და ამიტომ იგი უფრო ზუსტად მეორე გამრეკელ-თორელია, რომელიც მონღოლებს მიენდო და სამმართველოდ ჯავახეთი მიიღო. ეს პოლიტიკური აქცია გამოსჩვივის ბარელიეფის მამაკაცთა შესხრილ ხელებში. წარწერაში მოხსენიებული მესამე პირი ბეშქენი მანგუ ყაენთან ვარაყორუმში მისულ დავით ულუსთანმხლები ბეშქენ ამირეჯიბია, რომელთაც თან ახლდათ გამრეკელ-თორელი და სურამელ დადიანთა რომელიღაც წარმომადგენელიც: ძნელი დასადგენია მეოთხე პერსონა ვარაზ-ბაკური, რომელიც ჩვენი გუმანით მარუშიანთა გვარის დიდმოხელე ჩანს. აბიკურ-ახიკურის (შუადარეთ - ზიკურატს) ეკლესიის ბარელიეფზე ცნობილ სახელმწიფო მოღვაწეთა შორის შოთა რუსთაველის გამოსახვა დასტურია იმისა, რომ იგი ხანდახმულობაშიც დიდჩინოსანი პერსონა იყო და უნებურად ტლანქ-პოლიტიკურ მოძაღადის მორჩილებაში იმყოფებოდა დრო-ჟამამდე, კოხტასთავის შეთქმულებამდე.

(გაგრძელება იქნება)

შოთა მგოსანი მანდატურთუხუცესი. 1184-1198 (იხილეთ პირველად)

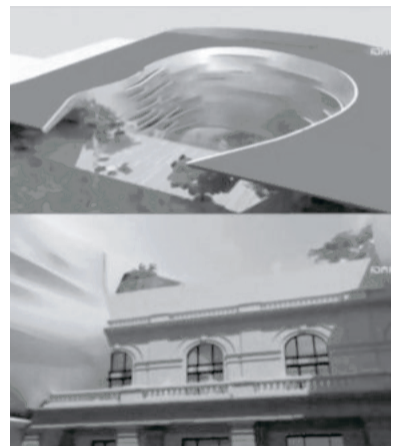
რატომ შეჩერდა პრემიერ-მინისტრის რეზიდენციის მშენებლობა

რამდენიმე დღის წინ საქართველოს მთავრობის კანცელარიამ საიდუმლო პროექტის დეტალები გაასაჯაროვა, ირკვევა, რომ საქართველოს ყოფილ ხელისუფლებასა და სამშენებლო კომპანია „არტექსთან“ 2012 წელს გაფორმებული კონტრაქტის საფუძველზე, ათონელის ქუჩაზე, ამერიკის საელჩოს ტერიტორიაზე დაგეგმილი იყო პრემიერ-მინისტრის რეზიდენციის მშენებლობა. მთავრობის კანცელარიის უფროს მაია ცქიტიშვილის განცხადებით, რეზიდენციის აშენებისთვის 26 მილიონი ლარი იყო გამოყოფილი. მშენებლობა 2012 წლის I-ელ სექტემბერს უნდა დასრულებულიყო, მაგრამ მიზეზთა გამო, რასაც კომპანია „არტექსის“ ხელმძღვანელი ნიკოლოზ ებიტაშვილი ადგილობრივ მცხოვრებლებთან შექმნილი პრობლემებით ხსნის, მშენებლობის ვადა I-ელ იანვრამდე გაგრძელდა. პრემიერ-მინისტრის რეზიდენცია 7-სართულიანია თანამედროვე ტიპის შენობა უნდა ყოფილიყო, რომლის პირველ სართულზე ავტოფარეხი განთავსდებოდა, ხუდა სართულზე კი მისაღები, საკონფერენციო და სხვა დანიშნულების ოთახები. გავრცელებული ინფორმაციით, მშენებლობის პროცესს სისტემატურად ადევნებდნენ თვალს „ნაციონალური მოძრაობის“ მაღალჩინოსნები. ისინი არაერთხელ შეუნიშნავთ ათონელის ქუჩაზე. ამჯერად მშენებლობა შეჩერებულია, მხოლოდ კარკასი დგას.

P.S. საქართველოს პარლამენტის გადაწყვეტილებით, პრემიერ-მინისტრის რეზიდენციის მშენებლობა შეჩერდა. საქართველოს მთავრობის განცხადებით, ხელისუფლებას არ აქვს იმის ფუნქცია, პრემიერ-მინისტრისთვის ცალკე რეზიდენცია ააშენოს. ხელისუფლება მუშაობას მთავრობის კანცელარიიდან გააგრძელებს. რა ფუნქცია მიენიჭება შენობას და იგეგმება თუ არა მისი გასხვისება, ჯერჯერობით უცნობია. რეზიდენციის მშენებლობასთან დაკავშირებული დოკუმენტები ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო უწყებას უკვე გადაეცა. დღეს არავინ იცის, როგორ გადაინაწილებდნენ თანამდებობებს მერაბიშვილი, ბოკერია და სააკაშვილი მას შემდეგ, რაც სააკაშვილი უფლებავაზრდილი პრემიერის პოსტს დაიკავედა, მაგრამ ფაქტია, რომ სახელმწიფოს მართვის სათავეში კვლავ ეს ავადსახესენებლი

ბოროტი **„ტრიუმფირატი“** დაჯდება. სად დაჯდებიან ისინი დღეს, განსაკუთრებით კი მერაბიშვილი, უკვე ეჭვს აღარ იწვევს, რადგან დასასრულს უახლოვდება სანდრო გირგვლიანის მკვლელობის ხელახალი გამოძიება, სადაც უკვე აშკარად იკვეთება მერაბიშვილის ბრალეულობა...

ვშიშობ, რომ, ამ შემთხვევაში, მერაბიშვილის რეზიდენციად გლდანის ციხის ერთადგილიანი საკანი იქცევა, სადაც მას საკმაოდ მეტ ხანს მოუწევს ფიქრი იმაზე, თუ რაოდენ დიდი სიბოროტეები ჩაიდინა სრულიად საქართველოსა და ქართველი ხალხის წინააღმდეგ.

თ. ბოკერიძის ფოტო

მოგესალმებით ყოფილ პოლიტპატიმრებს!

აკადემიკოს მაღზაზ გველუაშვილს, სსსპ ზაქარაიას, ნუზუარ ჩუხუას, გონდო თოღუას, ზურაბ ეჭიაზის

თქვენ, ყველანი, უკანონოდ დაპატიმრებული პატიოტები, გმირები და რაინდები ხართ. ძნელია იყო ქართველი ვაჟკაცი და რაინდი, მითუმეტეს დღეს. ყველა ღირსეული მამულიშვილის ხვედრი იყო და არის ტანჯვა, დევნა, საპრობლეო და წამებით სიკვდილი.

თქვენ დაუპირისპირდით საქართველოში გამეფებულ შეგარდაძის ხუნტის უსამართლობას და ხუნტის სამართალმემკვიდრე სააკაშვილის დიქტატორულ რეჟიმს. დიდება თქვენს ვაჟაკობას! გვერდებში! გვიგულეთ თქვენთან მთელი არსებით.

საქართველოში მალე გვეხილოს ეროვნული ხელისუფლება, რომელიც სათანადოდ დააფასებს თქვენს, ასევე ყველა ჭეშმარიტი მამულაშვილის, ღვაწლს, სამართლიან, უანგარო ბრძოლას ქვეყნის გადასარჩენად.

საქართველოს ლეგიტიმური პრეზიდენტის ბატონ ზვიად გამსახურდიას, ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის სამშობლოდან მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანაში განდევნილ ქართველ

მებრძოლთა სახელით.

ირაკლი იმამი, ბიორბი ჯაყელი, ღამით ბიბაური (კონსტანტინე) მცხოვრები, სანდრო იმამიანი – ამერიკელი ქართველი ბიორბი ცინისთავი, პარტია დუღუშაური, ლევან ზალოზი, ლეოსო ყაბაჩაური, დურმეზია ამალლოპელი, ნანა ინაური, ლიანა ბიბაური, დიანა სააკაშვილი, ლეოსო ბაგლოვა, ევა კაიშაური, ევატიმონი სამანელი, ლაშა ნოდია, ლაშა ბაგდასაშვილი, სანდრო მარიაშიმი, ბიბა ინაური, დიდი შამგალი, ბორა ბოგატოვი, ლევან კორინთელი, ნანა თოფშიმი, ბურამ ამალლოპელი, ბიორბი ბუზუნაშვილი, ნინა ნარტიშვილი, ვეოსო ბიბაური, დიდი შამგალი, ბიორბი მჭავლიძე, ცარო აფციანური, ჯაბა ყაბაჩაური, ნონა ბოგდაშვილი, მარტა სამანელი, ღამით ჯანდირი, ლეოსო ჯინჭარაშვილი, ნაილი ხომერიძი.

სირია, დამასკო
26 თებერვალი, 2013 წ.

„უგულავას ღილოს ნაბაზსაშრელის საქმეც ეყოფა“ – ანუ როგორ ბატანეს ნაბაზს 12 მილიონი ლარი

თბილისის შემოგარენში, სოფელ ღილოსთან მდებარე ნაგავსაყრელის გამო წარმოქმნილ ეკოლოგიურ, გარემოსდაცვით და სხვა პრობლემებზე არასამთავრობო ორგანიზაცია **„უფლებადამცველთა გაერთიანების“** თავმჯდომარე ნიკოლოზ მუხამანაძე გვესაუბრება:

– ღილოს ნაგავსაყრელის ამოქმედება, ეკოლოგიური თვალსაზრისით, სახიანო და არაერთი საფრთხის შემქმნელია. ჩვენ შევხვდით ქალაქის საკრებულოს წევრებს და მათაც აღიარეს, რომ ნაგავსაყრელი დარღვევებით აშენდა, 6-ის ნაცვლად ერთი საღებავი გაკეთდა, ანუ გარემოსდაცვითი მოთხოვნები დაირღვა; ჩვენი აქტიურობის შემდეგ პროცესში გარემოს დაცვის სამინისტრო ჩაერთო და ინსპექტირება მიმდინარეობს, რის შემდეგაც გამოიტანეს დასკვნას დარღვევების შესახებ. ნაგავსაყრელის ირგვლივ გაუსადილის ხუნია. როცა ქარი დაუბერავს, ნაგავსაყრელთან **„პარკების წვიმა“**, მოსახლეობა მძიმე მდგომარეობაშია, ამ ტერიტორიაზე ცხოვრება ჯანმრთელობისთვის საშიშია თუნდაც სხვადასხვა დაავადების გავრცელების საფრთხის გამო. ამასთანავე, ნაგავი, ფეკალიები ზემო სამიერის მაგისტრალურ არხში ჩაედინება, ეს სიბინძურე შემდეგ ხვდება თბილისის ზღვაში, რომელიც, გარკვეულ პერიოდში, როცა ქინკალაქსს წყლის მოწოდების პრობლემა ექმნება, დედაქალაქის მოსახლეობის 20 პროცენტს სასმელი წყლით აკმაყოფილებს; ასე რომ,

ცალკე იქაურ მოსახლეობას ექმნება აუტანელი საცხოვრებელი პირობები, ცალკე თბილისის ზღვა ბინძურდება. ახლა, დღის წესრიგში, ამ ნაგავსაყრელის გაუქმება და ის თორმეტი მილიონი ლარი, რომელიც თბილისის ბიუჯეტიდან მის მშენებლობაზე დაიხარჯა, გადაურიდა ფულია. ამაზე პასუხი ქალაქის მერმა გიგი უგულავამ უნდა აგოს და დანახარჯი ანახლავს! ამასთანავე, ამ ნაგავსაყრელის კონსერვაციისთვის დამატებითი, საკმაოდ სოლიდური თანხა საჭიროა. აღსანიშნავია, რომ ადრე მერიას ამ ნაგავსაყრელის მშენებლობა ნორითში, ანტონ მარტყოფელის ლაგარასთან ჰქონდა განზრახვები, რასაც მოსახლეობისა და, ჩვენი, არასამთავრობო სექტორის პროტესტი მოჰყვა და მშენებლობა სხვაგან გადაიტანეს. როცა მოსახლეობამ ნაგავსაყრელის ღილოსში მშენებლობა გააპროტესტა, ის სპეცრაზმით დაარბიეს; სხვა შემთხვევებით ფაქტობრივად ერთად, აქ ადამიანის კერძო საკუთრების უფლებაც ირღვევა – ხალხს მიწები წართმევენ, კომპენსაცია კი არ გადაუხადებს, ასევე იკვეთება რამდენიმე მაღალჩინოსნის პირადი ინტერესი. მთავარმა პროკურატურამ ამ საქმეზე სასწრაფოდ უნდა დაიწყოს გამოძიება, მხოლოდ ღილოს ნაგავსაყრელის საქმე ყოფა გიგი უგულავას! **„თბილსურების“** შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება, მაგრამ მისი დამფუძნებელი, 100-პროცენტისად მიწის მფლობელი თბილისის მერიაა. როცა მოსახლეობა მერიას სთხოვდა, ნაგავსაყრელი ცოტა მოშორებით გადაიტანეთ, მერია პასუხობდა, ასეთ შემთხვევაში ხარჯი ორი მილიონით გაგვეზრდება! ასე რომ, მერიის მაღალჩინოსნებმა, ქალაქის თავაკებმა, თანაქალაქელების ჯანმრთელობა 2 მილიონად შეაფასეს და ეძვირათ, რაზეც პასუხი აუცილებლად უნდა მოეხსოვოთ.

– აცხადებთ, რომ ღილოს ნაგავსაყრელი თბილისის აეროპორტის უსაფრთხოებას ემუქრება, უფრო კონკრეტულად, რას გულისხმობთ?

– ღილოს ნაგავსაყრელი ინფორმაციით, ამ ტერიტორიის სიახლოვეს ვანო მერაბიშვილსა და კახა ბენდუქიძეს მეფრინველების კომპლექსი, მეურნეობა აქვთ; მომავალში ამ ნაგვის ნარჩენებისგან ბუნებრივი აირის გამოქვეყნება იგეგმება, რომელიც სწორედ ამ მეფრინველების ფაბრიკას მიეწოდება... მოსახლეობა აღნიშნავს, რომ ეს პირები ღილოსთან ახლომდებარე მეურნეობასთან არაერთხელ შეუნიშნავთ, თუმცა, შესაძლოა ისინი ამ მეურნეობის ოფიციალური მფლობელები არც იყვნენ. თუ ღილოს ნაგავსაყრელის ინსპექტირება კონკრეტულ შემდეგებს არ გამოიღებს, საპროტესტო აქციებს განგვაგრძობთ. რაც შეეხება თბილისის საკრებულოს, იქ გადაწყვეტილების მიღება ფერხდება, რადგან უმრავლესობა **„ნაციონალურ მოძრაობას“** პყავს.

– როგორ უნდა იყოს ნაგავსაყრელი, რომელიც ევროპულ სტანდარტებს შეესაბამება?

– ნაგავსაყრელი ქალაქიდან, დასახლებული რაიონებიდან მასხიშალოდ მოშორებული უნდა იყოს, დახურული ტიპის. ასევე, ევროპული სტანდარტით, უნდა ხდებოდეს ნაგვის დახარისხება. ამგვარი ნაგავსაყრელის აშენება საკმაოდ ძვირი, დაახლოებით 50 მილიონ ლარამდე ჯდება, მაგრამ თუ მერია თანხებს უახლოვდება, მაგრამ თუ მერია თანხებს უახლოვდება, ამის გაკეთება შესაძლებელია. თბილისელების ჯანმრთელობა ნამდვილად ღირს ამდ! მით უმეტეს, რომ

თვითმფრინავებს შეეჯახებიან და უბედური შემთხვევები გარდაუვალია. საქმე ის არის, რომ ფრინველი თვითმფრინავთან შეჯახებისას, ხშირად ხვდება ძრავაში, რაც ავიაკატასტროფის მიზეზი ხდება. იკაოს, სამოქალაქო ავიაციის საერთაშორისო ორგანიზაციის ნორმების თანახმად, ღილა ნაგავსაყრელი არ შეიძლება აეროპორტთან 13 კილომეტრზე ნაკლებ მანძილზე იყოს, ღილოს ნაგავსაყრელი კი თბილისის აეროპორტიდან 7 კილომეტრშია.

– ამბობთ, რომ ამ საქმეში რამდენიმე მაღალჩინოსნის ინტერესი იკვეთება, უფრო კონკრეტულად, რას გულისხმობთ?

– ღილოს მოსახლეობის ინფორმაციით, ამ ტერიტორიის სიახლოვეს ვანო მერაბიშვილსა და კახა ბენდუქიძეს მეფრინველების კომპლექსი, მეურნეობა აქვთ; მომავალში ამ ნაგვის ნარჩენებისგან ბუნებრივი აირის გამოქვეყნება იგეგმება, რომელიც სწორედ ამ მეფრინველების ფაბრიკას მიეწოდება... მოსახლეობა აღნიშნავს, რომ ეს პირები ღილოსთან ახლომდებარე მეურნეობასთან არაერთხელ შეუნიშნავთ, თუმცა, შესაძლოა ისინი ამ მეურნეობის ოფიციალური მფლობელები არც იყვნენ. თუ ღილოს ნაგავსაყრელის ინსპექტირება კონკრეტულ შემდეგებს არ გამოიღებს, საპროტესტო აქციებს განგვაგრძობთ. რაც შეეხება თბილისის საკრებულოს, იქ გადაწყვეტილების მიღება ფერხდება, რადგან უმრავლესობა **„ნაციონალურ მოძრაობას“** პყავს.

– როგორ უნდა იყოს ნაგავსაყრელი, რომელიც ევროპულ სტანდარტებს შეესაბამება?

– ნაგავსაყრელი ქალაქიდან, დასახლებული რაიონებიდან მასხიშალოდ მოშორებული უნდა იყოს, დახურული ტიპის. ასევე, ევროპული სტანდარტით, უნდა ხდებოდეს ნაგვის დახარისხება. ამგვარი ნაგავსაყრელის აშენება საკმაოდ ძვირი, დაახლოებით 50 მილიონ ლარამდე ჯდება, მაგრამ თუ მერია თანხებს უახლოვდება, მაგრამ თუ მერია თანხებს უახლოვდება, ამის გაკეთება შესაძლებელია. თბილისელების ჯანმრთელობა ნამდვილად ღირს ამდ! მით უმეტეს, რომ

გარემოსთვის ზიანის გამოსასწორებლად კიდევ უფრო მეტი სახსრები იქნება საჭირო. თუ მოსახლეობა არ გვეყოლება, ვისთვისღა ვაკეთებთ ეკონომიას?

ცნობისათვის:
სტატისტიკით, ავიაკატასტროფების ერთ-ერთი მიზეზი თვითმფრინავის ფრინველებთან შეჯახებაა. ამ მიზეზით, ბოლო ათწლეულში, მსოფლიო ამერიკის შეერთებული შტატებში 19-მა თვითმფრინავმა განიცადა კატასტროფა. კვლევებით ასევე დადასტურდა, რომ უბედურ შემთხვევათა 45 პროცენტი ფრინველების თვითმფრინავის ძრავაში მოხვედრით არის გამოწვეული. სტატისტიკით, ავარიების 32,5 პროცენტი დაშვებისას ხდება, ავარიებისა – 31 პროცენტი, 24 პროცენტი – ფრენის მარშრუტზე. აღსანიშნავია, რომ ყველაზე ხშირად თვითმფრინავებს მტრედები და თოლიები ეჯახებიან; სპეციალისტთა აზრით, ამგვარი შეჯახების ერთ-ერთი მიზეზი არის ის, რომ ავარიების თვითმფრინავსა და ფრინველს ერთნაირი აეროდინამიკური პირობები სჭირდებათ – შემხვედრი ქარი.

P.S. ვისხენებთ იმ პერიოდს, როცა ჩვენმა მეგობარმა, „საინჟინგოს“ გენერალურმა დირექტორმა, ცნობილმა გეოლოგმა და ბუნების დამცველმა ნუზარ გოგუამ იაპონელი სპეციალისტები ჩამოიყვანა საქართველოში და თბილისის მერიასთან ერთად განიხილა თბილისში ეკოლოგიურად სუფთა ნაგავსაყრელის მშენებლობის საკითხი და შეადგინა პროექტი, რომელიც ბუნებრივ აირსაც კი გამოიმუშავებდა მოსახლეობისათვის. მაგრამ, როგორც ჩანს, საქმეში არ იყო გათვალისწინებული თბილისის მერის გიგი უგულავას პირადი ინტერესები და იაპონელი სპეციალისტებიც ყოველგვარი შედეგის გარეშე დაბრუნდნენ სამშობლოში. როგორც ხედავთ, გავიდა დრო და თბილისის ნაგავსაყრელის პრობლემა მეტი სიმწვავეთი ირინა თავი!..

ვიდრე გიგი უგულავა ქალაქის მერია, ნათელია, რომ ეს საკითხი ვერ მოგვარდება!

რ. შალაგამიძე

კოპიბიტაციის ჯღანი დემოკრატიის ნიღაზი

ევროპელი მფარველების მიერ წაქეზებული ნაციონალეზმის დაუსჯელობის გრძობით, ქვეყნის ღალატით წინადაცარი იმდენი დანაშაული ჩადინეს, რომ არა მონია, კომპიტიაციის ჯადოთი ამ ნადიროთ ცხერის ტყეში შეტევა მოახერხონ.

ქართველმა ხალხმა მათი დაუსჯელი პარპაშით ისეთი საშინელება განიცადა, რაც ვერავინ დამკერბლის დაუნდობლობასაც კი აჯარბებს. უცხოელი ქართულ მიწებს ვერ გაყიდდა, წართმეულის დაბრუნება კი სამართლიანია და ვერავენ ჩავითვლის ძალადობად. ამით გაყიდეს ის, რაც ხალხისა და ახლა გაპყვირიან პოლიტიკურ დევნაზე.

ნაციონალთა წყწწით ისეთი შემფოთებულები არიან მათი ნატოელი წამქეზებლები, როგორც პატრონი, რომლის სხვათა დასაგლეჯად მიქეულ ძალს მაგარი ჯოხის მოხვედრით ყფვა, ღრუნა და კებნა კუდამოძუებულის წავწკავით შეუცვალეს.

გონათ, ისე დააბეჭავეს, დააქინეს და გადაავარეს ქართველი ხალხი, რომ მათი ადვირასწილობა დაუსჯელად საუკუნეებით გაგრძელდებოდა. ასე როგორ იმსაგეს გერმანელმა ნაცისტებმა, ათასწლოვან მესამე რეისზე ღრიტებით და დადებით გამხცვებით აღმოფოთებულმა ხალხებმა, თორმეტწელიწადში, ქვაზე თავის სახელად რომ უქციეს. ამით, პარპაშის მეცხრე წელს, ისეთი ჭიტლავი უთავაზა ქართველმა ხალხმა, რომ ჩადენილ დანაშაულთა სააშკაროზე ამინთხევად და ამ სიბინძურეში ავართხადება მოუწიათ.

პრეზიდენტად წოდებული არაბობა კი გუნდ-გუნდად აფრენს სიცრუის ბარტყებს და მისგანვე შემპირებული ბუს ქვერცხებით საქართველოს სამოთხედ ქვეყნის შეფერხებაზე წუწუნებს. სიცრუის ფაფარში ჩაფრენილი კარგად გრძობს, რომ ჩადენილ ღალატთა სიმძიმეს ვეღარ ათრევს მისი თვალთმაქცობის ჯაგლაგი და ამ მუხთლის ნაშეირის ბოდვაც სირცხვილად შეუერთდება გახსენების სინანულს.

ქართველთა სამშობლოსათვის თავდადებას ერის გამყიდველ ნაძირალათა მიერ მრავალი ციხის შიგნიდან გატყვის სიმწარე განუცდა: გასჭირვებია, წაუფორთხილებია, მაგრამ ისევე გამართულად და შეუპოვრად შებმია მის მოსასპობად შემართულ ყბადღებულ ძალადობას. მაშინდელი მუხთლობა არაფერია იმასთან, რაც ნაცისტმა, უცხოეთის დაქაი ქართველებმა დამართეს საქართველოს.

მოღალატეები, მძარცველები და მკვლავები რომ არიან, უცხოეთში ნაციონალი მაღალნიხონების გაფრთხობაც მოწმობს, როგორც კი პასუხისმგებლის წინაშე წარდგომის სუსხი იგრძნეს. გონათ, მუდმივად იქნებოდნენ ხელისუფლებაში და ჩადენილ დანაშაულს ქვეყნის ერთგულებად გაასაღებდნენ მათგანვე დამკვიდრებული ძალადობის და უცხოელი "მეგობრების" იმედით, რომელთაც თავისი ხალხის წინააღმდეგ გაჩადებული სამარცხვინო ომი ავანტიურისტ სააკაშვილს პაავის ტრიბუნალად კი არ უქციეს, ღამის გმირად გამოაცხადეს და საპატიო ლეგიონერის ორდენი ჩამოაქიდეს; მარტო ეს დანაშაული ყყოფონდათ დასაგლეჯოში ამგვარი არსების დასამსობად და დასაპატიმრებლად.

ტერიტორიების დაკარგვა, ხალხის ღტოვილებად ქვეყნის, ერის საამაყო ახალგაზრდების ამოწვევება ხომ ნაციონალების თავქარქაშა ბეჭადის ყველადათვის ცნობილი ღალატია.

საქართველოს დაქვემდებარების მცდელობით პარლამენტის შენობის ვანდალური ალბრება და პარლამენტის გადატანაზე ბიუჯეტის უზარმაზარი სახსრების ადვირახსნილ ხარჯვას რაღა გამოძიება უნდა? ეს არ არის ქვეყნის ღალატი!

ხალხმა, მიუხედავად ძალადობის, დაშინების, მუქარის, მრავალგზის გაყაღებისა, ნაციონალებს უნდობლობა გამოუცხადა, ამით კი რაც ხმები მოაგროვეს, მათთვის ჩვეულ მაქინაციებს უმადლოდნენ. თუ შემდეგ არჩევნებამდე მიაღწიეს, მათთვის ხმის მიცემის მსურველი დამნაშავე მინისტრადყ-

ლილთა და ჩინოვნიკთა მოღვაძე იქნება მხოლოდ.

ყავანებენ და ქვეყანას ყრიან – ტელევიზიის თანამშრომელი დაკითხვაზე რად დაიბარესო, ისინი, ვინც ტელეკომპანია "იმედი" არნახული მხეცობით დაარბიეს, მეგრე მითვისეს და წლების განმავლობაში ნაციონალთა სიმერალე აყბედეს. გამომცემლობა "სამშობლო" მოულოდნელად ააწიოკეს, უამრავი რედაქციების კურნალისტები ქუქაში კინწისკვით გამოყარეს და შენობა გასაძარცვად მიუგდეს განუკითხობას; ამის შემდეგ მოკითხე ამით კანონი, სამართლიანობა და ნამუსი.

127 ათასი ჩინელის ჩამოსახლების მცდელობისათვის რა უნდა ეწოდოს ნაპრეზიდენტად არარობას? დავით აღმაშენებლობის სურვილით ყველაზე სასაცილო და სამარცხვინო მთავარსწრდად გაეცნო ადამიანთა მესხიერებას. ახლა ჩინელების ჩამოსახლებით ქართველთა საბოლოო გადაშენების მცდელობით უნდოდა დავით აღმაშენებლობა და ეს ილუზიის ყველაზე სახარულ ღალატად გამოაცხო და გრიფი "საიდუმლო" დაადო თავის თავქარქაშა დიდების მონაპოვარს.

დასავლეთის ორიენტაციაზე გადარევა და ნატო-ში შესვლის სურვილის კონსტიტუციაში შეტანა განა იგივე ნაციონალთა მორიგი სისულელე არ არის? ნატო კი აგრძელებს უამრავი პრობლემებით შეწუნებულ, დემოგრაფიული კატასტროფის წინაშე მდგარ პატარა და ციფიფიზაციის აკნიდან მიმაჯალი ბრწინვალე ერის ახალგაზრდების სისხლით ავღანეთში სამარცხვინოდ აჭრიალებულ მისი სამხედრო მანქანის შეხეთვას, სადაც 19 დაღუპული და ორასამდე დასახინებულნი, ჯერჯერობით, ეთვლება ქართლის დედის მოთქმას. ამით უნდა გაგვიყვანონ გაღმა?

თუ ნაციონალეზმმა როგორც უნდოდათ ჭრეს და კერეს კონსტიტუცია და მუხთლობით დაბერილ თავზე ნიღბად მორიგეს, რატომ ჰგონიათ, რომ ერის და ქვეყნის ერთგულებაში უფლისმიერი დოცვიით ნაკურთხი ადამიანები კონსტიტუციაში ამით ნამუხთლარ კუხებს ღამაზად არ შეასწორებენ?!

ახლა მიელი ქართველი ერი დარწმუნებულია, რომ ყანადების, მძარცველების და მოძალადეების კანონით დასჯის მცდელობა უაზრობაა, სანამ ნაციონალების ღალატი მოსამართლეები წამომჯდარან თემიდას სასწორზე და დასცილიან სიმართლის მაძიებელთა ძალისხმევას. კუბლაშვილის მიერ ნაციონალთა ერთგულებით შერჩეული მოსამართლეების მიერ მათთვის არასახურველ პირთა სასაცილოდ შეთითხნილ ბრალდებებზე სახჯელის გულუხვობა რაა?!

სანამ კუბლაშვილის სასამართლო თავად არ გასამართლებულა, "ქართულმა ოცნებამ" ნაციონალეთან წერილმან კომპრომატებზე წუწობა უნდა შეწყვიტოს. თვითონ ეს საზიზარო რეჟიმი უნდა წარსდგეს ხალხის სამსჯავროს წინაშე და ნაცისტური ჭირი საშუალოდ უნდა აიკრძალოს თავისი ჯვაროსნების ხუთჯვრიანი მოღანდებით.

რომელ ქვეყანაში ხდება, პრეზიდენტს იძახებდეს პროკურორი დაკითხვაზეო, რომ ბოდვას ეს სკამის გლახა, იქნებ თვითონ გვიხრას, რომელ ქვეყანაში პყავთ ასეთი უთავმოყვარეო პრეზიდენტი, ვადაგასული, შერცხვნილი, მთელი მისი "სამაყო" მინისტრებითა და პოლიციელებით დანაშაულში მხილველი, ზოგი დაპატიმრებული და ზოგი სამართლისაგან გამფრთხალი. თვით სააკაშვილია ქვეყნის უბედურება და ცრუ ღალატის მფანტავი. მაშინ, გვითხრას, მსოფლიოში თუ არსებობს ისეთი ტომი, ეთნიკური ჯგუფი, ადამიანთა სულ მცირე გაერთიანება, ვისაც ყყოფა მოთმინება მიშასმაგვარი თავხედობა, მუხთლობა, ღალატი, სიცრუის ბოდვა და ქვეყნის დაქვემდებარების მცდელობა ქართველებით უდრტვინვლად რომ აიტანოს?!

საკაშვილის სოფლებში და რაიონებში აღარ ჩაესვლება, მაგრამ მაინც შემორჩა მის განკარგულებაში მყოფი გუბერნატორები თუ რწმუნებულები, ჭორაობით გულის მოსაფხანად. თორემ ეს გუბერნატორები ყოველგვარ ფუნქციონალეზმი, შევარდნადის მიერ მოგონილი მექეჭი ფორნის მეხუთე თვალია მხოლოდ, წინსვლას რომ აფრენებს და ბიუჯეტის სახსრებს ქვეყნის საზიზაროდ ყლაპავს.

სოფლის საღაპობოვი ვინმე ყბედი არ იკადრებს ისეთ სიცრუის ბოდვას, რაც ამან ახლასან ინტერვიუში ბრძანა: "ქართული დენის შესამოწმებლად ჩამოსული რუსი ტიმიკოსები მანეთზე მოიყვებებიანო; საქართველოს ბანკები რუსეთმა შეიძინაო; მეექვსე ფლოტი მოიღობა და რუსები შეაშინაო; დაცვამ დამიჭირა გორში, ზედ დამასხდნენ და ვეღარ გავეშეიო"...

ის აღარ ათქმევენს, ალბათ, "როგატკის" მოხმარების საშუალება არ მომცეს, თორემ თვითმფრინველს თუ ვერ ჩამოვაგდებდი, რომელმე ბელურას ხომ გაეფუტავდი გულსო. ამგვარი ტუტუცური ბოდვით ადრე სოფელ პერვედიან გასული რუსები უკანვე შემობრუნა. რუსეთის და მისი პრეზიდენტის ჭორიკანა ვედაკაცის დონეზე ღანძლით, თავისი პატრონების გასახარად, საქართველოს გაერთიანების იმედს სპობს და ნატოში შემტრმას ცდილობს, სადაც არასდროს არ შეევიშვებენ, ნატო კი მდეუ დაიშლება, როგორც ყველაზე აგრესიული სამხედრო კავშირი. პრეზიდენტის სკამზე ასე შერცხვნილი არსებობით ჩაფრენა რა არის? უნამუსო ვირზე შესვეს, ნეტა ერთი გამაჭუნაო. ჰოდა, დაჯენობს სოფელ-სოფელ კვერცხების სროლის და ღანძლევა-გინების აკომპანიმენტი. პოლიციის კიდევ მაგის მეტი საქმე აღარ აქვს, დასდევს და აღმოფოთებულ ხალხს აჯარიმებს, გამწარებულებმა არ ჩაქლონ და ნაციონალი უბედურება ფოურერის გარეშე არ დარჩესო.

ხალხი დიდი იმედით უცდის "ქართული ოცნების" მიერ ნაციონალური უბედურების მუხთლობაზე პასუხის მოთხოვნას. მაგრამ არ სძინავთ ევროატლანტიკური მფარველების ქურუმებს, დემოკრატიის დასამარების მეთოდით ქვეყნის უბედურების მიუხედავად, ყოველგვარი მუხთლობის მკადრებელი მათი ძაღლისშვილების მიერ გამწარებული ხალხის სამსჯავროს დემოკრატიის ბოდვით თვალების აბმას ცდილობენ. ამგვარად, გამონხრიკეს ცოდვების შენიღბვის კომპიტიაციის ჯღანი და აწირებულებს თავიანთი მეთოდული ნაციონალთა ცოდვების შეჯღანავს. შედეგად, ნაციონალებს ჰგონიათ, რომ მათი მუხთლობის კვალი დასამარდა და დაიწვევების ნაგავმა დაფარა. გათავხედდნენ და ხალხის წინააღმდეგ კონტრშეტევას ცდილობენ, რამეთუ მათი ავკაციების გამოძიებით "ქართული ოცნება" ხალხის ინტერესებს პასუხობს და, ამ მხრივ, ყოველგვარი დათმობა, მიფუნქნება, თუნდაც კომპიტიაცია, ხალხის, ერის და ბერის ღალატის ტოლფასია.

ქართველმა ნაციონალეზმმა თავხედობით, ვერაობით, უხეობით, გარყვნილობით, ღალატით და ყოველგვარი ადამიანის მოღვაძის შემარცხვნილი სიბინძურით ისეთი მძიმე დარტყმა მიაყენეს ქართველ ერს და ქართულ სახელმწიფოებრიობას, რომ გერმანულ ფაშისტებს შემუდრებათ მათი გასატანება.

თუ არა ბიძინა ივანიშვილის გამონენა, იმდენად თავდაჯერებულად და უსინდისოდ ანადგურებდნენ მრავალტანჯული ერის ყველა ღირსებას, რომ ხელიდან გვეცვლებოდა ენა, მამული და სარწმუნოება. მათ მიერ ოკუპირებულ საქართველოში იმდენად გათავხედდნენ, რომ რუსეთზე ოკუპაციის დაბრალების ყიყინი ატეხეს. სულ მთლად დაიფიყვეს, რანი ვიყავით და რაღა დავარჩინე. მათ მიერ ოკუპირებულად მონათლული საქართველო ერთიანი, ძლიერი, განვითარებული, აყვავებული, ხალხმრავალი, ამაყი და თავისი მდგომარეობით მსოფლიოში ერთ-ერთი მოწინავე ქვეყანა იყო; ახლა, რაღა დავარჩინე ნაციონალების მიერ სამთხვედ მონათლულ ოკუპაციაში? მთელი ქალაქი მათხოვრებთაა გაძევილი. ვინც არ მათხოვრობს, თავმოყვარეობა არ აძლევს ამის უფლებას, თორემ ის მათხოვარზე უარეს გაჭირვებაშია. ქართველი თავის სათაყვანებელ სამშობლოდანი გარბის, აქ ვინც დარჩა, ერის სიწმინდებისათვის ბრძოლა კი არა, საკუთარი თავის შიმშილის ბრჭყალებიდან დახსნა აქვს საზრუნავი;

ამაზე უკეთესი რა უნდა ინატროს ქვეყანაში დამკვიდრებულმა ოკუპანტმა?! ამაზე კარგად ვის შეუძლია მოიწონოს თავი ევროატლანტიკურ სივრცეში ჩაბუდებულ კაცთმოუღულებთან?

გამორჩდა ქართული იმედის სხივი და კომპიტიაციის ჯღანდადებული ნაციონალეზმი ცდილობენ იქ შემტრმას და იმათ დაავადებას, ვინც იბრძვის ნაციონალთა შეტასტახებისაგან ქართული სხეულის გამოჯანსაღებისათვის.

ქართველთა გადაგვარება-გადაჯიშების პროგრამა შეუფერხდათ უცხოელ "კეთილისმსურველებს". ამას ვეღარასოდეს ეღირსებოდა, რადგან ნაციონალთა ადგილი მხოლოდ სანაგვეზეა, გლდანის კარანტინის გავლით. მათმა მეთხველებმა კი, უმჯობესია, თავიანთი ერთსქესიან ქორწინებაში მყოფ პატიოსან მამიდას მიხედონ, რომელიმე კომპიტიაციის მქადაგებელმა არ შეუცდინოთ.

არსებული უკულმართობის ნაყოფია ნაციონალების ოპოზიციად მონათვლა. ოპოზიცია კი არა, გამწარებულ და დაბოდმილ მოღალატეთა კრიმინალური ხროვა ებრძვის საქართველოში ყოველგვარ სასიკეთო გარდაქმნას. პარლამენტშიც ისე გადგინენ, რომ მეტი ვეღარ გაქანა მათმა არჩევნების გაუკულმართობის საკუჭნაო. ახლა კიდევ ტრახახობენ მის დემოკრატიულად ჩატარებაზე, რაც ესოდენ უცხო იყო მათთვის. ოპოზიცია კი პარლამენტს გარეშეა და ნურავის აშინებენ "ქართული ოცნების" ერთმმართველობით. ნაციონალების ცოდვების ხალხის სამსჯავროს წინაშე გამობნაში არავის არა აქვს უფლება თავისი ნაფტალინდადებული კომპიტიაციით დაამუნჯოს სიმართლე. ქართველმა ხალხმა იწვინა ძალადობის სიმწარე და ქართველი ხალხი მიუხლავს ყველა მოღალატეს დამსახურებისამებრ.

კონსტიტუციაზე და კანონიერებაზე დაველოდებოდნენ ისინი, ვინც ვარდოსნების თვალთმაქცობით ხელისუფლება იკდეს ხელთ, წინა არჩევნების პროპორციული შედეგები გააუქმეს გაყაღების ბრალდებით და მაკორიტარული ძალაში დატივეს, რადგან ასე აწყობდათ; ამით სწამთ კონსტიტუციას?

ყოველად უცოდველმა მიშამ 27 ათასი ობიექტი ერთ ღარად გაანუქა. ამის შემდეგ ვინმეს ეკვი უნდა შეეპაროს, მთელი საქართველო თავისი ბებია-ბაბუის მიერ ნაწუქარი ღლევის ჩირი რომ ეგონა?

საქართველოს მიწები რომ გაუყიდეს ყველა ჯურის უცხოელზე, გლეხს კიდევ სოფლის ბოლოს ძროხა ვეღარ მოუძებნებია, საქართველოს სიყვარულით მოუვიდათ?

ტუტუცი ნაპრეზიდენტალი უხურპატორი ვეარელში რომელიდაც ხელისუფლისოდენა ნაკვეთიდან მთელი ქვეყნის სათესლე ხორბლით მომარაგებას რომ ვეპირებოდნენ, სწორედ მაშინ სიღნადის რაიონის მადაროს უნიკალური მეთესლეობის მუერნეობა ათასობით პეკტრით ვიდაც არაბებს მიაციდა, აღმინისტრაციული შენობა დაარბია, საუკეთესო, სამი ათასამდე სამეცნიერო წიგნები გაანიავა, დირექტორი კი, პროტესტი არ გამოთქვასო, დააპატიმრა. კუბლაშვილის ბუტავორიად ქვეულმა სასამართლომ შეთითხნილი ბრალდებით სახჯელი გამოუცხო. ამას პეკია სამშობლოს სიყვარული და სასამართლოს მიუკერძოებლობა?

ქართველი ერის სიამავე უნივერსიტეტის 600-ზე მეტი დეაწმოსილი პროფესორ-მასწავლებლები შეურაცხველს, უნივერსიტეტიდან გამოყარეს, ხულოვნებად შერაცხეს. გასამართლეს და დააჯარიმეს. ამით ძალადობას 70 დირსეული მამულიშვილი მეცნიერი ემსხვერპლა. ამის შემდეგ დაიწყო ზოგადად განათლების და მსოფლიოში სახელგანთქული მეცნიერების განადგურება განათლების რეფორმის ნიღბით.

რა მოსთვლის, ან რა სავახეთო სტატის ფურცლები დაიტეეს ამით მუხთლობას? ქართველი ხალხი მოთმინებით ელოდება ნაცისტთა გასამართლებას არა კუბლაშვილის სასამართლოდ წოდებულ ნაციონალ დამრბევთა დანამტში, არამედ ნამდვილად სახალხო, პირუთვნელ, ერის და ქვეყნის მოამავე მართლმსაჯულების ტაძარში.

გივი სომბიჭვილი, მწერალი, სიღნადი

რატომ აქვს მზუს ცხრა თვალი ქართულ მითოლოგიაში

ბაპუშ მორბოშია დაიბადა წალენჯიხაში, 1974 წელს, ერთგული მოძრაობის ერთ-ერთი ლიდერის – რევაზ მორგოშაის და თბილისის ივანე ჯავახიშვილის სახელობის ფილოლოგიის ფაკულტეტის (კლასიკური ფილოლოგიის) კურსდამთავრებულის, ქართული საბჭოთა ენციკლოპედიის სამეცნიერო რედაქტორის, ანტიკური ლიტერატურის მეკლავარის ციური ქიტოშვილის ოჯახში. ბაკური სწავლობდა თბილისის 1 კლასიკურ საშუალო სკოლაში, ამაღლოვად – ხელოვნების სკოლაში, სახვითი ხელოვნების განხრით, ნიკოლაძის სამხატვრო კოლეჯში, ქ. გრაციის (ავსტრია) ტექნიკურ უნივერსიტეტში – ტელემარკეტინგის განხრით.

ჰქონდა ორი სამხატვრო გამოფენა რომში და პარიზში – არის სიურრეალიზმის მიმდევარი. ამჟამად ცხოვრობს საფრანგეთში. არის ზვიად გამსახურდიას იდეოლოგიის მიმდევარი. იღვწის სამშობლოს მომავლისთვის მთელი ცხოვრებითა და შემოქმედებით.

სვანები კი მეგრელებს დღემდე „ზანარებს“ ეძახიან. პროკოფი კესარიელისა და სხვა ძველი ბერძენი მწერლების „სანები“ იგივე „ზანები“ უნდა ყოფილიყვნენ; ამ „სანებს“, ძველი ბერძნული წყაროები, ხშირად აიგივებენ „მაკრონებთან“ (მეგრელებთან): სტრაბონის მიხედვით; – მაკრონები ამაჰმად იწოდებიან „სანებად“ – სტეფანე ბიზანტიელის ჩვენებით; – „ჰანების“ ტომი – წინა ხანებში „სანებად“ წოდებულნი... პროკოფი კესარიელი გვამცნობს: „სანები“, რომელთაც ახლა „ჰანები“ ეწოდებათ... პეტროსთან „მაკრონები“, ახლანდელი „სანები“ („ზანები“) არიან. „სანების“ ქვეყანას კი „სანიგა“ ეწოდება. ეს ის პერიოდია, როცა თათარ-ადილური ტომები ჯერ კიდევ შემოჭრილები არ არიან კავკასიაში და სვანურსა და მეგრულს შორის ჯერაც სხვაობა არაა. შევახსენებთ, რომ სვანური ენა წარმოიქმნა მთიელი ზანების (მეგრელების) და თათარ-ადილური ტომების შეხვედრებისა და არა ჩვეულებრივ 1 ათასწლეულში, როგორც ამას ზოგიერთი ენათმეცნიერად წოდებული „არსება“ ამტკიცებს. თავად სიტყვა „სვანი“ – „შინი“ – „შიანი“ არის იგივე „ზანი“. ყაბარდოელები სამეგრელოს (ხან სვანეთსაც) ეძახიან „ზანეს“.

ადილ-ჩერქეზეთის მთავარ სამთავროს ერქვა – „ჰანეთი“, იგივე „ზანეთი“, ლეგენ-დავლთა თვალს კი „ჰანე“, იგივე „ზანი“, თავადებს „ზანეტი“, სწორედ ამ თავადების მოყვანილი ჩანს ადილო-ავსურთი, ანუ თათრული ტომები კავკასიაში, შემდეგ კი, როგორც ჩანს სტენარი „ჯაყოს ხიზნების“ სქემით განვითარდა. აფხუებისთვისაც უმთავრესი თავადური გვარია „ცანბა“-„ხცანბა“ – „ჰანბა“, „ჩანბა“ (იგივე „შარა შია-შერვა შია-შარვა შია-შანა შია-შანა შია“), ანუ აფხაზი თავადები „ზანები“ (მეგრელები) იყვნენ. გვარების დაბოლოება „ბა“-„ბაია“ წმინდა კოლხურია, ესაა მეგრულ-ლაზურ „ბერეს“ ანუ ვაკე-მთიანეთის აღმნიშვნელი სიტყვის სახეობა. ეს დაბოლოება კავკასიის ხალხებში გვხვდება „ბეს“ ფორმიდან. მას უკავშირდება სიტყვები: „ბავში“, „ბაია“, „ბოში“, „ბალი“, „ბალიში“ (შვილი-შვილია მეგრულად), „ბარტი“, „ბაჯია“, „ბაჯატი“, „ბახალია“... „ბადები“ ნიშნავს დაბადება. ამას უკავშირდება ლათინური „ბამბინო“, „ბამბოლა“, „ბებე“-ინგლისური „ბები“ და „ბოს“, გერმანული

„ბუბ“; ტერმინი „აფხაზეთი“ განიმარტება, როგორც „აფხა“ ანუ მხარი-მხარე და „ზეთი-ზანეთი“ – ზანების მხარე. დღევანდელ აფხაზეთში „ცან“ – „ჩან“-ძირზე ნაწარმოები ტომონები „ზან“ – ძირიდანაა განვითარებული. ლაზეთში და დასავლეთ საქართველოში კი გვაქვს ტომონები: „საზანო“ (ლეზანე), „ზანა“, „ზანათი“, „ზანიში“ და ა.შ. „ჰან“-ძირიდანაა „ჰანა“ და „რაჰა“ (ლაჰან, ლეჰან). „ჰანი“ და „ჰანი“ „ჰანი“ ერთი და იგივეა: „ჰანის-წყალს“ მეგრულად ქვია „წენ-წყარი“, დაბა „წენ-დისა“-„წალენჯიხა“ – ჰელენ-ჯიხა“ ნიშნავს „წანის-ციხეს“, „წენ-დისა“ კი ნიშნავს „წანის მიწას“. სომხები „ჰანებს“ უწოდებენ ხან „ჩანებს“ და ხან „წანებს“. სომეხი ისტორიკოსის ვარდანის ცნობით ადამოსავლეთ საქართველოს „წანარები“ ჰანეთის ხალხიდან არიან და ამიტომ მათ თავიანთ ქვეყანას უწოდეს „წანარ-ქიო“. მოსე ხორენცი კი ასეთ ცნობას გვაწვდის კეისარ ტაციტუს მეკლავარის შესახებ: „ტაციუსი თავისიანებმა მოკლეს პონტოელთა ჰანეთში, ესე იგი ხალხთში“. დაბოლოება „არი“ ზანურია, რაც ასევე ადასტურებს „წანარების“ ზანობას. „წინარები“ შეადგენენ ადამოსავლეთ საქართველოს (ქართლ-კახეთის) და მთიანეთის ძირითად მოსახლეობას და ამდენად „ზანი-წანი“ ასევე შეიძლება ჩათვალოს პარალელურ ზოგადეროვნულ ეთნონიმად და არა მხოლოდ ლაზ-მეგრელების ეთნონიმად, ენობრივ ასპექტში კი ზანური მართლაც მხოლოდ მეგრულ-ლაზურს აღნიშნავს. ზანებს მეგრულ-წინაშე პიდრონიმი „ალაზანი“-ეს „ალა“- „ალ“ ასკარად თავსართია (ალა-ვერდი, ალ-ვანი, ალ-ზანეთი და ა.შ.) „ზანდავარა“ და „ზანდაკი“ ქვია სოფელს ჩენხეთში და ასე ჰქვია მწვერვალს სანიგეთში, თავად ეთნონიმი „ჩანანი“ „ჰან-წან-ზან“-ძირისაა. შემდეგ ეს „ჩან-ნები“ შეერივნენ თათრულ ტომებს (ალან-სარმატ-ზანარებს) და მათ დღეს ეწოდებათ „ჩენხები“. „ზან-წან“ – ძირსვე უკავშირდება „ზანავი“, „ზანური“, „წილკანი“, „წალკა“ და ა.შ. ჩვენ ვიცით, რომ კლხ-სკვითური გავრთიანებები ვანერცობილი იყო ჩრდილოეთითა და მათი კვალი შეიმჩნევა ტომონებში: რიაზანი, კაზანი, ბერეზანი და ა.შ.

მომთაბარე თათრული ტომები, როგორც ირანის, ასევე ჩრდილოეთის სტეპების, „ზანების“ ქვეყანას „უგერს“ ეძახდნენ – „გურზანს“. ამდენად, რუსული ტერმინი „გურზინი“ რუსებს არა უშუალოდ ირანელებისგან აქვთ გადაღებული, არამედ იქვე – დღევანდელი რუსეთის ტერიტორიაზე მოძრაობის თათარ-მომთაბარე ხალხებისგან, სარმატებისგან, სანარებისგან და ა.შ. უფროსწორედ თავად რუსები არიან ამ თათრული ტომების პირდაპირი შთამომავლები. აგრეთვე პროტობერძენი „პელაზგების“ ეთნონიმი შეიძლება გავიგოთ, როგორც „პელ(ფაღან)-აზ(ზან) გი(გიმუჟი)“. კრეტულად და დორულად ზეეს ერქვა „ზანი“. ქალაქი „ბიზანტიის“ დამაარსებლად ბერძენი მიიხსენიეს ქალკედონელ ბიზას – იგივე „ბიზანტს“. ეს ლეგენდარული ცნობა, რამდენად მართალია ვერ დავადგენთ, მაგრამ თავად სახელში „ზანი“ ფუძე იკითხება, თავსართი „ბი“ კი ორს-ორმაგი ნიშნავს – ქბიზანტიონი ხომ ორადაა გაყოფილი – ერთი აზიაშია მეორე ევროპაში. ევროპელები შემერებს ეძახდნენ – „ზნერ“, თუ „ზნერ“, ხეთები – „ზნარ“, თუ „ზანგარ“. როცა მომთაბარე აქადლებმა დაიპყრეს შუამდინარეთი მათ „შუმერები“ უწოდეს. შუმერები კი თავიანთ თავს საგარადოდ ეძახდნენ „ზანგიას“. ცნობილია თავად ეგვიპტელების და კართაგენების პარალელები კოლხებთან. სიტყვა „ზანგი“ საგარადოდ თავდაპირველად ეგვიპტელ და შუმერ ზანს ნიშნავდა. საყურადღებოა ეგვიპტელის აღმნიშვნელი არაბული სიტყვა „მარზინი“ (მირიეთი-ეგვიპტე) – არაბულად „ზანდაკა“ ნიშნავს „მარდაკ-იზმს“, ანუ მცდარი სარწმინოების მიმდევარს. ბუნებრივია ჩრდილოაფრიკაში დასახლებული ზანები დროთა განმავლობაში გამავლებდნენ. საგარადოდ ეგვიპტელი (გიმელი) ზანების, ანუ ზანგების, ერთი ნაწილი დედასამშობლოში (ანუ

მცირე აზიაში) გამობრუნდა. ერთმა ნაწილმა კი ცენტრალურ და დასავლეთი აფრიკისკენ წავიდა. მათ უნდა ეკუთვნოდეთ ლეოტაბრივი ხის კულტი, რომელსაც აფრიკელად „კოლას“ ეძახიან – კოლის ხის კაკალი, თანამედროვე დასავლეთის „კოკა-კოლას“, მეორე კომპონენტია. აფრიკაში გვაქვს ტომონიები: მოზანბიკი, ტანზანია, ზანზიბარი, ნიგერია, ლიბერია და ა.შ. დღეა უკვე „ბერ-ბელ-ბალს“ უკავშირდება ქალაქი „ბაბილონი“ სახელი(ებრაულად ბაბელის, შუმერულად ქალბერი – (კლი)ნა გირი-გერი), რომელსაც თავის მხრივ უკავშირდება სახელწოდებები „ბეთლეემი“ და „ბეთანია“ – ებრაულად „ბეთ-ანუ“, „ბეთ“ – „ბერს“ ნიშნავს სახლს (შესაძლოა აგრეთვე ციხე-სიმაგრის, კოშკს, ტაძარს). „ან“-„ანუ“, იგივე „ონი“ კი სახელია ეგვიპტის ქალაქისა, სადაც ყოველიურად სრულდებოდა ღვთაება „ხორის“ დამარხვისა და მკვდრით აღდგენის რიტუალი. არსებობს მოსაზრება, რომ ქრისტეს ბერძნული ფორმა „ხორისტოს“ ეგვიპტურ მკვდრით აღდგომილ ღვთაება „ხორს“ უკავშირდება. სახარებისეული „ლავარე“ იყო „ბეთანიელი“. ლუკას სახარების მიხედვით, ქრისტეს ცათამაღლება სწორედ ბეთანიაში მოხდა, ჯვარცმისა 40 დღემდე იყო ქრისტე დაიბადა „გალილეაში“, ადგილას, რომელსაც „ბეთლეემი“ ერქვა ქალაქი „ნაზარეთის“ (იგივე „ლაზარეთის“) მახლობლად. „ბეთლეემი“ მდებარეობდა პალესტინაში, ქანანელთა მიწაზე, თავად ქანანი კი შუმერულად ერქვა „ქინანი“ ანუ „დელის მიწა“. შუმერები თავიანთ ქვეყანას ეძახდნენ „ქინგის“, თუ „ქინგერს“, რაც ნემი აზრით განიმარტება, როგორც „ქინა გერი“. თავიანთ ენას შუმერები ეძახდნენ „ემეგერს“, თუ „ემეგერს“. პირველ ლურსმულ წარწერებს ქვია „ემეგერლი“. საყურადღებოა ასევე მდინარე „ტოროსი“ – გრძირი. ბიბლიური დავით მეფეც „ბეთლეემში“ დაიბადა. „ლაზარეს“ საფლავიც „ბეთლეემში“ მდებარეობს და ამდენად შეგვიძლია ვიფიქროთ, რომ ბიბლიური „ბეთლეემი“ და ბეთანია არსებითად ერთი და იგივეა. „ბუ“-„ბურე“ როგორც გავარკვიეთ მეგრულ-ლაზურად ნიშნავს ახალშობილ მემკვიდრეს, „თანია“-„თანაფა“ არის „თენება“ და ამავდროს ადღეობა და ახალი სიცოცხლის დაწყება. როგორც ირკვევა, ძველ სამყაროში რამოვლინივე „ბეთანი-ბეთლეემი“ არსებობდა სხვადასხვა ადგილებზე და როგორც მე ვფიქრობ, ეს იყო არა კონკრეტული დასახლების ადგილი, არამედ ამ სიტყვით აღინიშნებოდა ღვთაებრივ პიროვნებათა დაბადების ადგილი. ერთი ვერსიით ქრისტეს „ბეთლეემი“ მდებარეობდა არა მდინარე იორდანის პირას, არამედ მდინარე ევფრატის ნაპირზე, იანე ზოსიმეს მიხედვით ქართველ ერს (ენას), სახარებასა შინა „ლაზარე“ ქვია და ამ ერის პირთ უფალი კაცობრიობას გაუმხელს ყოველივე საიდუმლოს. ქართველში კი იგივესმეზა არა გვართი და სახელით ქართველი, არამედ საქართველოს ეროვნულ-განმანთავისუფლებელი მოძრაობა.

ყოველი მეგრელისთვის ქართული და მეგრული ერთნაირად მშობლიურია. ქართული დედაენის სახელმძღვანელოს შემდგენმა იაკოპ გოგებაშვილმა სწორად შეამჩნია: მეგრელები დიდ პატივს სცემენ ქართულს, რადგან ის საკვლეისო-სადღისმეტყველო ენა მიაჩნიათ და სხვა კუთხის ქართველებზე უკეთ ესმით ქართული ენაო. დაახ ბატონებო – მეგრელებს დღემდე ახსოვთ, რომ ქართული ენა სწორედ საკვლეისო ენად შეიქმნა და სხვებზე უკეთ იმიტომ ესმით ის, რომ მეგრული ენის უმდიდრეს ლექსიკაში არსებული სიტყვები ბოლომდე ხსნიან ქართული სიტყვების ძირებს. მე პირადად, როცა ვქმნიდი ჩემს პოეზიას ქართულ ენაზე, პოეზიამ მიბიძგა შემსწავლა ძირეულად ქართული ენა, მათ შორის ძველქართული სიტყვებიც, და აი აქ აღმოვაჩინე, რომ ქართული სიტყვების უდიდესი ნაწილი მეგრული ძირისაა, რადგან ამ ძირების შინაარსიც და მრავალფეროვნება სწორედ მეგრულშია შემონახული. ჩემთვის ნათელი გახდა

დიდი აკაკი სიტყვები – „მეგრული ენა ნამდვილი საღვთო ქართული სიტყვისო“. შემდეგ, როცა შევისწავლე იტალიური, აღმოვაჩინე, რომ ლათინურშიც უამრავი სიტყვაა, რომელსაც ვერ ხსნის თავად ლათინური ენა და მათი ძირეული მნიშვნელობა მხოლოდ მეგრული ენით გაიგება. უძველეს ღვთაებათა სახელების ეტიმოლოგიურმა ძიებამაც მეგრულ ენასთან მიმიყვანა და ეს კარ გახლავთ ჩემი ეთნოცენტრიზმი თუ ეროვნობა, რადგან თუ ვინმეს შეუძლია თქვას, რომ თავს კლხ-მთიანეთად და მსოფლიოს მოქალაქედ ვთვლი, მათ შორის ერთერთი მე ვარ.

საღ მდებარეობას ემბრისყვალი?

– მოგეხსენებათ, რომ საქართველოს „მთავრობა“, „მეცნიერება“ და „სამღვდელოება“ რუსეთის მიერაა ხელდასმული და მართლაც. ამიტომ, ეს გარეწრები მდინარე „უგრის წყალს“, რომელიც იყო უგრისის სამეფოს საზღვარი, ნათლავენ „დალიბად“. სინამდვილეში „უგრის წყალი“ არის მდინარე ყუბანი. პეროლოტე გვაწვდის ცნობას სკვითური ტომის „გეროსების“ შესახებ, რომლებიც მოსახლეობენ მდინარე „გერის“ განაპირას. პტოლომეუსის ცნობით ეს მდინარე „გერი“ ჩაედინება აზოვის ზღვაში. ლეონტი მროველის (თუ მისი გადაწყვეტილება ცნობით, ვგრისის საზღვრად დასახლებულია „დალიბარე მცირისა ხაზარეთისა“: „ხოლო ვგრისის მისცა ქვეყანა ზღვის ყურისა (ყურისა!!!) და უჩინა საზღვარი: ადამოსავლით მცირე, რომელსაც აწ ქვია ლიხი, დასავლით ზღვა, ცრიდლოთ მდინარე მცირისა ხაზარეთისა, სადაცა წარსწუთების წუერი კავკასისა“ – ესე იგი ჩრდილო საზღვარი იყო მდინარე ყუბანი და არა კავკასიის ქედი. ქართულ წყაროებში მოხსენიებული „უგრის მდინარე“, რომელიც ვგრისის საზღვარია, ასევე ყუბანია და არა ენგურთ-თუ ბედა ვგრისის დედაქალაქი იყო, ენგური ვგრისის საზღვარი რანაირად იქნებოდა? და თუ „უგრის მდინარე“ ვგრისის საზღვარია, ის იგივე „მდინარე მცირისა ხაზარეთისა“ არ გამოდის? თავად ხაზარულად ყუბანს ერქვა „ვარზანი“, ანუ „ზანების“ (მეგრელების) მდინარე, ცნობილია რომ ისტორიულად მდინარე ყუბანი, სანამ ზღვაში ჩავიდოდა, ორად იყოფოდა, ერთი აზოვის ზღვაში ჩადიდა, მეორე შავ ზღვაში, ხოლო მათ შორის დარჩენილი სივრცე კი, ქმნიდა კუნძულს. ბუნებრივია, ორივე ამ განშტოების თავისი სახელი ექნებოდა; ბერძნული წყაროებიდან დავინდებთ, რომ ერთ-ერთს ერქვა „ჰიპანისი“ („ჰიპოსი“) რაც ნიშნავს ცხენის წყალს და ეს სახელი ზოგჯერ მთლიანად ყუბანსაც მიემართებოდა. ყუბანს ადილურად ქვია „ფისი“, ვადარ-ლოულად „ფისი“, არსებობს სახელწოდება – „ფსაროზიც“. დიოდორე სიცილიელი ყუბანს აღნიშნავს სიტყვით – „ფაზ“ – „ფატ“, რაც ასევე სახელდება „ფაზისად“. „ფა“ მეგრულად ნიშნავს „ტადლას“, „ფაზას“ და უშუალოდ „ფაზ“ (ერთი ფა, ორი ფა) – ესე იგი „ფაზისში“ შესაძლოა იგულისხმებოდა მდინარე ვგრისის მეორე ფა. ამდენად კოლხეთში მოსული არგონავტები სწორედ ყუბანში შეტერდნენ და არა რიონში. აპოლონ როდოსელი ამბობს: „აია-კოლხეთი ზღვის და მიწის დასარიელი“ მდებარეობს (დასაღიერიშში!!) და აი უკვე გამოჩნდა პონტოს უკიდურესი ყურე (ყურე!!) და კავკასიის მაღალი მთებიც აღიმართნენ“ (სადაც წასწვდება წვერი კავკასისა). პომპროსი კოლხეთის აიას კუნძულად მოიხსენიებს, ხოლო იქვე მდებარე ყირიის ნახევარკუნძულს კირკეს (აიას მეფის დის) კუნძულ „აიაიდ“ (აია-ეა?). სტეფანოს ბიზანტიელის ცნობით „აია კოლხეთის ქალაქია, რომელსაც ორი მდინარე ჩამოუდის „ჰიპოსი“ (ცხენის წყალი) და „კეიენოსი“, რომლებიც კუნძულს ქმნიან“. „კეიტი“-„კუტი“-ასევე მდინარე ყუბანის ერთ-ერთი სახელია. ამდენად „კეიტი“ ერქვა, არა დღევანდელ ქუთაისს, არამედ ყუბანისპირა ქალაქკუნძულს – თუმცა გამოიჩნეული არაა ქუთაისსაც ასე რქმეოდა, რადგან ხშირად ერთი მოდგმის ხალხი ერთნაირ ტომონიმებს იყენებენ სხვადასხვა ადგილებში.

ღია წერილი „ნაცმოძრაობის“ ნარჩენებს

„სამარცხენოდ არ მიმანია, რომ ვისგანმე მოტყუებულ ვიქნე; იმისი კი დიდად შემტყუებოდა, არავისი ნდობა რომ არ მქონდეს“.

ანტონ ანტონოვი
ვიდრე მოგმართავდეთ, ამას იმსახურებთ თუ არა (უფრო - არ იმსახურებთ), მაინც ზრდილობიდან გამომდინარე, მინდა მოგესალმოთ და შემდგომ გითხროთ ხალხის გულსტკივილსა და წყრომსზე, რაც თქვენ დიდი ხანია დაგეროვთ. ცხრა წელიწადია სწოვთ ჩვენს სისხლს და მაინც ვერ გითმობთ, ალბათ ვერ გაძებთ, თორემ, წურბელასავე მოგვეშვეოდით, მაგრამ ისე მოვწონთ ჩვენს სისხლს წოვა, უფრო კი, ალბათ, გემო, რომ ტკიპასავეთ ავგუკარობ და არ დაადგა საშველი თქვენს მოშორებას. თავს რომ იწონებთ, ჩვენ ხალხმა ავივინაო, აბა, როდის იყო ეს ამბავი? თქვენ ე.წ. „ვარდების რევოლუციის“ გზით, ძალადობრივად დაამხეთ (დღევანდელი გადასახდელიან თქვენზე გაცილებით უკეთესი) თქვენამდ არსებულ ხელისუფლებას და იგი ძალადობრივად მისაკუთრეთ, მერე კი ტერორისა და დაშინების მანქანა ძლიერად ამოქმედეთ და თქვენის გააუბედურეთ. უდანაშაულო ადამიანებით გაავსეთ ციხეები. თქვენ თანდათან დაკარგეთ ადამიანური სახე, გონება დაგებინდათ და უკან არ იხვედით ყოველგვარი სისამაგლის ჩასადენად. მაშინ ყველაფერი გაგდოდათ და ამიტომაც გახვედით თავს! სწორედ თქვენმა უგვო ქვეყნებმა ამხედრა ქართველი ხალხი და მისი თქვენდამი უარყოფითი დამოკიდებულება 2012 წლის ოქტომბრის არჩევნებზე გამოვლინდა. მაგრამ თქვენ მაინც ვერ მიხვდით, რომ თქვენი ნარევოლუციონერი „ვარდი“ კარგა ხანია დაჭრა, დალა და უკვე პერბაროუ-მისთვისაც აღარ გამოდგება.

ახლა, როცა შესაძლებელია ამოგთხლიშეს, როცა ვედარავის იტკერ უსამართლოდ და კომიკურ ფიგურად გადაიქცეთ, მაინც ავრძელებთ შესაძლებელ ფრქვევას და ყველა საძრახისი მეთოდის გამოყენებით ცდილობთ გააბათილოთ ქართველი ხალხის სამართლიანი არჩევანი და პროვოკაციებით, ინტრიგებითა და საბოტაჟით დაიბრუნოთ დაკარგული ძალაუფლება.

სუსტია თქვენი მიერ გაბმული ინტრიგების აბლაბუდა, პირველი შეხებისთანავე წყდება და მტერად იქცევა ხოლმე. უკვე სასაცილო გახდა თქვენი იდოლოგიური სიმყრალე. ინსინუაციებით გაჯერებული ნაცპროპაგანდა, რომელიც სიცრუესა და რეპრესიებზე იყო დაფუძნებული, ხუხუ-

ლასავეთ დაინგრა თქვენი პირმანქანა, ჩამოიშალა თქვენი ადმინისტრაციული რესურსი და მხოლოდ რამდენიმე ნანგრევებიღა ხრწოლავს. აქა-იქ კიდევ შემოგრჩათ თქვენს მიერვე ტვინგადაბრუნებულ და ფსიქურად შეძრულ მომხრეთა მცირე კრებულები, რომლებიც ბრიყვულად შემოგნებებიან თვალეში დაკარგული ძალაუფლების დაბრუნების იმედით გამსჭვალულები კვლავაც დითირამებს გაიდენიან...

ნუთუ არ გსმენიათ ფრანგი ლექსიკოგრაფის ბუასტის აფორიზმი: „რამდენი კაცი დამუხრდებოდა ქვეყანაზე, რომ აკრძალული იყოს საკუთარი თავის ქება და სხვისი ძაგება“, ანდა კიდევ ნიკოლო ბუალის შეგონება - „სულელს - სულელი მაქება არ დალევა!“ თქვენ უკვე ნდობის ლიმიტი სრულიად გაქვთ ამოწურული და ვერავითარი პროპაგანდა ვერ აღვიდგენ უიმედოდ დაკარგულ ავტორიტეტს, რადგან ისტორიის კალენდრიდან ამოხეული ფურცელი ხართ!

ცხოვრებამ და თქვენმა არაორდინალურობამ დაამტკიცა, რომ თქვენ ქართველი ხალხი გეპიზღებათ, ამიტომაც კვებათ საზოგადოებას შეურაცხყოფელი სიცრუით, რადგან ხნობა თქვენთვის მიუწვდომელი მცნებაა და სრულიადაც არ გაწუხებთ შუბლზე გაწვეტილი ძარღვი. სწორედ თქვენზეა ნათქვამი: „სიცრუე ნიშნია დაბალი სულისა, უფრო ჭკუისა და ბიწერი ხსიათისა“. თქვენ არ იცით რაოდენ სიმდიდრეა ადამიანი, რა არის სიკეთე და მადლმოსილება. ამიტომაც გაღაქვით დაუძინებელ მტრად საკუთარ საზოგადოებას. ვინ მოთვლის, რამდენი თჯახი გააუბედურეთ არაადამიანური ძალადობის გამოყენებით, რამდენი გამწარებული მშობელი დაყენეთ საკუთარი პირმშოს საფლავთან, რამდენ ადამიანს წაართვით უკანასკნელი ლექმა, ჩამოართვით სახლ-კარი, ქონება და ღია ტყე ქვეშ დატოვეთ!

სწორედ თქვენი არაადამიანური ძალადობის წინააღმდეგ მიმართული პროტესტი გახლდათ 2012 წლის ოქტომბრის არჩევნების შედეგი, რამაც ისტორიის საზაგვზე მიგიჩინათ ადგილი! ჭკუა კი მაინც ვერ ისწავლეთ და კვლავ სახელმწიფო გადართიალვებას გუგმაგთ...

ვერ მოესწრებით, და თუ დროულად არ მოევტო გონს, პიტლებრისა და მისი დამკაშების ბედი არ ავცდებათ!

როზმირ ბოგანია, ზუგდიდი

ქართული არმიის საწვავი „ნაციონალური მოძრაობისთვის“ სამებრელოში

ახლახან, საქართველოს თავდაცვის სამინისტროში ჩატარდა საგანგებო ბრიფინგი, სადაც თავდაცვის მინისტრის მრჩეველ ვარლამ ავალიანის განცხადებით, საწვავი „ნაციონალური მოძრაობისთვის“ იხარჯებოდა. კერძოდ, მარტო სამეგრელოს ეპიზოდში არამიზნობრივად გამოყენებული იყო თავდაცვის სამინისტროს 22 ათასი ლიტრი ბენზინი და 16 ათასი ლიტრი დიზელის საწვავი, რის გამოც უწყებას 55 ათასი ლარის ოდენობის ზარალი მიადგა. აღნიშნულ ფაქტს ადგილი ჰქონდა 2012 წლის სექტემბერში, დიმიტრი შაშკინის თავდაცვის მინისტრობის პერიოდში.

აღნიშნული საქმის დეტალები საზოგადოებას სამინისტროს სამხედრო პოლიციის უფროსმა ვიცე-პოლკოვნიკმა კახაბერ ჩინჩაბერი გააცნო, რომლის განცხადებითაც, შესაბამისი ბრძანება შეიარაღებული ძალების გაერთიანებული შტაბის იმპაინდელმა უფროსმა გიორგი კალანდაძემ გასცა.

„2012 წლის სექტემბრის მეორე ნახევარში შეიარაღებული ძალების გაერთიანებული შტაბის უფროსის მოადგილე გიორგი კალანდაძემ სიტყვიერი ბრძანებით შეიარაღებული ძალების ლოჯისტიკური უზრუნველყოფის სარდალ გიორგი კერესელიძეს დაავალა მეორე ქვეითი ბრიგადის მეთაურ ზვიად გაგუას დიზელითა და ბენზინით იმ რაოდენობით უზრუნველყოფა, რა რაოდენობასაც მოითხოვდა ბრიგადის მეთაური. ამასთან, საწვავი უნდა მიეწოდებინათ მუხისანის ბაზიდან, ამავე ბაზის ბენზინმწოდებით. გარდა ამისა, მძლეობი უნდა ყოფილიყვნენ ჩაცმული სამოქალაქო ტანსაცმელში, მანქანას კი, მოხსნული უნდა ჰქონოდა სამხედრო ტრანსპორტისთვის დამახასიათებელი ყველა ნიშანი და ის წარმოდგენილი ყოფილიყო სამოქალაქო ნომრებით“, - აღნიშნა სამხედრო პოლიციის უფროსმა.

მკითხველს შეეახსენებთ, რომ გიორგი კალანდაძე სასამართლოს მიერ აშკარად გირაოთა გამოშვებული, დიმიტრი შაშკინი კი რამდენიმე დღის წინ დაბრუნდა საქართველოში და ისიც დღითიდღე ელოდება დაკითხვავ გამოძახებას.

კახაბერ ჩინჩაბერი განმარტებით, მოგვიანებით ცნობილი გახდება, დადგება თუ არა რომელიმე ყოფილი თანამდებობის პირის პასუხისმგებლობის საკითხი.

მოკლედ, საითაც გაიხედავ, იქ წააწყდები იმ ნაციონალთა დანაშაულებს, რომელთაც დღეს ანგელოზებად მოაქვთ თავი და მთელი მსოფლიოს გასაგონად ყიყინებენ ახალი ხელისუფლების მხრიდან მათ უკანონოდ დენახე.

სამწუხაროდ, ჩვენ კიდევ დიდი ხანი მოგვიწევს ავადსახენებელი ნაცებისა და მისი შეურაცხადი ბედადის სააკაშვილის მიერ ჩადენილი დანაშაულებების გამოსწორება...

საბ. ივშ.

„შხად ვარ, პროკურატურას ლევან ჯოლაძისა და ლევან ბექაშვილის კრიმინალური საქმიანობის შესახებ ყველა დოკუმენტი წარვუბრინო“

რამდენიმე დღის წინ კონტროლის პალატის ადგილობრივი ბიუჯეტის დეპარტამენტის უფროსის ყოფილი მოადგილე ნოდარ ლიპარტელიანი დაგვიკავშირდა და კონტროლის პალატის ყოფილი ხელმძღვანელ პირთა შესახებ დღემდე გაუხსნარებულ ფაქტებზე გვესაუბრა.

ჩემი პოლიტიკური დევნა სააკაშვილის ხელისუფლებამ 2005 წელს დაიწყო. როდესაც განათლების სამინისტრომ აბიტირაციებისთვის ეროვნული გამოცდები დააწესა და სამედიცინო კოლეჯის გამოცდასაბარებელი სტუდენტები, სასწავლებლებიდან გამოეყარეს, მათ შორის იყო ჩემი ერთადერთი შვილი. მშობლებმა საპროტესტო აქცია გამართეს პარლამენტის წინ. სწორედ ამ საპროტესტო აქციაში მონაწილეობის გამო გამათავისუფლეს სამსახურიდან. გავასახიერე და სასამართლოს გადაწყვეტილების თანახმად, თანამდებობაზე აღმადგინა კონტროლის პალატის იმპაინდელმა თავმჯდომარემ, აწ გარდაცვლილმა ზურაბ სოსელიამ. 2007 წელს კი ისევ პოლიტიკური ნიშნით გამათავისუფლა კონტროლის პალატის თავმჯდომარედ მშები ბეჟუაშვილების პროტექციით დანიშნულმა არაკომპეტენტურმა ლევან ჯოლაძემ. თანამშრომლებისთვის უთქვამს, ლიპარტელიანი უნდა წავიდეს კონტროლის პალატიდან, ის ჩვენიანი არ არისო. მან სამსახურიდან წასვლაზე 600 კაცს დააწერინა განცხადება. თუმცა მე არ დავწერე და ამიტომაც გამათავისუფლეს. როცა ესეც გავასახიერე სასამართლოში, ლევან ჯოლაძემ მოსამართლეს დაურეკა, ნოდარ ლიპარტელიანი არ აღადგინო. მოსამართლემ კი განუცხადა, კანონის ფარგლებში მივიღებ გადაწყვეტილებასო.

შეგიძლიათ დაასახელოთ იმ მოსამართლის გვარი?

ქალბატონი ლელა ციხაძე. მან თვითონ მითხრა, ლევან ჯოლაძემ დამირეკა, მაგრამ კანონიერ გადაწყვეტილებას მივიღებო. ჭოლადე ბეჟუაშვილების ზურგით იყო გათავისუფლებული და ათას სისამაგლეს სწადოდა უწყებაში. როცა კონტროლის პალატის ხელმძღვანელად დაინიშნა, კონტროლის პალატის მრავალსართულიან შენობას ფანჯარების აღკუმის ჩაროები ჩამოხსნა და ჯართში ჩააბარა, ადებული თანხა - 500 ათასი ლლარი - ჯიბეში ჩაიღო, თუმცა

ჯოლაძისა და ლევან ბექაშვილის

კონტროლის პალატის თავმჯდომარის მოადგილე გიორგი ლაცაბიძემ თანხა დააბრუნებინა და ლევან ჯოლაძემ მითვისებული თანხა პრეზიდენტის „ხაზინაში“ ჩარიცხა. თანხა როცა ჯოლაძემ შეამოწმა გურიის მხარეში გზების დეპარტამენტის მუშაობა და დარღვევები გამოავლინა, როგორც ამბობენ, მას ამ დეპარტამენტის ხელმძღვანელმა დალაქიშვილმა ქრთამად ერთი მილიონი დოლარი გადასცა. ამის შესახებ ინფორმაციამ გაუჩინა და ქრთამის აღების ფაქტზე ვანო მერაბიშვილმა მას პატრული დააყენა თავზე, საბოლოოდ კი მილიონი დოლარი წაართვა. დაჭერას ბეჟუაშვილებმა გადააჩინეს. ამის შემდეგ ჯოლაძემ შეამოწმა სახელმძღვანელების დეპარტამენტი, სადაც ასევე დარღვევები აღმოჩნდა. კონკრეტულად კი, წელის ტარიფი 10-ჯერ იყო გაზრდილი, კუმ-ზე - 36 თეთრი იყო, ბაზო ახალაიას კი 4 ლარად ჰქონდა გაფორმებული. დარღვევა ყოველწლიურად 8 მილიონ ლარს აღწევდა. ჯოლაძემ ახალაიას ამ ფაქტის დამაღვის სანაცვლოდ დიდადი თანხა მოსთხოვა. ახალაიამ მიუგავინდა ჯოლაძეს და ავიგინა, თუმცა ჯოლაძე დაჟინებით ითხოვდა „კუთვინდ“ ფულს. ამასობაში ახალაიებმა ნაცვად შეთოდეს მიმართეს ჯოლაძის ჩამოსაცილებლად. მიუგზავნეს მის ფარული კამერით აღჭურვილი საზოგადოებისთვის ცნობილი ქალბატონი, რომელსაც ჯოლაძე დაპირდა, დეპარტამენტის ხელმძღვანელად დაინიშნავო. შემდეგ დაუწყო არშიე და კაბინეტშივე მოუნდომა სექსი. ესეც, რასაკვირველია, ახალაიების გუგმის ნაწილი იყო. ახალაიების მიგზავნილობა ქალბატონმა ყველაფერი ისე წარმართა, თითქოს ჯოლაძე მას ძალას ატანდა, ჩაიწერა ეს ყველაფერი და ახალაიებს გადასცა. ახალაიებმა ჯოლაძე დააშინტავეს - ან სასწრაფოდ გადადგები, ანდა ამ ჩანაწერს პრეზიდენტთან მივიტანთო. ბეჟუაშვილებმა ჯოლაძეს ვეღარ უშველეს და ამ ამბიდან ორ კვირაში თანამდებობიდან გადადგა.

რასაც ახლა ჰყვებით, რით შეგიძლიათ დაამტკიცოთ?

მართალია, აღარ ვემუშაბო კონტროლის პალატაში, მაგრამ იქ ჩემი ბეგერი მეტობარია და ყველაფერზე მაქვს დოკუმენტური მტკიცებულებები. თუ სამართალდამცავები დაინტერესდებიან ლევან ჯოლაძის

კრიმინალური საქმიანობის შესახებ

დანაშაულებრივი საქმიანობით, მხად ვარ, მათთან ვითანამშრომლო... ჯოლაძის „ტრადიცია“ კი ლევან ბეჟაშვილმა განაგრძო: შემოწმების აქტებს, სადაც საბიუჯეტო ხაზისრების გაფლანგვაა ასახული, ვერიფიკაციები „საიდუმლო“ დააღო. ბეჟაშვილმა ვითომ განიხილა სასსახურში ჩემი ადგენის საკითხი და მხოლოდ ერთი თვის ხელფასის ანაზღაურებით შემოიფარგლა. მან არ შეასრულა სასამართლოს გადაწყვეტილება, რადგან მე სააკაშვილის ხელისუფლებისთვის მიუღებელი ვიყავი განსხვავებული პოლიტიკური თვალსაზრისის გამო. ბეჟაშვილმა დაწერა, რომ თითქოს ის დეპარტამენტი გააუქმა, სადაც მე ვმუშაობდი. ლევან ბეჟაშვილი ჯოლაძისგან არაფრით განსხვავდებოდა. ის კონტროლის პალატის აქამინდელ ხელმძღვანელ ლაშა თორიანსეც ახდენს გაგვლენას, სამსახურში რომ არ აღმადგინოს.

მაინც რატომ გებრძვით ასე ლევან ბეჟაშვილი?

მიტომ, რომ მე მიმიწვევდა ხელი ყველა იმ დოკუმენტზე, რომლებითაც მისი კრიმინალური საქმიანობა დასტურდება. გადავწყვიტე, სამართალდამცავებს წარვუდგინო ყველა ის მტკიცებულება, რომელიც ბეჟაშვილის კრიმინალურ საქმიანობაზე მაქვს. დავასახელებ მხოლოდ ერთ ფაქტს: არსებობს შპს „ნოვა“, რომელიც სამშენებლო სამუშაოებს აწარმოებს და სასამართლოს ყველა შენობა „ნოვამ“ გაარქმინა. ეს შპს დააფუძნეს ლევან ბეჟაშვილმა და კონსტანტინე კუბლაშვილმა, „ნოვას“ მოწილე იყო ბეჟაშვილის მოადგილე თარხნიშვილი და დაავიო ბაკრაძის ნათესავი, ვინმე დავი ვფხვავაძე. როგორც ვიცი, ამ კონკრეტულ ფაქტს ფინანსური პოლიცია იძიებს. გარდა ამისა, ბეჟაშვილმა კონტროლის პალატის სარეზერვო ფონდიდან 500 ათასი ლარი ნაცმომარობის ანგარიშზე გადარიცხა.

სახელმძღვანელების დეპარტამენტთან შეიქმნა „ინსტიტუციონალური განვითარების ფონდი“ რომელიც 2010 წელს დააფუძნეს ნაციონალური წარმომადგენელმა ჩორა თაქაქაშვილმა, ქრისტიანდემოკრატიამ მაგდა ანიკაშვილმა და ვინმე ჭელიძემ. ლევან ჯოლაძემ ამ ფონდს გადაურიცხა მილიონი ლარი და ეს გრძელდებოდა ლევან ბეჟაშვილის მმართველობის

პერიოდშიც. მთელი პასუხისმგებლობით ვაცხადებ, რომ ლევან ბეჟაშვილი დამნაშავეა და ამას დოკუმენტებით დავამტკიცებ.

ლაშა თორიანსეც თუ შეხვდით? - ლაშა თორიანსეც შეხვედი, მაგრამ არაპროფესიონალია და პასუხიც შესაბამისი გამცა. მას სამართალდამცველებისთვის გადასაცემი აქტები დღესაც უჯრის უდევს, პარლამენტარმა თინა ხიდაშელმა კონტროლის პალატას ოფიციალურად მიმართა, განეხილათ ჩემი საკითხი, მაგრამ თორიანსეც აბლაბუდა პასუხი გასცა. ვაპირებ ბრძოლას და ლევან ბეჟაშვილის გამოაშკარავებას. ყველა ინსტანციაში მაქვს შეტანილი სანივარი და ველოდები სამართლიანობის აღდგენას.

კომენტარისთვის კონტროლის პალატის ყოფილ თავმჯდომარეს ლევან ბეჟაშვილს დაუკავშირდით, მაგრამ მან ჩვენს სატელეფონო ხარს არ უპასუხა, მოგვიანებით კი საერთოდ გამართო ტელეფონი.

საპარლამენტო უმცირესობის წევრ ჩორა თაქაქაშვილთან კი ჩვენი საუბარი ასე წარიმართა:

ქალბატონო ჩორა, კონტროლის პალატის ერთ-ერთი დეპარტამენტის უფროსის ყოფილმა მოადგილე ნოდარ ლიპარტელიანმა მოგვწოდდა კონტროლის პალატის მასალები, სადაც ჩანს, რომ თქვენ 2010 წელს დააფუძნეთ „ინსტიტუციონალური განვითარების ფონდი“. იმხანად თქვენ პარლამენტის წევრი იყავით და ეს ფონდი სახელმწიფო სახსრებით ფინანსდებოდა - კონტროლის პალატის ანგარიშიდან ყოველწლიურად მილიონი ლარი ერიცხებოდა...

ვერ გავიგე, რა ფონდზეა ლაშაბაკი. კონტროლის პალატის ყოფილი თანამშრომლის ნათქვამზე მე რა კომენტარი უნდა გავაკეთო?

ჩვენ ხელთ გვაქვს კონტროლის პალატის მასალები, დოკუმენტები...

მე არ გავცნობივარ დოკუმენტს და აქედან გამომდინარე, კომენტარს არ გავაკეთებ.

შეხვედებით, წარმოგიდგენთ დოკუმენტს, გაცნობთ და შემდეგ ისაუბრებთ...

მე არ ვგვცნობივარ დოკუმენტს და კომენტარს ვერ გავაკეთებ... ესაუბრა ლარშაქანი ლიპარტელიანი

სკორტული კუთხე მიჰყავს შურნალისტ ბიორბი ჯალალნიას

ჯანო ანანიძის წაყვანა არემის "ვიტესა" და პირადად შორღანიას სურს!

რუსულმა გაზეთმა "იზეესტიამ" საქართველოს ნაკრებისა და მოსკოვის "სპარტაკის" 20 წლის ნახევარმცველ ჯანო ანანიძეზე მეტად ვრცელი და ფრიად საინტერესო საგაზეთო სტატია გამოაქვეყნა.

გაზეთის ცნობით, მოსკოვის საფეხბურთო კლუბ "სპარტაკიდან" ჯანოს იჯარით აქვანით პოლანდიური "ვიტესი" და პირადად მისი პრეზიდენტი მერაბ ჟორდანიას დაინტერესებული.

ეს ის მუხლმომღვლევი ჯანო ანანიძე გახლავთ, რომელმაც ფეხბურთის გულშემატკივრებს თავი დაახსომა გატანილი საოცარი გოლებით. ყველაზე საოცარი კი ის გახლავთ, რომ იმდენად სუსტი აღნაგობის ტანდაბალი ყმაწვილია, რომ მასში ძნელია ნიჭიერი და შედეგიანი ფეხბურთელი განჭვრეტა.

20 წლის ქართველი პიკეტის მოსკოვერ კლუბში ყოფილი და მისი იჯარით დასახლების იდეაზე კომენტარი "სპარტაკისა" და რუსეთის ნაკრების ყოფილი ფეხბურთელი, შარშან მოსკოვერ კლუბის სამწვრთნელო შტაბში ნამუშევარმა ანდრეი ტიხონოვმა გააკეთა, რომელიც ქართველი გულშემატკივრისთვისაც საინტერესო უნდა იყოს.

როგორც გაზეთი "იზვესტია": იტყობინება, პოლანდიურმა საფეხბურთო კლუბმა "ვიტესმა" მოსკოვის "სპარტაკს" ჯანო ანანიძის იჯარით დათმობაზე წინადადებით მიმართა.

პოლანდიური საფეხბურთო კლუბის, "ვიტესის" ხელმძღვანელობა მოსკოვის "სპარტაკს" ამ რამდენიმე დღის წინ დაუკავშირდა და 20 წლის ქართველი ნახევარმცველის, ჯანო ანანიძის იჯარით დათმობაზე ფრიად სარფიანი წინადადებით მიმართა.

"იზეესტიას" ინფორმაციით, ჯანოს გადამხდები თვით "ვიტესის" პრეზიდენტი, ვარსულში ცნობილი ქართველი ფეხბურთელი და საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის ყოფილი პრეზიდენტი მერაბ ჟორდანიას დაინტერესებული, რომ-

ლისთვისაც კარგადაა ცნობილი ამ ფეხბურთელის პროფესიონალური და პიროვნული ღირსებები.

მერაბ ჟორდანიას ჯანო ანანიძის "ვიტესის" ძირითადი შემადგენლობის მთავარ შემადგენელს, რადგან, არც თუ უსაფუძვლოდ მიანია, რომ იგი გუნდს მნიშვნელოვნად გააძლიერებს.

თუმცა, ახალგაზრდა ნიჭიერი ნახევარმცველის ხელში ჩაგდება პოლანდიური "ვიტესისთვის" იოლი საქმე სრულიადაც არ იქნება. ჯანო ანანიძე - მოსკოვის "სპარტაკის" ერთ-ერთი ყველაზე პერსპექტიული ფეხბურთელია, რომელზეც კლუბის სამწვრთნელო შტაბში, ვალერი კარპინის ხელმძღვანელობით, უდიდეს იმედებს ამყარებს.

მიუხედავად ამისა, სპარტაკელი "წითელ-თეთრები" მაინც მზად არიან, ფეხბურთელის იჯარი დათმობის ვარიანტი განიხილონ. გუნდის ნახევარდაცვის ცენტრში უდიდეს კონკურენციის გათვალისწინებით, სადაც თამაშობს კიდევ ჯანო, სათუთა, ახალგაზრდა მოთამაშეს იმდენი სათამაშო დრო მიუცეს, რამდენიც ნებისმიერი ნიჭიერი და შედეგიანი ახალგაზრდა ფეხბურთელისთვისაც აუცილებელი. ამიტომაც არის, რომ ჯანო ანანიძის არც თუ იშვიათად უწევს სათადარიგოთა სკაშზე ჯდომა.

მოსკოვის "სპარტაკის" ლეგენდარული ფეხბურთელი ანდრეი ტიხონოვი, რომელსაც 2011/2012 წლებში "წითელ-თეთრების" სამწვრთნელო შტაბში უმუშავია, მიიხსენებს, რომ რომელიმე ევროპულ გუნდში იჯარით გადასვლა არცთუ საუკეთესო ვარიანტია ქართველი ნახევარმცველისთვის.

"რამდენადაც ვიცნობ ჯანო ანანიძეს, ვიტყვი, რომ ის ძალიან ნიჭიერი და პერსპექტიული ფეხბურთელია, რომელსაც შემტევი ფეხბურთელისთვის საჭირო ყველა პროფესიონალური თვისება გააჩნია: სისწრაფე, მოედანის კარგი ხედვა, დრბლინტი და ფილიგრანული ტექნიკა, - უთხრა გაზეთ "იზეესტიას" კორესპონდენტს ტიხონოვმა. -

ის ძალიან შრომისმოყვარე და საკუთარი თავისადმი მომთხოვნია. არ ყოფილა შემთხვევა, რომ მას ვარჯიში თუნდაც აგადმყოფობის მიზეზით გაეცდინოს. მას აშკარად დიდი სურვილი აქვს, რომ მოსკოვის "სპარტაკის" ძირითად შემადგენლობაში დაამკვიდრდეს, მაგრამ, სამწუხაროდ, ჯერჯერობით ეს ვერ ხერხდება.

საქმე ისაა, რომ ჯანო ანანიძეს დღეს გუნდში იმ ფეხბურთელის სტატუსი აქვს, რომელიც მოედანზე ბოლო 20-30 წუთის განმავლობაში უნდა შემოვიდეს, რათა მინელებული თამაშში გამოაცოცხლოს, თავდასხმას კი ავრისია და სისწრაფე შემატოს. ამ ამოცანას ის თავს ყოველთვის წარმატებით ართმევს და მისი ბრწყინვალე თამაშის შემყურე გულშემატკივრებსაც საეხებით სამართლიანი და ლოგიკური კითხვა უნდადგებოდეს: "ამდენი ხნის განმავლობაში რატომ არ აყენებენ ჯანო ანანიძეს სასტარტო შემადგენლობაში?"

სინამდვილეში კი ყველაფერი ასე მარტივად არაა. გასათვალისწინებელია, რამდენჯერ იყო, რომ ნახევარმცველი მოედანზე პირველივე წუთებიდან გამოჩნდა და წარმატებით ითამაშა. სამწუხაროდ, ჯანოს ყოველთვის არ გამოსდის, რომ დასტარტო შემადგენლობაში თამაშის დაწყებისას თავისი საუკეთესო თვისებები ეჩვენებინა, რაც მწვრთნელთა სკეპტიციზმს იწვევდა. მე კი ვიცი, რომ ამის მიზეზი სამხრეთული ტემპერამენტი გახლავთ, რომელიც დინამიური და იმპულსურიცაა. გაიხსენეთ, რამდენი ხანი თამაშობდნენ სათადარიგოთა შემადგენლობაში მსოფლიო დონის ისეთი ვარსკვლავები, როგორებიც იყვნენ მიხეილ მესხი, სლავა მეტრეველი და დავით ყიფიანი. მასხოვს, ქართველ მწვრთნელებს ხშირად აკრიტიკებდნენ იმის გამო, რომ ისინი ხანგრძლივად ვადით "ამუყავდნენ" ნიჭიერ ფეხბურთელებს, რომლებიც დიდ მოედანზე გამოსვლის შემდეგ სასწაულებს ახდენდნენ.

სწორედ ამიტომაცაა, რომ ჯანო კვლავაც

სათადარიგო ფეხბურთელად რჩება და ელის თავის შანსს, რომელიც მას, ეჭვგარეშეა, მალე გამოუნდნება.

პირადად მე მეზნია, რომ ჯანო ანანიძე არ უნდა წავიდეს სადმე იჯარით, რადგან ამან შეიძლება დააზიანოს მისი საფეხბურთო კარიერა. ახალ გუნდში თამაშში ადაპტირებას მოითხოვს, ამას კიდრე სჭირდება და ჯანოსაც შეიძლება "თვალის დახამხამებაში" მოემატოს ასაკი, ისე, რომ დასახსომებელი ვერაფერი შექმნას. ნიჭიერი ადამიანის ბედზე ამგვარი თამაშში კი ყოველად დაუშვებელია.

თუკი ჯანო ანანიძემ მაინც უნდა დატოვოს მოსკოვის "სპარტაკის" რიგები, მაშინ სჯობს, ეს საშუალოდ გააკეთოს, რაც ფრიად გულდასაწყვეტი იქნება მოსკოველი გულშემატკივრისათვის.

ჩენი ვიცით მრავალი შემთხვევა, როდესაც ფეხბურთელის იჯარით გაშვებამ სიკეთე არავის მოუტანა. ამიტომაც ვერ ვებუდებოთ ჯანოს საკითხის ხელის ერთი მოსმით გადაწყვეტას.

ეჭვგარეშეა ის, რომ ქართველ ნახევარმცველს ნებისმიერ სხვა კლუბში მეტი სათამაშო პრაქტიკა ექნება, მაგრამ არჩევანი, პირველ რიგში, თავად ფეხბურთელმა უნდა გააკეთოს.

ჯანო ის ბიჭი არაა, ასე იოლად დანებდეს. მას აქვს ნებისყოფა და ხსიათი. ვფიქრობ, ის გააგრძელებს შრომას და ცდას არ დააკლებს, რათა "სპარტაკის" ძირითადი გუნდისთვის, რაც შეიძლება, სწრაფად გაიზარდოს".

ბ. ხიდაშელი

გამოვიდა პირველი ტომი სერგეი კრემლიოვის წიგნისა "ბერია - XXI საუკუნის საუკეთესო მენეჯერი". გამოცემა განხორციელდა სახალხო მოძრაობა "სამეგრელოს" მხარდაჭერით. წიგნის შექმნა შეიძლება უხედილში, რუსთაველის ქ. №68-ში, სახალხო მოძრაობა "სამეგრელოს" ოფისში. ტელ. 599.209.624

თბილისში წიგნის რეალიზაცია მოხდება ყოველ ოთხშაბათ დღეს, დილის 9 საათზე, ბაქრაძის ქ. №6-ში (დიდუბე). ტელ. 599.573.322.

საბამოცემო ჯგუფი. ბერია XXI საუკუნის საუკეთესო მენეჯერი. საბამოცემო ჯგუფი. Image of a man in a hat, likely related to the 'Beria' book promotion.

ქალბატონი ნუცა ჭაჭია 97 წლისაა!

ქალბატონი ნუცა! გაზეთ "ილორის", შემოქმედებითი კოლექტივი მოწოდებით გილოცავთ დაბადების დღეს და გისურვებთ ჯანმრთელობას, რათა მხნეად გადალახოთ სიცოცხლის ასწლიანი მიჯნა.

თქვენ, რომელსაც სიკეთის მეტი არაფერი მოგიტანიათ ადამიანებისათვის, უდავოდ იმსახურებთ ხანგრძლივ სიცოცხლეს, რათა იმის ცოცხალი მაგალითი იყოთ, თუ როგორ უნდა გაატაროს ადამიანი წუთისოფელი, სადაც, სამწუხაროდ, სიკეთესთან ერთად ბოროტებაც ხარობს ხლმდე. მაგრამ იქ, სადაც თქვენნაირი ადამიანები დგანან, სიბოროტეს არაფერი ესაქმება... თქვენ, როგორც ექიმი, სიცოცხლეს უხანგრძლივებით იმედგადასწრულ და ჯანგატყვილ ადამიანებს, რაც უკვე თავისთავად დიდი გამარჯვებაა ბოროტებაზე!

ქალბატონი ნუცა! ალბათ დღესაც გიჭირთ სამამულო ომის მძიმე დღეების გახსენება, მაგრამ ჩვენ მოვალენი ვართ მომაველ თაობებს მოვუთხროთ თქვენს იმ ვაჟკაცურ შემართობაზე, რომელიც გამოავლინეთ მაშინ, როცა თქვენი პოსიტივური ქერჩის საბედისწერო ბრძოლაში მონაწილეობდა. როცა იქ მღვთმარეობა დამძიმდა, საბჭოთა მთავარსარდლობამ გამოსცა სპეციალური ბრძანება, რომლის თანახმად აქაური ფრონტი უნდა დაეტოვებინათ პოსიტივლების ექიმ ქალებს და ისინი უსაფრთხო ავიღებენ უნდა გადაეყვანათ. წინა ხაზზე უნდა დარჩენილიყვნენ მხოლოდ ის ქალები, რომლებიც წერილობით თხოვნას დაწერდნენ ამის თაობაზე. მიუხედავად სიკვდილის რეალური საფრთხისა, თქვენ მაშინ არ მიგიტოვებით თანამებრძოლები, ტყვეების წვიმაში დარჩით მათ

გვერდით, გადაარჩინეთ უამრავი სიცოცხლე. მაგრამ, სამწუხაროდ, მერაბთა უმეტესობას უკან დაბრუნება აღარ ეჭრა. სამწუხაროდ, მაშინ, ჯარისკაცებთან ერთად, ბევრი ქალბატონი ექიმი, მედა და თუ სხვა სამხედრო მოსამსახურე ქალბატონი შევიწროა ქერჩის სასაკლაოდ ქცეულ ფრონტს!

ნათელში იყო მათი სულები! გარდა იმისა, რომ ხართ დიდი სამამულო ომის ვეტერანი, თქვენ ასევე ბრძანდებით რესპუბლიკის დამსახურებული ექიმი და დედამოსილი ადამიანი, რომელიც მიუხედავად ამგვარი სიჭარბეისა, ეწევა აქტიურ ცხოვრებას, დაინტერესებულია პოლიტიკით, ეკონომიკით, საზოგადოებაში მიმდინარე პროცესებით, რომელსაც ეცნობით მასმედიის საშუალებებით. მაგრამ ყველაზე მეტად გვახარებს ის, რომ თქვენ ბრძანდებით გაზეთ "ილორის" აქტიური მკითხველი, რისთვისაც კიდევ ერთხელ მოგიძღვებით დიდ მადლობას!

ქალბატონი ნუცა, წლები ყოველთვის კი არ ამძიმებს ადამიანს, იგი ზოგჯერ მის სულსა და გონებასაც აწრთობს, მღვრადობას და ენერჯიას სძენს, და თქვენც სწორედ ამ კატეგორიის ადამიანებს ეკუთვნიან.

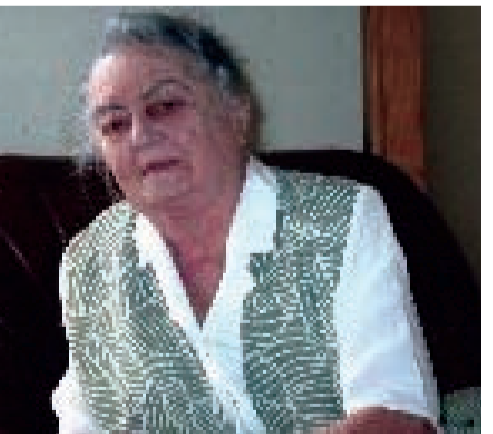
თქვენ, ოჩაჩიურში დაბადებულმა ასულმა თბილისში დაამთავრეთ სამედიცინო ინსტიტუტი და პირველი გამოშვების ექიმი გახდით, რის შემდეგაც თავდაუზოგავად იღეკით ადამიანების ჯანმრთელობის სადარაჯოზე. თქვენ ხართ ქართული პათოლოგოანატომიური სკოლის ერთ-ერთი ფუძემდებელი, იმ სკოლისა, რომელმაც არაერთი ღირსეული ადამიანი და პროფესიონალი ავლუზარდა სამშობლოს. ათეული წლების განმავლობაში თქვენ ერთდროულად ხელმძღვანელობდით

პათოლოგოანატომიურ განყოფილებებს როგორც თბილისის მე-9 საავადმყოფოში, ასევე "არამიანცის" საავადმყოფოდ წოდებულ ქალაქის პირველ კლინიკაში, რაც თავისთავად მეტყველებს თქვენს უშრეტ ენერჯიაზე. საქმიანადმი თავდადებასა და უანგარო მეცნიერულ ღწევაზე.

ჯანმრთელობას და ხანგრძლივ სიცოცხლეს გისურვებთ, ქალბატონი ნუცა, რათა ოჯახის სალოცავ კუთხეში მუდამ კიაფობდეს თქვენი მეუღლის, შესანიშნავი აფხაზი ვაჟკაცის, აფხაზ დიდებულთა ღირსეული შთამომავლის ვალერიან მარდანაის სულით მოხასხენებლად თქვენი ხელით დანთავებული კვლავტარი!

გისურვებთ, რომ ჯანმრთელად შეეგებოთ თქვენი შეილთაშვილის გაბუნდინებებს! პატივისცემითა და დედაშვილური სიყვარულით,

გაზეთ "ილორის" რედაქცია

ISSN 1987-8966 ilori. რედაქციის მისამართი: თბილისი, ბაქრაძის ქუჩა №6 მე-4 სართული. მითვისებელი რედაქტორი: როლიანდ ჯალალნიას. ტექნიკური რედაქტორი: მინჰილ ჩოლოიშვილი. გაზეთის მენეჯერი: ზურაბ კობაკია 599-34-37-27. გაზეთ "ილორის" გაცნობა შეგიძლიათ "საქინფორმის" ვებგვერდზე WWW.saqinform.ge